

55

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

การกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวระทึกขวัญ

เรื่อง “เส็ด...รอด!”

DIRECTING OF SUSPENSE SHOT FILM

TITLE “SERVIVE”

นางสาวยูวณี ชูเชิดเกียรติสกุล

Miss YUWANEE CHUCHERDKEITSAKUL

วท.
5111111
2549

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน..... 81154
วัน,เดือน,ปี..... - 6 ส.ย. 2551

b. 119 213 2x
i.....

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาภาพยนตร์และวิดีโอ ภาควิชาศิลปะศิลป์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2549

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบอนุญาตศิลปนิพนธ์

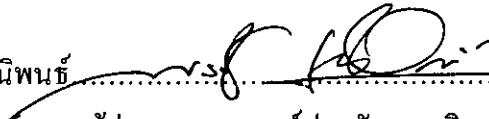
การกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวระทึกขวัญ
เรื่อง “เส็ด...รอด!”

DIRECTING OF SUSPENSE SHORT FILM
TITLE “SERVIVE”

นางสาวยูวณี ชูเชิดเกียรติสกุล
Miss Yuwanee Chucherdkeitsakul

ภาควิชาศิลปะการละคร คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาดำเนินการตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาพยนตร์และวิดีโอ

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์ วันที่ 9 พ.ค. 2560
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประภัสสร เลิศอนันต์)

หัวหน้าภาควิชา วันที่ 5 พ.ค. 60
(อาจารย์วิศศักดิ์ รักใหม่)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	การกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวระทึกขวัญเรื่อง “เส็ด...รอด!” DIRECTING OF SUSPENSE SHORT FILM TITLE “SERVIVE”
ชื่อ	นางสาวยุวณี ชูเชิดเกียรติสกุล
สาขาวิชา	ภาพยนตร์ และวิดีโอ
ภาควิชา	นิเทศศิลป์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2549
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประภัสสร เกีซอนันต์

บทคัดย่อ

ภาพยนตร์เรื่อง “เส็ด...รอด!” เป็นภาพยนตร์ที่ต้องการสะท้อนภาพสังคมในปัจจุบันที่โหดร้ายและรุนแรง นำเสนอเรื่องราวที่เกี่ยวกับชีวิตของเด็กสาววัยรุ่นคนหนึ่งที่ต้องเอาตัวรอดจากสถานการณ์คับขัน ซึ่งเกิดขึ้นในสถานที่ที่ปลอดภัยที่สุดสำหรับเธอ ซึ่งนั่นก็คือ บ้าน เธอต้องเอาตัวรอดจากคนสวนที่ครอบครัวเพิ่งจ้างมาใหม่ ซึ่งเธอกำลังถูกคุกคามบ้านรวมถึงคุกคามทางเพศ ในสังคมปัจจุบันภัยสังคมนั้นเกิดขึ้นได้ทุกที่และทุกเวลา เพียงแค่เรามีสติเราก็จะสามารถรอดวิกฤตการณ์เหล่านั้นได้ ดังนั้นภาพยนตร์เรื่องนี้ จึงเป็นแก่นมุมมองอีกมุมหนึ่งที่อยากให้ทุกคนในสังคมตระหนักถึงความเลวร้ายของสภาพสังคมที่แย่งทุกวันและควรใช้สติในการดำรงชีวิตประจำวัน

กิตติกรรมประกาศ

ศิลปินพณิชย์ชิ้นนี้ จะไม่สามารถสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ถ้าหากไม่ได้รับความอนุเคราะห์จากบุคคลหลายท่าน ตลอดจนผู้ที่คอยช่วยเหลือ และเป็นกำลังใจให้กับตัวข้าพเจ้า ซึ่งทำให้ข้าพเจ้าสามารถทำงานออกมาสำเร็จลุล่วงเป็นอย่างดี อีกทั้งยังเป็นประสบการณ์ที่มีคุณค่ายิ่งนัก
ข้าพเจ้าขอขอบคุณ

- ครอบครัวชูเชิดเกียรติสกุลทุกคนที่คอยช่วยเหลือในทุกๆด้าน รวมถึงกำลังใจที่มีให้อยู่เสมอ
- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประภัสสร เลิศอนันต์ อาจารย์ที่ปรึกษา
- คณะกรรมการตรวจศิลปินพณิชย์ทุกท่าน
- นางสาวอรรวรรณ สุวรรณวิจิตร ที่เป็นทุกอย่างอย่างของภาพยนตร์เรื่องนี้ รวมถึงเป็นทุกอย่างของคำว่าเพื่อน
- พี่ๆน้องๆ จากสวนดุสิตที่ช่วยให้ภาพยนตร์เรื่องนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี
- เพื่อนๆ SCENE 21 ทุกคน พี่ๆน้องๆ ภาควิชานิเทศศิลป์ ที่ช่วยในเรื่องการถ่ายทำ รวมถึงแลกเปลี่ยนประสบการณ์ต่างๆ ซึ่งกันและกัน
- นายภูริพันธ์ กันทรพิชัย ที่เชื่อเพื่อเรื่องอุปกรณ์ และขอบคุณที่ทำให้นึกถึงจนมีกำลังใจในการทำงานตลอดมา

แม้บางท่านอาจจะไม่ได้มีรายชื่อปรากฏอยู่ในนี้ แต่ก็ขอขอบคุณจากใจจริงที่ช่วยให้ผลงานชิ้นนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ยุวณิ ชูเชิดเกียรติสกุล
มีนาคม 2550

สารบัญ

บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ข
สารบัญ.....	ค
สารบัญภาพประกอบ.....	ง

บทที่	หน้า	
1	บทนำ	
	ความเป็นมาของ โครงการ.....	1
	ลักษณะของโครงการ.....	1
	วัตถุประสงค์ของโครงการ.....	2
	แนวทางการศึกษา.....	2
	แหล่งข้อมูล.....	3
2	ภาพยนตร์ขนาดสั้น	
	แนวทางพื้นฐานของภาพยนตร์ขนาดสั้น.....	4
	ขั้นตอนการพัฒนาบทภาพยนตร์.....	6
	การกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้น.....	8
	เงื่อนไขและความสำเร็จในงานภาพยนตร์.....	11
	แรงจูงใจของผู้กำกับภาพยนตร์.....	11
	ผู้กำกับภาพยนตร์กับผู้ชม.....	11
	ข้อมูลการโครงการทรัพย์สินในครัวเรือน.....	12
	การป้องกันการลักทรัพย์ในที่พักอาศัย.....	15

บทที่	หน้า
3. บทภาพยนตร์	
ประเด็นที่ต้องการนำเสนอ (THEME).....	20
โครงเรื่องย่อ (PLOT).....	20
การวิเคราะห์ตัวละคร (CHARACTER).....	21
การพัฒนาบทภาพยนตร์.....	23
4. ขั้นตอนเตรียมการก่อนถ่ายทำภาพยนตร์ (PRE-PRODUCTION)	
การคัดเลือกนักแสดง.....	41
การฝึกซ้อมนักแสดง.....	41
เอกสารการคัดเลือกนักแสดง(CASTING SHEET).....	42
การประเมินผลนักแสดง.....	50
การหาสถานที่ถ่ายทำภาพยนตร์ (LOCATION SCOUT).....	52
การสรุปรายละเอียดของแต่ละฉาก.....	59
บทภาพยนตร์ฉบับการถ่ายทำ(SHOOTING SCOUT).....	62
บทภาพ(STORY BOARD).....	70
การแยกองค์ประกอบของการถ่ายทำ (SCRIPT BREAKDOWN SHEET).....	83
เอกสารการนัดเรียกตัวนักแสดง (CALL SHEET).....	86
งบประมาณการถ่ายทำภาพยนตร์ (BUDGET).....	90
5. ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ (PRODUCTION)	
การจัดฉาก.....	94
การจัดแสง.....	94
การถ่ายทำ.....	95
การกำกับการแสดง (DIRECTION).....	95
เอกสารรายงานการถ่ายทำ (PRODUCTION LOG).....	96

6. ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ (POST - PRODUCTION)	
การตัดต่อลำดับภาพ.....	102
การตัดต่อลำดับภาพแบบละเอียด ครั้งที่ 1 (FINE CUT).....	103
การตัดต่อลำดับภาพแบบละเอียด ครั้งที่ 2 (FINE CUT).....	107
การตัดต่อลำดับภาพแบบละเอียด ครั้งที่ 3 (FINE CUT).....	111
เสียงประกอบภาพยนตร์.....	121
7. บทสรุป และข้อเสนอแนะ	
บทสรุปการทำงาน.....	126
ปัญหาในขั้นตอนก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์.....	126
ปัญหาในขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์.....	127
ข้อเสนอแนะ.....	128
ภาคผนวก	
ใบปิดภาพยนตร์.....	129
บรรณานุกรม.....	130
ประวัติผู้เขียน.....	131

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่		หน้า
4.1-4.3	ภาพนักแสดง บทบาท เปรี้ยว.....	42
4.4-4.6	ภาพนักแสดง บทบาท คนสวน.....	45
4.7	ภาพนักแสดง บทบาท พ่อ.....	48
4.8	ภาพนักแสดง บทบาท แม่.....	49
4.9-4.20	ภาพฉากหลักในภาพยนตร์.....	52
6.1-6.66	ภาพการตัดต่อลำดับภาพแบบละเอียด ครั้งที่ 1.....	103
6.67-6.122	ภาพการตัดต่อลำดับภาพแบบละเอียด ครั้งที่ 2.....	107
6.123-6.213	ภาพการตัดต่อลำดับภาพแบบละเอียด ครั้งที่ 3.....	111
6.214-6.219	การตัด Shot ที่ใช้ไม่ได้ทั้ง หลังการตัดต่อครั้งที่ 1.....	117
6.220-6.228	การตัด Shot ที่ใช้ไม่ได้ทั้ง หลังการตัดต่อครั้งที่ 2.....	119
6.229-6.231	การตัด Shot ที่ใช้ไม่ได้ทั้ง หลังการตัดต่อครั้งที่ 3.....	120
6.232-6.243	ภาพเบื้องหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ ครั้งที่ 1.....	123
6.244-6.264	ภาพเบื้องหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ ครั้งที่ 2.....	124
6.265-6.267	ภาพเบื้องหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ ครั้งที่ 3.....	125

ณ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

หัวข้อโครงการ

การกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้นเรื่อง “ เล็ด...รอด! ”

ความเป็นมาของโครงการ

ในปัจจุบัน เนื่องจากสถานะที่เศรษฐกิจย่ำแย่ เงินทองล้นแล้วแต่ต้องหามาด้วยความลำบาก สังคมไทยจึงเกิดภัยร้ายได้ทุกวัน ยิ่งในสังคมเมืองที่มีขนาดใหญ่ และมีแต่ความวุ่นวายด้วยแล้ว การที่จะเกิดอาชญากรรมนั้นจึงกลายเป็นเรื่องธรรมดา ฉะนั้นเหตุการณ์นี้สามารถเกิดขึ้นได้กับทุกคน และคนที่ผ่านเหตุการณ์นี้มาได้ล้วนแต่ต้องมีสติกันทุกคน ฉะนั้นภาพยนตร์เรื่องนี้จึงต้องการนำเสนอ เหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นจริงกับทุกคนมานำเสนอ เล่าผ่านตัวละครที่ใช้สติในการเผชิญหน้ากับสถานการณ์นั้นๆ ซึ่งก็ทำให้เธอรอดได้ในที่สุด

ลักษณะของโครงการ

เป็นโครงการศึกษาเฉพาะกรณี ในการกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวระทึกขวัญ เพื่อสะท้อนภัยสังคม ในปัจจุบันที่สามารถเกิดขึ้นได้ทุกที่และทุกเวลา แม้แต่ตอนกลางวันก็ตาม

คำจำกัดความของโครงการ

การศึกษาการกำกับภาพยนตร์แนวระทึกขวัญขนาดสั้น เพื่อมุ่งเน้นการนำเสนอสาระสู่ผู้ชมผ่านความบันเทิง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. ศึกษาการกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้น โดยมุ่งเน้นการเล่าเรื่องด้วยภาษาทางภาพให้ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด
2. เพื่อกำกับภาพยนตร์แนวระทึกขวัญขนาดสั้นที่มุ่งเน้นนำเสนอประเด็นที่ว่า “ คนทุกคนต่างมีความสามารถในการเอาตัวรอดทุกคน ซึ่งสิ่งหนึ่งที่ทำให้เราสามารถเอาตัวรอดได้นั้น คือการใช้สติ ”

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ให้ ผู้ชมได้รับความรู้สึกผวา กลัว อย่างที่ตัวละครกำลังประสบพบเจอ ซึ่งตัวละครต้องทำทุกวิถีทางเพื่อเอาตัวรอดออกมาจากเหตุการณ์นี้
2. เพื่อถ่ายทอดปัญหาของสังคม ที่ในปัจจุบันเริ่มทวีความรุนแรงขึ้นเรื่อยๆ

ขอบเขตของโครงการ

กำกับภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวระทึกขวัญ เรื่อง “ เล็ด...รอด ! ”
ถ่ายทำด้วยระบบ DIGITAL MINI VIDEO ความยาวประมาณ 10-20 นาที

แนวทางในการศึกษา

1. เสนอหัวข้อศิลปนิพนธ์เรื่อง “ เล็ด...รอด ! ”
เสนอประเด็นการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับภาพยนตร์
อธิบายหัวข้อของ โครงการและการพัฒนาแนวความคิดอย่างเป็นลำดับ
แสดงเป้าหมายของการศึกษา ขอบเขตของโครงการแนวทางบรรลุเป้าหมาย
2. เสนอบทสรุปของข้อมูล และโครงร่างบทภาพยนตร์ขนาดสั้นเรื่อง “ เล็ด...รอด ! ”
บทวิเคราะห์ข้อมูลทางด้านเทคนิคและเนื้อหา ตัวอย่างงาน
3. เสนอบทภาพยนตร์
อธิบายการนำเสนอเรื่องราวของภาพยนตร์ขนาดสั้นเรื่อง “ เล็ด...รอด ! ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยสรุปอธิบายขั้นตอนการทำงานและการพัฒนาแนวทางด้านเทคนิค

4. เสนอขั้นตอนการเตรียมการถ่ายทำภาพยนตร์ขนาดสั้นเรื่อง “ เล็ด...รอด! ”
5. เสนอการตัดต่อ ROUGH CUT
6. เสนอผลงานภาพยนตร์ขนาดสั้นเรื่อง “ เล็ด...รอด! ”

แนวทางการบรรลุเป้าหมาย

1. ศึกษาข้อมูลในแง่ทฤษฎีจากเว็บไซต์
2. ศึกษาข้อมูลในแง่พฤติกรรมของคนที่เคยโดนขโมยขึ้นบ้าน
3. ศึกษาจากตัวอย่างภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาใกล้เคียงกันในหลายๆแนว
4. ศึกษาขั้นตอนการเตรียมงาน และการคุมงานในฐานะผู้กำกับภาพยนตร์
5. ศึกษาการทำงานที่เป็นทีม รวมถึงนักแสดงในฐานะผู้กำกับภาพยนตร์
6. ศึกษาการออกไปถ่ายทำนอกสถานที่ ที่ต้องคำนึงถึงเรื่องงบประมาณกองถ่ายตามที่กำหนด

แหล่งข้อมูล

หนังสืออ้างอิง เช่น

รักสตันต์ วิวัฒน์สินอุดม , นักสร้าง สร้างหนัง หนังสือ , กรุงเทพมหานคร ;

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2545

พรประสิทธิ์ พัฒนานุรักษ์ , การผลิตภาพยนตร์ขั้นสูง , กรุงเทพมหานคร ;

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช , 2542

กฤษดา เกิดดี , ประวัติศาสตร์ภาพยนตร์การศึกษาว่าด้วย 10 ตระกูลสำคัญ ,

กรุงเทพมหานคร ; หสน. ห้องภาพสุวรรณ , 2544

ข้อมูลสัมภาษณ์

พันตำรวจโทกวัด น้อมกลาง สถานีตำรวจนครเขื่อนขันธ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ภาพยนตร์ขนาดสั้น (SHORT FILM)

ภาพยนตร์ขนาดสั้นต้องมีความยาวไม่เกิน 30 นาที การเล่าเรื่องอาจจะมีพื้นฐานในภาพยนตร์ชีวิต ภาพยนตร์สารคดี หรือการทดลองภาพยนตร์ชนิดต่างๆ ซึ่งสามารถเป็นไปได้ทั้ง LIVE ACTION หรือ ANIMATION

ภาพยนตร์ขนาดสั้นมีวัตถุประสงค์ของการบรรยายเล่าเรื่อง และรูปร่างของเรื่องราวอาจเกี่ยวข้องกับรูปแบบการบรรยายเรื่องที่กระตุ้นรูปทรงของการเล่าเรื่อง หรือใช้การแสดงเป็นตัวบรรยาย ซึ่งมีการนำเสนอเป็นแบบแฉ่ง หรือกล่าววัตถุประสงค์ของเรื่องราวมากกว่าการเป็นแค่เพียงภาพยนตร์บันเทิงขนาดสั้นเท่านั้น

แนวทางพื้นฐานของภาพยนตร์ขนาดสั้น¹

1. ความยาว

ความยาวที่เหมาะสมที่สุดคือ พอดี ลงตัว หรือได้สนองตอบเรื่องอย่างพึงพอใจ เล่าเรื่องได้อย่างสมบูรณ์ ครบถ้วน

2. ความคิดหลัก (THEME)

อะไรก็ตามที่เกี่ยวข้องกับเรื่องทั้งหมด เป็นตัวยึดเรื่องราวหรือเนื้อเรื่องเข้าด้วยกัน เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งหมดควรจะเป็นบทเสริมของ THEME หลัก

3. ข้อขัดแย้ง (CONFLICT)

องค์ประกอบพื้นฐานของการแสดงทั้งหมดคือ ความต้องการทำให้เห็นข้อขัดแย้ง (CONFLICT) ชัดเจน ข้อขัดแย้งมีความสำคัญเพราะสร้างความตึงเครียด ซึ่งเป็นส่วนช่วยดึงดูดอารมณ์คนดูให้ทำงานจนกระทั่งได้รับการแก้ไข จากนั้นความตึงเครียดก็จะผ่อนคลายในตอนจบของเรื่อง เราสามารถสร้างข้อขัดแย้งได้โดยการกำหนดปัญหาหรือตั้งเป้าหมายอย่างใดอย่างหนึ่ง

¹ รักสอาด วิวัฒน์สินอุดม, นักสร้าง สร้างหนัง หนังสือ, กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, พ.ศ. 2545

มีตัวละครต้องการในบางสิ่งอาจจะไม่มีความสุขหรือไม่สมหวัง ซึ่งจะช่วยกลั่นกรองให้ DRAMATIC ชัดเจนยิ่งขึ้น อุปสรรคที่ขจัดปัญหาเป็นการเพิ่มข้อขัดแย้งให้ทวีความเข้มข้นขึ้น

ความขัดแย้ง มีอยู่หลายประเภทคือ

- ตัวเองขัดแย้งกับตัวเอง (INTERNAL)
- บุคคลขัดแย้งระหว่างบุคคล (PESONAL)
- บุคคลขัดแย้งกับสังคม (SOCIAL ENVIRONMENT)
- บุคคลขัดแย้งกับธรรมชาติ (PHYSICAL ENVIRONMENT)

เป็นการขัดแย้งแบบใดแบบหนึ่ง หรือหลายแบบรวมกัน เป็นการดึงความสนใจของเราไปหาความยากของตัวละครหลักออกมาอย่างชัดเจน

การกำหนดข้อขัดแย้งโดยสร้างความต้องการของตัวละครหลัก เพื่อเอาชนะข้อขัดแย้งและแก้ปัญหาแล้วเราจะพอใจเมื่อข้อขัดแย้งได้ถูกแก้ไขแล้ว ถ้าตัวละครสามารถได้สิ่งต่างๆมาอย่างง่ายดายก็จะไม่เกิดเรื่องราว (STORY)

4. หนึ่งเหตุการณ์หลักเท่านั้น

แนวคิดของภาพยนตร์ขนาดสั้นเน้นที่เหตุการณ์เดียวที่เกิดขึ้นภายในเรื่องที่ต้องแก้ไขปัญหาเป็นการเล่าเรื่องระยะเวลาที่กำหนดไว้ โดยการได้รับประสบการณ์ของภาพยนตร์ในเวลาจริง ซึ่งต้องแสดงให้เห็นจุดเด่นที่เกี่ยวกับเรื่องราวภายใต้ข้อจำกัดในเรื่องของเวลา

5. ขอบเขตปมหลังของเรื่อง (BACK STORY)

ประวัติข้อมูล หรือการเปิดเผยตัวละครที่จำเป็น เพื่อให้เข้าใจแรงจูงใจของตัวละครหลัก ในระหว่างเส้นทางของเรื่อง ซึ่งในเวลาจำกัดของภาพยนตร์ขนาดสั้นนั้นทำให้ต้องทำความเข้าใจเรื่องและตัวละครอย่างง่าย ๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. ตัวละครหลักตัวเดียว

เนื่องจากภาพยนตร์ขนาดสั้นนั้นมีข้อจำกัดด้านเวลามาเป็นตัวกำหนด ดังนั้นความซับซ้อนในการเสนอเรื่องราวในส่วนของตัวละครอื่นๆนั้นก็ควรมีส่วนส่งเสริมตัวละครหลักอย่างชัดเจนด้วย ตัวละครหลักมีความสำคัญที่สุด มีความชัดเจนในด้านบุคลิกภาพ (CHARACTER) เป็นอย่างมาก การเข้าถึงตัวละครนั้นเป็นสิ่งจำเป็น

องค์ประกอบชีวิตของตัวละคร

- ชีวิตภายใน (INTERIOR) เป็นส่วนที่มองไม่เห็นการกระทำ (ACTION) ของตัวละครเป็นปมหลัง (BACKGROUND) ของตัวละคร เริ่มจากตั้งแต่เกิดจนกระทั่งถึงเวลาเริ่มเรื่องราวของภาพยนตร์ ซึ่งเป็นกระบวนการก่อรูปร่าง (FORM) ตัวละครของเรา
- ชีวิตภายนอก (EXTERIOR) เป็นส่วนที่มองเห็นการกระทำของตัวละคร (ACTION) ซึ่งจะเผยให้เห็นลักษณะของตัวละคร บอกความต้องการ มุมมอง ทักษะของตัวละคร จนถึงบทสรุปของเรื่อง

ขั้นตอนการพัฒนาบทภาพยนตร์

1. THEME

ประเด็นหลักของเรื่องที่จะนำเสนอเป็นหัวใจหลักที่ยึดเรื่องราวทั้งหมดเอาไว้บอก เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินไปของเรื่อง

2. SYNOPSIS

เรื่องย่อของภาพยนตร์ทั้งหมดที่ขยายออกมาจาก (PLOT) ที่ถูกคัดลอกแล้วอีกที เพื่อให้ทราบโดยรวมว่าภาพยนตร์เรื่องนี้มีเรื่องราวเกี่ยวกับอะไร เรื่องย่อนี้จะช่วยในการกำหนดขอบเขตของเนื้อหาให้ดำเนินออกไปทิศทาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. TREATMENT

โครงเรื่องขยาขที่นำเสนอเหตุการณ์อย่างต่อเนื่องกัน เป็นการขยายโครงเรื่องมาจาก (SYNOPSIS) อีกที โครงเรื่องขยาขนี้เหมือนกับการเขียนเรื่องสั้น มีความยาวไม่จำกัด แต่ต้องไม่ยาวเกินไป ต้องนำเสนออย่างตรงไปตรงมา ใช้ภาษาที่เรียบง่าย ส่วนเรื่องรายละเอียดคนนั้นต้องมีการเล่าเรื่องที่ต่อเนื่องกัน ลักษณะเป็นการเขียนแบบบรรยายระบุถึงเนื้อหา ตัวละครหรือเหตุการณ์ต่างๆ โดยมีได้เรียบเรียงลำดับเหตุการณ์ว่าสิ่งใดมาก่อนมาหลัง

4. SCREENPLAY

บทแสดงที่ขยายมาจากโครงเรื่องหลักทั้งหมด ขั้นตอนนี้จะเป็นการดำเนินเรื่องอย่างละเอียดมีการบรรยายโดยแยกออกเป็นฉากๆ เช่น การระบุออกมาว่าเป็นสถานที่ไหน ภายในหรือภายนอกสังเกตว่าจะยังไม่มีการใส่รายละเอียดของกล้องลงไป แต่จะเน้นไปที่เรื่องของตัวละคร บทสนทนา และการแสดงอย่างละเอียด

5. SHOOTING SCRIPT

บทถ่ายทำภาพยนตร์เป็นขั้นตอนการเอาบทภาพมาใส่รายละเอียดต่างๆเป็นการเขียนบทภาพยนตร์ขั้นสุดท้ายเพื่อนำไปใช้ในการถ่ายทำภาพยนตร์ มีรายละเอียดที่เพิ่มเติมจากบทแสดงดังนี้

- เลขลำดับ SHOT ตั้งแต่ SHOT แรกจนไปถึง SHOT สุดท้าย
- สถานที่และเวลา แสดงว่าสถานที่นั้นอยู่ที่ไหน ภายในหรือภายนอก เวลาเช้า สาย บ่ายเย็น หรือกลางคืน
- มุมกล้อง กำหนดว่ากล้องจะถ่ายมุมไหน เพื่อการสื่อความหมายได้ดี โดยปกติมุมกล้องจะแบ่งออกเป็น 3 ระดับ

1. มุมระดับสายตา (EYE LEVEL)
2. มุมสูง (HIGH ANGLE)
3. มุมต่ำ (LOW ANGLE)

- ขนาดภาพกำหนดวัตถุที่จะถ่ายว่าจะให้อยู่ใกล้ หรือไกลเพียงใดเพื่อที่จะสื่อความหมายได้ตามต้องการ โดยที่ปกติจะมี 3 ขนาดภาพ คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ขนาดภาพใกล้ (CLOSE UP)
2. ขนาดภาพปานกลาง (MEDIUM SHOT)
3. ขนาดภาพไกล (LONG SHOT)

แต่จะมีการจำแนกรายละเอียดย่อยไปอีกเพื่อกำหนดขนาดภาพได้อย่างชัดเจนขึ้น เช่น

ภาพปานกลางค่อนข้างใกล้ (MEDIUM - CLOSE UP)

ภาพไกลมาก (EXTREME - LONG SHOT) เป็นต้น

- การเขียนคำอธิบายภาพเหตุการณ์ การแสดงของตัวละคร
- การเคลื่อนกล้อง ระบุการเคลื่อนไหวของกล้อง เช่น ZOOM IN, ZOOM OUT, DOLLY, TRACKING
- การเชื่อมต่อภาพเมื่อต้องการจบ SHOT แล้ว ต้องคำนึงถึงความต่อเนื่องของภาพ ซึ่งมีหลายลักษณะให้เลือกใช้ตามความเหมาะสม เช่น ตัดไป (CUT), เฟด (FADE), ดิสโซลฟ (DISSOLVE) เป็นต้น
- เสียงบรรยาย หรือเสียงสนทนา เสียงพูดเพื่อบอกความหมายหรือ เพื่อบำเนิเรื่อง
- เสียงประกอบเพื่อช่วยสร้างอารมณ์ เช่น เสียงฟ้าผ่าเสียงปืน เสียงจกจั่นร้อง เป็นต้น
- เสียงดนตรีประกอบ เสียงเพลง หรือเสียงดนตรีที่ใช้ประกอบเรื่องราว

การกำกับภาพยนตร์ขนาดสั้น²

หน้าที่ของผู้กำกับภาพยนตร์

ผู้กำกับภาพยนตร์เป็นผู้รับผิดชอบตลอดงานผลิตมีหน้าที่ตั้งแต่การตัดสินใจในเรื่องการสร้างสรรค์ต่างๆ เช่น คัดเลือกนักแสดง ทีมงาน สถานที่ถ่ายทำ เป็นต้น เป็นผู้รักษาความคิดสร้างสรรค์ให้เป็นไปในทางเดียวกันทั้งหมด ผู้กำกับภาพยนตร์ต้องมีการตัดสินใจที่รอบคอบและเด็ดขาด สามารถแก้สถานการณ์เฉพาะ

² พระประสิทธิ์ พัฒนานุรักษ์, การผลิตภาพยนตร์ขั้นสูง, กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, พ.ศ. 2542

หน้าที่เกิดขึ้นระหว่างการถ่ายทำได้ เพื่อให้ดำเนินการถ่ายทำให้มีประสิทธิภาพตลอดจนจัดการกับงานหลังการถ่ายทำให้เสร็จสิ้นสมบูรณ์

คุณสมบัติของผู้กำกับภาพยนตร์

1. เป็นผู้ที่มีรู้จักวิธีการสร้างสรรคงานออกมาได้อย่างสมบูรณ์
2. สามารถนำทฤษฎีทางภาพยนตร์มาใช้ในการสร้างสรรคผลงาน
3. เป็นผู้ที่มีใจและเข้าใจบทภาพยนตร์อย่างแท้จริง
4. รู้จักวิธีการทำงานระหว่างนักแสดงแต่ละคน
5. รู้จักวิธีการร่วมงานกับทีมงาน และสร้างความเชื่อถือในการทำงาน
6. ต้องมีความรอบคอบ และความเด็ดขาดในการตัดสินใจ
7. มีความตั้งใจ มุ่งมั่น และทุ่มเทในการทำงาน

ผู้กำกับในฐานะเป็นผู้เล่าเรื่องและปรับปรุงบท

บทภาพยนตร์นำเสนอเหตุการณ์ที่เป็นช่วงเวลาของตัวละครในเรื่อง ซึ่งต้องถ่ายทอดออกมาเป็นภาพ (VISUAL IMAGES) ผู้กำกับต้องประเมินได้ว่าเรื่องราวของภาพยนตร์มีการเล่าออกมาได้อย่างเหมาะสม บทที่เขียนสามารถบอกใจความสำคัญของเรื่องหรือแนวคิดได้ดีเพียงพอหรือไม่ ถ้าหากบทภาพยนตร์มีความจำเป็นต้องปรับปรุง ผู้กำกับมีหน้าที่ใช้ความชำนาญในการเล่าเรื่องของตนเองเพื่อปรับปรุงให้ได้บทที่มีการเล่าเรื่องที่ดี

การทำงานของผู้กำกับเพื่อให้ได้บทภาพยนตร์ที่ดีนั้นอาจมีการเปลี่ยนแปลงไปบ้างตามความเหมาะสม เช่น การขัดเกลากบทสนทนา , การเขียนปรับปรุงโครงเรื่องใหม่ เป็นต้น

ถ้าบทคืออยู่แล้วผู้กำกับอาจต้องการเพียงเตรียมการถ่ายภาพโดยคิดบทถ่ายทำนอกเหนือจากเนื้อหาของเรื่องและโครงสร้างที่สามารถส่งผลในการพัฒนาบทแสดง ผู้กำกับได้รับแรงบันดาลใจจากสถานที่หรือจากนักแสดงก็ได้ ในขณะที่หาสถานที่ผู้กำกับอาจคำนึงฉากที่มีลักษณะเฉพาะได้ทำให้เกิดแรงบันดาลใจจากบทในฉากใดฉากหนึ่งหรือทั้งเรื่องก็ได้ หลังจากได้ฟังนักแสดงอ่านบทแล้วผู้กำกับอาจตัดสินใจปรับปรุงเพื่อความเหมาะสมกับความสามารถของนักแสดงในฐานะเป็นผู้เล่าเรื่อง มักเป็นผู้ค้นหาสำรวจเนื้อเรื่องเป็นผู้เขียนบท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กระดาษปรับปรุงการเขียนแล้วก็เริ่มต้นการถ่ายทำ จากนั้นก็เริ่มตัดต่อลำดับภาพ ผู้กำกับมีหน้าที่ค้นหาครึ่งแล้วครึ่งเล่า เปลี่ยนแปลงปรับปรุงจนกระทั่งได้งานที่สมบูรณ์แบบที่สุด

ขั้นตอนก่อนการถ่ายทำภาพยนตร์ (PRE - PRODUCTION)

ผู้กำกับภาพยนตร์มีหน้าที่ดังนี้

1. การทำความเข้าใจบทภาพยนตร์ ผู้กำกับจะต้องสามารถกำหนดลงไปได้ว่าสาระที่ดั่งแท้คืออะไร อะไรคือแก่นของเรื่องและอะไรคือตอนที่สำคัญที่สุดของเรื่อง พร้อมทั้งสามารถบอกได้ว่าภาพยนตร์เรื่องนี้กำลังจะนำเสนออะไรแก่ผู้ดู เมื่อทำการแยกบท(BREAKDOWN) เป็นที่เรียบร้อยแล้วก็จะสามารถกำหนดคร่าวๆเกี่ยวกับระยะเวลาที่จะถ่ายทำจำนวนฉากที่จะต้องถ่าย
2. การฝึกซ้อมนักแสดง
3. การเลือกเฟ้นทีมงานและการหาสถานที่ถ่ายทำ โดยดูเลเรื่องความเหมาะสมของเนื้อเรื่องเสื้อผ้า ฉาก และเทคนิคทางภาพพิเศษต่างๆก่อนล่วงหน้าด้วยการอ่านรายละเอียดจากการแยกบท

ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ (PRODUCTION)

สิ่งสำคัญที่สุดของผู้กำกับภาพยนตร์ในระหว่างการถ่ายทำคือ จะต้องทำทุกอย่างให้คุณค่าของการเล่าเรื่องออกมาครบสมบูรณ์ที่สุดทั้งบรรยากาศ ฉาก เสื้อผ้า แสงสี นอกจากนี้ผู้กำกับภาพยนตร์ จะต้องสนใจกับความต่อเนื่องของภาพ ความสัมพันธ์ระหว่างทิศทางของนักแสดง การปล่อยจังหวะการเดินเรื่อง ความนิยมฉนวนในการเล่าเรื่อง การจัดภาพ และอื่นๆที่จะต้องประสานให้เกิดความสุนทรีย์

ขั้นตอนหลังการถ่ายทำภาพยนตร์ (POST - PRODUCTION)

การควบคุมคุณภาพหลังการถ่ายทำมักอยู่ในห้องแล็บ ห้องตัดต่อและห้องควบคุมเสียงเพื่อให้ทุกอย่างเป็นไปตามเจตนารมณ์ซึ่งผู้กำกับจะต้องเอาใจใส่เช่นกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เงื่อนไขและความสำเร็จในงานภาพยนตร์

สิ่งสำคัญอันดับแรกของผู้กำกับภาพยนตร์ก็คือการที่จะตัดสินใจกำกับภาพยนตร์เรื่องนั้นหรือไม่ การตกลงใจนั้นสามารถมีขึ้นได้นับตั้งแต่วินาทีแรก ผู้กำกับภาพยนตร์จะต้องยอมรับว่างานชิ้นนั้นๆ เป็นงานของเขาเอง และเป็นงานที่มีความน่าสนใจสำหรับเขา ไม่มีอะไรที่จะทำให้เขาหนักใจผิดหวังและเกิดความรู้สึกไม่ดีต่องานหรือบทภาพยนตร์นั้น เพราะเขาจะต้องผูกพันและทำงานอยู่กับภาพยนตร์เรื่องนั้นตลอดระยะเวลาหนึ่งในระหว่างการผลิตภาพยนตร์

แรงจูงใจของผู้กำกับภาพยนตร์

ผู้กำกับหลายคนให้ความเห็นว่าการจะกำกับภาพยนตร์ได้ดีนั้น แนวเรื่องต้องมีส่วนสัมพันธ์คล้ายคลึงกับชีวิตส่วนตัวและบางคนเสริมว่าถ้าผู้กำกับมีความผูกพันกับเรื่องที่จะนำมาสร้างแล้ว จะทำให้ผู้ชมภาพยนตร์มีความรู้สึกร่วมไปด้วย

ผู้กำกับคล้ายศิลปินทั่วไปซึ่งต้องการทำงานให้ได้ดีที่สุด เมื่อสร้างงานขึ้นจากความเชื่อ อุดมการณ์ หรือแม้แต่ความหลงใหลใฝ่ฝันของตนเองเพื่อจะถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดนั้นต่อผู้ชมโดยการรวบรวมจากประสบการณ์ของตนเองกับการสร้างภาพยนตร์อย่างพิถีพิถัน ภาพยนตร์เรื่องนั้นมักเข้าไปพัวพันเรื่องส่วนตัว นิัยความชอบแปลกๆ และแนวการคัดเลือกเรื่องที่จะนำมาใช้ในขณะเดียวกัน ผลงานยังต้องประกอบด้วยเรื่องของจริยธรรม และคุณค่าที่จะช่วยเสริมสร้างประสบการณ์ให้กับผู้ชมอีกด้วย

ผู้กำกับภาพยนตร์กับผู้ชม

โดยทั่วไปผู้ชมภาพยนตร์มักเคยชินกับแนวเรื่องและภาพของภาพยนตร์เดิมที่เคยดูมาก่อนแล้ว ภาพต่างๆ ที่เคยฉายบนจอและเสียงที่ผ่านออกมาจากลำโพงเป็นเสียงเครื่องกระตุ้นผู้ชมเท่านั้น ปฏิกริยาของผู้ชมเหล่านี้เป็นเป้าหมายของผู้กำกับเพื่อสะท้อนให้เห็นถึงโครงเรื่องของภาพยนตร์ว่าเป็นอย่างไร

คนส่วนใหญ่ที่ชมภาพยนตร์มักจะค้นหาค้นหาบทเรียนจากภาพยนตร์เพื่อช่วยให้เผชิญหน้ากับปัญหาในชีวิตจริงได้ซึ่งอาจจะมีปัญหาความรัก ปัญหาเศรษฐกิจและครอบครัวหรือบางครั้งแม้แต่ปัญหาจากภยธรรมชาติ ในทางกลับกันการได้พบปัญหาที่แท้จริงเหล่านี้ทุกวันอาจจะทำให้ผู้ชมภาพยนตร์ต้องหลีกเลี่ยงปัญหาไปสักระยะหนึ่งเพื่อผ่อนคลายความทุกข์และมีกำลังใจกลับมาเผชิญปัญหาอีกครั้ง เหมือนกับที่มิดนนิมพูดกันว่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การชมภาพยนตร์ก็คือการหลบหนีจากชีวิตจริง ผู้ชมภาพยนตร์ทุกคนจะมาดูภาพยนตร์พร้อมกับความคาดหวังไว้แล้วว่า จะหาความเพลิดเพลินจากเรื่องที่ตนสนใจไม่ว่าจะเป็น เรื่องเพศ อำนาจ ความรุนแรงหรือปัญหาต่างๆ ซึ่งอาจจะเป็นบทเรียนให้ผู้ดูคิดเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาให้ดีขึ้นได้

ข้อมูลการโจรกรรมทรัพย์สินในครัวเรือน³

จากสถิติคดีลักทรัพย์ตามเคสสถานของสำนักงานตำรวจภูธรภาค 1 ในเขตพื้นที่ 9 จังหวัดภาคกลาง ได้แก่ สมุทรปราการ นนทบุรี ปทุมธานี พระนครศรีอยุธยา ชัยนาท อ่างทอง ลพบุรี สิงห์บุรี และสระบุรี เมื่อปี 2549 ที่ผ่านมามีพบที่เกิดคดีลักษณะดังกล่าวมากกว่า 4,000 คดีความ

ในจำนวนนี้สามารถติดตามจับกุมผู้ต้องหาได้ประมาณร้อยละ 40 เท่านั้นที่เหลือคงไม่ต้องบอกว่าจะเกิดอะไรขึ้นอีก เพราะดินแดนเหล่านี้ส่วนใหญ่มักทำงานเป็นกลุ่มแก๊งๆ ที่จะปราบปรามให้หมดสิ้น แม้คดีลักทรัพย์จะถูกมองว่าเป็นเพียงคดีมโนสำเนาแต่ทราบหรือไม่ว่าจากจุดเล็กๆ ตรงนี้อาจนำไปสู่อาชญากรรมรูปแบบอื่นๆ อาทิ คดีข่มขืนหรือประทุษร้ายเข้าทรัพย์ ซึ่งไม่มีใครคาดการณได้ว่าหากวันหนึ่งเราต้องเผชิญกับเหตุการณ์นั้นแล้วเราจะปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินหรือไม่

มาตรการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมถูกนำมาใช้เพื่อลดสถิติอาชญากรรมดังกล่าว ซึ่งนอกเหนือจากจะฝากธุระให้เจ้าหน้าที่ตำรวจแล้ว ในส่วนของเจ้าของบ้านก็ไม่ควรนิ่งนอนใจ ควรมองหาเกราะป้องกันภัยที่คิดว่าจะเป็นประโยชน์ไว้ด้วย

ลองมาฟังคำให้การของผู้ต้องหาคดีลักทรัพย์มีอาชีพ เพื่อจะช่วยเหลือประภาภรณ์ให้คิดหาแนวทางป้องกันภัยไว้แต่เนิ่นๆ จะได้ไม่เข้าข่าย " วิวายแล้วจึงล้อมคอก "

เช่นทุกวัน นายแมค (นามสมมุติ) อายุ 27 ปี ผู้ต้องหาบอกคดียังเบาตามบ้านเรือนมาแล้วนับไม่ถ้วน แต่เคยพลาดทำถูกจับได้ เพียงครั้งเดียว โดยครั้งนั้นเจ้าทุกข์ไม่ยอมความเขาต้องติดคุกนาน 6 เดือน หลังพ้นโทษไม่นาน ถ้าสุดกลับมาก่อคดีอีกแล้วถูกจับได้เป็นครั้งที่สอง ซึ่งขณะนี้ถูกส่งฟ้องศาล

ดินแดนรายนี้ไม่ใช่โจรกระจอก ก่อนหน้านี้เคยลุยเดี่ยวแต่ปัจจุบันทำงานเป็นกลุ่มแก๊ง เจ้าตัวเล่าวิธีการทำงานให้ฟังว่า ก่อนจะตัดสินใจจงดงบ้านหลังใด ต้องมั่นใจว่าไม่มีคนอยู่ ไม่มีการเฝ้ายาม หรือไม่เลี้ยงสุนัข ส่วนเรื่องสภาพบ้านนั้น ไม่ได้เลือกว่าจะเป็นลักษณะ ไหน คิดเพียงว่าถ้าเป็นบ้านคนก็น่าจะมีทรัพย์สินอยู่ด้วย ประสพการณ์ที่โชกโชนสอนให้รู้ว่าช่วงเวลาใดควรปฏิบัติกร สำหรับแมคถ้าเป็นวันปกติ (จันทร์-ศุกร์) เขา

³ คม-ชัด-ลึก City Life ส้อมบ้านก่อนวิวาย...เรียนรู้อาจคำให้การของ " ดินแดน " ฉบับที่ 382 วันที่ 9 เม.ย. 2550

จะเลือกลงมือในช่วงกลางวันคือตั้งแต่เวลา 09.00 น. เป็นต้นไป เนื่องจากเจ้าของบ้านออกไปทำงานและลูกๆก็ไปโรงเรียนหมดแล้ว อีกช่วงคือในเวลาหัวค่ำระหว่างเวลา 19.00 - 21.00 น. ช่วงนี้เจ้าของบ้านกำลังเดินทางกลับบ้าน หรือกลับมาแล้วแต่ออกไปซื้อกับข้าวหรือทานข้าวนอกบ้านกัน

ความมึนช่วยให้เข้าไปขโมยของง่ายที่สุด เวลาเข้าก็จะเข้าทางหน้าต่าง ห้องน้ำ หรือ ไม้กั้นห้องครัวหลังบ้านที่ลับตาคน ส่วนวันหยุดจะไม่ค่อยออกทำงาน เพราะคนส่วนใหญ่จะพักผ่อนอยู่บ้าน แต่ก็มีบ้างบ้านที่ไปเที่ยววันหยุด ถ้าสบโอกาสเมื่อไรจะลงมือทันที แมคบอก อุปกรณ์สำหรับทำกรงจัดงะได้แก่ไขควง หรือ ฆะแลงขนาดเล็กเท่านั้น ใช้เวลาไม่ถึง 5 นาทีก็สำเร็จ เมื่อเปิดหน้าต่างหรือประตูสำเร็จแล้วเข้าไปภายในบ้าน จุดหมายแรกที่จะเข้าไปค้นทรัพย์สินคือห้องนอนเจ้าของบ้าน และจุดนี้เองมักพบทรัพย์สินตามความคาดคะเนทุกครั้ง เนื่องจากคนส่วนใหญ่มักจะเก็บเงินทองหรือทรัพย์สินมีค่าไว้ในห้องส่วนตัว แต่หากไม่พบจุดต่อไปคือห้องทำงาน ส่วนห้องพระหรือห้องลูกๆมักไม่ค่อยสนใจ เพราะไม่น่าจะเป็นที่เก็บของมีค่าไว้แล้ว ถ้ายังเป็นห้องเก็บของก็มักจะมองผ่านเลย เพราะกะกะ กั้นยาก เสียเวลาโดยใช่เหตุ

ใช้เวลาหรือค้นอีก 5 – 10 นาทีก็พอ นานกว่านี้ไม่ได้ เพราะต้องทำงานแข่งกับเวลา ส่วนสถานที่ตั้งของบ้านเป้าหมายในการโจรกรรมแต่ละครั้ง ถ้าเป็นหมู่บ้านจัดสรรหรือทาวเฮ้าส์เขาจะเลือกบ้านที่อยู่ลึกสุดก่อน เพราะปลอดภัยและเป็นบ้านที่มีต้นไม้ออบบ้านรกรกรึมยิ่งดี เพราะจะช่วยให้อำพรางตัวได้ง่าย คนทั่วไปจะสังเกตได้ยากและถ้ายามประจำหมู่บ้านหละหลวมก็จะยิ่งทำงานง่ายขึ้น แต่ทั้งนี้ต้องให้บ้านอยู่ลึกสุดชอยหรือแค่ปากซอยก็ไม่เป็นปัญหา ถ้าไม่มีใครอยู่ในบ้านก็ปฏิบัติการได้ทั้งนั้น

ทำงานเป็นแก๊ง 4 – 5 คน แบ่งหน้าที่กัน 1 คนขึ้นไปจัด อีก 1 คนดูเส้นทาง ที่เหลือช่วยกันขนย้ายทรัพย์สินแล้วก่อนขึ้นบ้านแต่ละหลังจะตระเวนหลายรอบ บางหลังไม่ต่ำกว่า 3 รอบหรือรอดูให้แน่ใจว่าไม่มีใครอยู่จริงๆ ก่อน ไม่ผลิผลลามันเสียงเกินไป เพราะเดี๋ยวนี้บางบ้านก็ติดสัญญาณกันขโมยและกล้องวงจรปิดอย่างแน่นหนา พลาดพลังไปก็มีแต่ช่วยกับช่วยมันไม่คุ้มเสีย

แมคบอกด้วยว่าเวลาขึ้นบ้านแต่ละครั้งไม่ได้กะเกณฑ์เรื่องปริมาณทรัพย์สิน เพียงเข้าไปแล้วได้ของมีค่าติดไม้ติดมือไม่เสียเที่ยวก็พอ เนื่องจากบางบ้านไม่อาจคาดเดาได้ว่าจะมีทรัพย์สินเงินทองอยู่มากน้อยแค่ไหน

วันนี้เจอโชคดีหน่อยรอบเดียวได้มากก็ดีไป ส่วนใหญ่ผมเลือกเงิน ทอง เครื่องประดับหรือของชิ้นเล็กๆ ที่พกติดตัวออกมาได้ง่าย ส่วนพวกของขนาดใหญ่ก็ไม่ค่อยอยากเอาออกมาเท่าไร แต่ถ้ามีเวลาก็ไม่แน่ ดูเหมือนเป็นเรื่องธรรมดาจริงๆ หากวางแผนจะลักทรัพย์บ้านสักหลัง โดยทั่วไปแล้ว หลังจากดินแมวถูกจับได้มักถูกสืบสวนสอบสวนว่า มีสาย มินกต่อหรือไม้ สำหรับดินแมวรายนี้สายโจรไม่จำเป็นสำหรับเขา เพราะทำงานเป็นแก๊งอยู่แล้วแบ่งหน้าที่กันเสร็จสรรพก็ปฏิบัติการได้ทันที

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บางคนอาจมีสายก็คนในบ้านนั้นแหละ อย่างเช่นคนใช้หรือยามก็จะส่งสัญญาณว่าช่วงนี้เจ้านายไม่อยู่บ้านนะ เข้ามาจดเวลาไหนก็ว่าไปบอกจุดไว้ของมีค่าให้เรียบร้อย ทำให้ง่ายต่อการขโมย พอโดนสืบสวนก็อาจจะบอกว่าช่วงเวลาเกิดเหตุออกไปซื้อกับข้าวบ้าง ไปธุระให้นายบ้าง ถ้าโกหกเนียนๆ ก็รอดไป แต่เดี๋ยวนี้ไม่ค่อยมีสายแล้ว เพราะมันสืบกันง่าย จะเป็นแก๊ง ไม่มีสายมากกว่า

ต่อให้เป็นดินแมวอาชีพอ่างเขาก็มีสิทธิ์พลาดทำได้เหมือนกัน มีอยู่วันหนึ่งขณะที่จัดแ่งตู้นิรภัยภายในห้องทำงานของบ้านหลังหนึ่งย่านลาดพร้าว เจ้าของบ้านตื่นขึ้นมาเผชิญหน้ากันพอดี ทั้งคู่ดูที่ท่าซึ่งกันและกัน ก่อนที่ดินแมวจะตัดสินใจเผ่นออกทางหน้าต่างบ้าน แต่เพราะความตกใจทำให้ตกลงมาจากหัก เลยถูกจับกุมได้

ถ้าเจอกี่วิ่งหนีเฉยๆ ส่วนใหญ่ผมไม่คิดทำร้ายเจ้าทรัพย์ ถ้าเขาไม่มาทำร้ายผมก่อน เพราะผมหวังแค่ทรัพย์สินในบ้านเท่านั้น และไม่ได้พกอาวุธร้ายแรงอะไร จะมีก็เพียงอุปกรณ์จัดแ่งอย่าง ไขควง หรือชะแลงเล็กๆ เคยพกอาวุธร้ายแรงสุดก็แค่มีดเท่านั้น เมื่อเกิดเหตุสุดวิสัยจะได้ป้องกันตัวได้ หรืออาจใช้ชุดด้วย ส่วนที่มีข่าวว่าหลังจากทำงานเสร็จแล้ว ขโมยบางคนจะถ่ายอุจจาระทิ้งไว้ ผมว่าเขาอาจจะถือเคล็ดว่าทำงานเสร็จแล้วถ่ายทิ้งไว้อาจจะไม่โดนตามจับง่ายๆก็ได้ แต่ผมไม่เคยทำแบบนั้น เพราะไม่ได้ถือเคล็ดอะไร

เวลาได้ของมาแล้ว ถ้าเป็นเงินมักไม่มีปัญหาในการใช้จ่าย แต่หากเป็นของมีค่าอย่าง ทองรูปพรรณ พระเครื่อง หรืออื่นๆ ก็จะไม่เก็บไว้สักพักรอให้ของร้อนเย็นเสียก่อน แล้วจึงคิดหาวิธีปล่อย ซึ่งหากเป็นวัตถุโบราณก็จะไปขายตามร้านรับซื้อของเก่า เพราะร้านประเภทนี้มักไม่ค่อยสนใจที่มาที่ไปของสิ่งที่ถูกนำมาขายมากนัก ส่วนทองคำรูปพรรณก็จะไปขายห้างทองที่ห่างจากสถานที่ก่อเหตุพอสมควร

ส่วนสถานที่ที่จะไม่ไปคือโรงรับจำนำ เพราะมีการเก็บหลักฐานของคนขายหรือผู้นำของมาจำนำไว้ จะเป็นภัยกับตัวเอง

นั่นเป็นข้อมูลจากปากของหัวขโมยมืออาชีพ โชคดีของเราที่เป็นความ โชคร้ายของเขาที่พลาดท่าถูกจับได้ แต่ก็ไม่ใช่โชคดีแบบนี้เสมอไป เพราะอย่างที่รู้ๆ กันว่า คดีลักทรัพย์เป็นคดีที่เกิดขึ้นได้ทุกช่วงเวลา แล้วแก๊งลักทรัพย์ก็มีการวางแผนกันเป็นอย่างดี

ดินแมวพวกนี้เป็นพวกที่ไม่ค่อยมีอาชีพ แต่ใช้ชีวิตอย่างฟุ้งเฟ้อ พอเงินหมดไม่รู้จะไปหาเงินใช้ด้วยวิธีไหน มีโอกาสก็ไปขึ้นบ้านโน้นบ้านนี้ หลังจากนั้นก็พัฒนาเป็นจิปัถ์ตามมา

พล.ต.ท.ปรีชญา สุทธปริดา ผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค 1 เปิดเผยข้อมูลจำเพาะของ โจรย่องเบา ข้อมูลที่น่าตกใจเกี่ยวกับคดีลักทรัพย์บ้านเรือนทั่วไป คือ แท้จริงแล้วส่วนใหญ่เกิดจากคน ใกล้เคียงหรือความไว้ใจ ล่าสุดมีโจรในคราบพนักงานส่งเอกสาร ซึ่งทำงานกันเป็นทีม ทำทีมากด กริ่งหน้าบ้าน เมื่อแน่ใจว่าไม่มีใครอยู่ก็จะโทรศัพท์ให้เพื่อนในแก๊งเข้ามาทำการจัดแ่งขโมยทรัพย์สินไป ส่วนตัวเองก็จะคอยดูต้นทางให้ มี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การก่อเหตุลักษณะนี้บ่อยๆ เราทราบจากการสอบถามเพื่อนบ้าน เขาเห็นคนมา กดกริ่ง ก็ได้แต่มอง แล้วไม่ได้สนใจที่จะจดจำข้อมูลคนร้าย คงคิดว่าธุระไม่ใช่ เดือนหนึ่งพบเป็นสิบราย กลายเป็นภัยร้ายสำหรับบ้านเรือนแบบใหม่ที่ไม่อาจมองข้าม

อย่างไรก็ตาม ช่วงที่มีวันหยุดติดต่อกันหลายวัน โดยเฉพาะช่วงเทศกาล สงกรานต์ที่กำลังจะมาถึง ผบช.ภ.1 แนะนำโครงการฝากบ้านกับตำรวจ ก็เป็นอีกหนึ่งมาตรการเพื่อยับยั้งอาชญากรรม ดังกล่าว

ฝากบ้านกับตำรวจ โดยปกติคงไม่รับเป็นกรณีพิเศษ แต่จะดูภาพรวมทั้งหมด ไม่ใช่ให้สิทธิใครเป็นพิเศษ เพราะกำลังตำรวจคงไม่เพียงพอ จึงมีการจัดสายตรวจ อาสาสมัคร ขอความร่วมมือทุกภาคส่วน ไม่ว่าจะเป็นฝ่ายปกครอง จังหวัด อำเภอ อบต. ระดมกำลังมาช่วยกัน สำหรับบ้านที่ไม่ได้ออกไปเที่ยวที่ไหน แต่ประสบเหตุกำลังถูกจัดแะ หากจนตัวต้องเผชิญหน้ากัน

ข้อเสนอที่จะช่วยให้คุณปลอดภัยคือ ตั้งสติให้ดี สังเกตว่าคนร้ายมีอาวุธหรือไม่ และพยายามอย่าเข้าไปต่อสู้ เพราะหากพลาดพลั้งขึ้นมาอาจเป็นอันตรายถึงชีวิตได้ สุดท้ายเมื่อสบโอกาสให้รีบแจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจทันที และจดจำลักษณะคนร้ายให้ได้ เพราะรายละเอียดจะมีประโยชน์ในการติดตามสืบสวนคนร้ายมาดำเนินคดี

ต้องช่วยกันทุกภาคส่วน โดยเฉพาะเจ้าของบ้านต้องไม่พยายามเปิดช่องให้คนร้าย หาโอกาสในการขึ้นบ้านได้ง่าย ตัดช่องทางโอกาสและสถานที่ให้หมด ในส่วนของเพื่อนบ้านที่อยู่ใกล้กัน ก็ต้องช่วยเป็นหูเป็นตา ซึ่งกันและกันด้วย พยายามจัดเวรยาม สลับกันแบบตำรวจอาสาสมัคร จะช่วยป้องกันได้มาก

การป้องกันการลักทรัพย์ในที่พักอาศัย⁴

เพื่อความปลอดภัยของทรัพย์สินภายในบ้าน ขอแนะนำให้ปฏิบัติดังนี้

1. ไม่ควรทิ้งบ้านไว้โดยไม่มีคนเฝ้าดูแล ควรให้มีคนที่เชื่อถือหรือวางใจได้อยู่เฝ้าดูแลบ้านหรือที่พักอาศัยตลอดเวลา
2. ก่อนออกจากบ้านหรือที่พักอาศัย ควรปิดประตูหน้าต่างใส่กลอนกุญแจให้เรียบร้อย กุญแจและกลอนประตูหน้าต่างควรเลือกใช้นิคมั่นคงแข็งแรงเพราะคนร้ายสามารถงัดหลุดหากติดลูกกรงเหล็กคัดจะทำให้คนร้ายงัดยากเพิ่มขึ้น แต่ต้องเว้นช่องไว้หากเกิดไฟไหม้จะได้หนีออกได้
3. ควรร่วมมือกับเพื่อนบ้านในการดูแลบ้าน เมื่อออกจากบ้านก็ฝากเพื่อนบ้านให้ช่วยดูแล

⁴ การป้องกันการลักทรัพย์ในที่พักอาศัย , สำนักงานตำรวจแห่งชาติ, กรุงเทพฯ , พ.ศ.2549

4. ไม่ควรเก็บทรัพย์สินที่มีค่ามาก หรือเงินสดจำนวนมากไว้ในบ้าน
5. ที่ว่าเปล่าที่อยู่ติดกับที่พังกาศัย ไม่ควรปล่อยให้มิดัน ไม้หรือหญ้าขึ้นสูง เพราะคนร้ายอาจใช้เป็นที่ย่ำบัง เข้าทำการลักทรัพย์ และใช้เป็นที่ยซ่อนตัวหรือหลบหนีได้ง่าย
6. บริเวณบ้านควรทำรั้ว ไม้สูงๆ และแข็งแรง กลางคืนควรเปิดไฟฟ้าให้มีแสงสว่างทั่วบริเวณบ้าน
7. เลี้ยงสุนัขหรือสัตว์อื่นที่ส่งเสียงดังเพื่อช่วยเตือนภัย สุนัขที่ควรเลี้ยงควรเป็นสุนัขที่เห่าเก่ง และขังกรงไว้ภายในบริเวณบ้านเพื่อกันการถูกวางยา
8. ไม่ควรทิ้งบ้านไว้โดยไม่มีคนเฝ้าดูแล ควรให้มีคนที่เชื่อถือหรือวางใจได้อยู่เฝ้าดูแลบ้านหรือที่พังกาศัย ตลอดเวลา
9. ก่อนออกจากบ้านหรือที่พังกาศัย ควรปิดประตู หน้าต่างใส่กลอน กุญแจให้เรียบร้อย กุญแจแยะกลอน ประตูหน้าต่างควรเลือกใช้ชนิดมันคง แข็งแรง เพราะคนร้ายสามารถจัดหลุด หากติดลูกกรงเหล็กคัตจะ ทำให้คนร้ายจี้ดยากเพิ่มขึ้น แต่ต้องเว้นช่องไว้ หากเกิดไฟไหม้จะได้หนีออกได้
10. ควรร่วมมือกับเพื่อนบ้านในการดูแลบ้าน เมื่อออกจากบ้านก็ฝากเพื่อนบ้านให้ช่วยดูแล
11. ไม่ควรเก็บทรัพย์สินที่มีค่ามาก หรือเงินสดจำนวนมากไว้ในบ้าน
12. ที่ว่าเปล่าที่อยู่ติดกับที่พังกาศัย ไม่ควรปล่อยให้มิดัน ไม้หรือหญ้าขึ้นสูง เพราะคนร้ายอาจใช้เป็นที่ย่ำบัง เข้าทำการลักทรัพย์ และใช้เป็นที่ยซ่อนตัวหรือหลบหนีได้ง่าย
13. บริเวณบ้านควรทำรั้ว ไม้สูงๆ และแข็งแรง กลางคืนควรเปิดไฟฟ้าให้มีแสงสว่างทั่วบริเวณบ้าน
14. เลี้ยงสุนัขหรือสัตว์อื่นที่ส่งเสียงดังเพื่อช่วยเตือนภัย สุนัขที่ควรเลี้ยงควรเป็นสุนัขที่เห่าเก่ง และขังกรงไว้ภายในบริเวณบ้านเพื่อกันการถูกวางยา
15. บ้าน 2 ชั้นที่ต่อเนื่องกับครัวให้ทำประตู หน้าต่างให้แน่นหนาแข็งแรง และการรับประทานอาหารชั้นล่าง ควรปิดประตู หน้าต่างชั้นบนให้เรียบร้อยทุกครั้ง
16. เมื่อมีผู้โทรศัพท์มาถามว่า มีใครอยู่บ้านบ้างหรือไม่ อาจเป็นการหาโอกาสเข้ามาโจรกรรม ให้ตอบว่ามีอยู่หลายคน
17. ควรเล่ารายละเอียดกลอุบายต่างๆ ของคนร้าย ให้กับคนรับใช้หรือผู้ที่พังกาศัยทราบ เพื่อเตือนสติ อย่าให้หลงเชื่อเล่ห์เหลี่ยมของคนร้าย และมีการเตรียมพร้อมในการป้องกันเหตุร้าย
18. การติดตั้งสัญญาณแจ้งภัยควรรใช้สัญญาณไซเรน เนื่องจากคนร้ายมักกลัวเสียงดังและเพื่อให้เพื่อนบ้านใกล้เคียงทราบ จะได้ช่วยเหลือแจ้งให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ
19. เมื่อบ้านไม่มีผู้อยู่อาศัยควรเปิดไฟทิ้งไว้ในห้องบ้าง
20. บ้านที่มีม่านเมื่อพลบค่ำควรรูดม่าน ปิดไม่ให้คนภายนอกมองเห็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

21. เวลากลางคืนเมื่อมีคนอยู่บ้านไม่ควรเปิดไฟในบ้านทิ้งเพราะคนร้ายจะเห็นทรัพย์สินภายในบ้านควรเปิดไฟนอกบ้านหรือรอบบ้าน จะทำให้มองจากภายในเห็นภายนอกได้
22. ในเวลากลางคืนก่อนเปิดประตูบ้านให้ผู้ใด จะต้องดูทางช่องกระจกให้แน่ใจเสียก่อนว่าเป็นผู้ใดหรือจะใช้โซ่ประตูคล้องไว้ก่อนเปิดประตู
23. ต้องตรวจสอบบัตรประจำตัวของช่างซ่อม หรือตัวแทนของบริษัทต่างๆ ที่จะเข้ามาในบ้าน
24. อย่าปล่อยให้ผู้ใดเข้ามาในบ้าน โดยไม่แน่ใจว่าเป็นบุคคลตามที่อ้างตัวมาจริง
25. พยายามจดจำตำหนิรูปพรรณคนแปลกหน้า หรือจดจำหมายเลขทะเบียนรถที่ต้องสงสัยและเข้ามาอยู่ในละแวกบ้าน
26. ให้หยุดส่งหนังสือพิมพ์กรณีไม่มีคนอยู่บ้าน เพราะหากไม่มีผู้ใดรับจะเป็นที่สังเกตว่าไม่มีคนอยู่บ้าน
27. การจ้างคนงาน คนรับใช้ หรือพนักงาน ควรมีสำเนาบัตรประชาชน หรือบัตรประจำตัวต่างๆ ถ่ายรูป และรายละเอียดเกี่ยวกับประวัติส่วนตัว ญาติพี่น้อง เพื่อทราบที่อยู่ความเป็นมา อาชีพดั้งเดิม ความประพฤติตลอดจนญาติพี่น้องหรือคนรู้จักเพื่อสามารถติดต่อในภายหลัง หากต้องการให้เจ้าหน้าที่ตำรวจพิมพ์ลายนิ้วมือ เพื่อทำการตรวจสอบประวัติก็ให้ขอความร่วมมือจากเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องที่
28. เมื่อทราบเหตุ หรือรู้ว่ามีคนร้ายเข้าบ้าน อย่าคิดจับคนร้ายด้วยตนเองเพราะอาจได้รับอันตราย ควรป้องกันโดยการพยายามทำให้ผู้อื่น หรือเพื่อนบ้านใกล้เคียงได้ทราบด้วยการทำให้เกิดเสียงหรือร้องตะโกนขอความช่วยเหลือ
29. เมื่อเกิดเหตุแล้ว ควรช่วยกันรักษาสถานที่เกิดเหตุ ห้ามเคลื่อนย้าย ห้ามมิให้บุคคลซึ่งมิใช่เจ้าหน้าที่ตำรวจเข้าไปเกี่ยวข้องกับสถานที่เกิดเหตุ คอยจนกว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจจะตรวจตราสถานที่เกิดเหตุเรียบร้อย
30. จอรายละเอียด ตำหนิ หรือลักษณะพิเศษ ของทรัพย์สินที่มีค่า และถ่ายรูปเก็บไว้ทุกรายการ
31. ร่วมกันจัดระบบการป้องกันตนเองของชุมชน เช่น การจัดกรรมการหมู่บ้านออกตรวจพื้นที่, การจัดเวรยามหมู่บ้าน , ติดตั้งสัญญาณหรือตีเกราะสัญญาณขอความช่วยเหลือเมื่อเกิดเหตุร้าย

การป้องกันการปล้นทรัพย์ จิงทรัพย์ และวิ่งราวทรัพย์ ตามตามสถานที่ประกอบการค้า หรือที่พักอาศัย

เพื่อเป็นการป้องกันในทรัพย์ที่ติดตัวไปกับท่านในที่ต่างๆ ขอให้ระมัดระวังตัวท่านเอง โดย

1. การติดสัญญาประกันภัยไว้หลายๆ แห่ง เพื่อให้ผู้อื่นหรือเพื่อนบ้านใกล้เคียงทราบกำหนดสัญญา คกรติเกราะขอความช่วยเหลือเมื่อเกิดเหตุร้าย และแจ้งเหตุให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ
2. การจ้างคนงาน คนรับใช้ หรือพนักงาน ควรมีสถานบัตรประชาชน หรือบัตรประจำตัวต่างๆ ถ่ายรูป และรายละเอียดเกี่ยวกับประวัติส่วนตัว ญาติพี่น้อง เพื่อทราบที่อยู่ความเป็นมา อาชีพดั้งเดิม ความประพฤติตลอดจนญาติพี่น้องหรือคนรู้จักเพื่อสามารถติดต่อในภายหลัง หากต้องการให้เจ้าหน้าที่ตำรวจพิมพ์ลายนิ้วมือเพื่อทำการตรวจสอบประวัติก็ให้ขอความร่วมมือจากเจ้าหน้าที่ตำรวจท้องถิ่น
3. เครื่องประดับที่มีไว้แต่งตัว หรือไว้เพื่อค้าขาย ถ้าเป็นไปได้ควรจรรยาละเอียดทำนิรูปพรรณ ลักษณะพิเศษ ราคา และถ่ายรูปเก็บไว้
4. ไม่ควรติดกลอนประตู หน้าต่าง ด้านนอก เพราะคนร้ายจะใช้เป็นห้องซังได้เป็นอย่างดี
5. ระมัดระวังคนแปลกหน้าที่มาเดินวนเวียนไปมาหลายครั้งหรือมีท่าทางพิรุธน่าสงสัย ควรรีบแจ้งให้เจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ
6. ไม่ควรอยู่ทำการค้า หรือธุรกิจ ในห้างร้าน บริษัท เพียงคนเดียว เมื่อหยิบสินค้าหรือสิ่งของจากหลังร้าน ชั้นบน หรือที่เก็บของ ควรมีผู้อยู่ดูแลหน้าร้านหรืออยู่กับลูกค้าเสมอ และควรระมัดระวังเป็นพิเศษเมื่อมีลูกค้าเข้ามาในร้านคราวละมากๆ
7. ควรผูกมิตรกับเพื่อนบ้านใกล้เคียง เพื่อช่วยเป็นหูเป็นตาและให้ความช่วยเหลือแก่กันและกัน
8. ไม่ควรเก็บเงินสดจำนวนมาก หรือทรัพย์สินที่มีค่าไว้ในสถานที่ประกอบการค้า
9. การเปิด-ปิดสถานที่ประกอบการค้า ไม่ควรเปิดแต่เช่าตรูหรือยังมีดอยู่ และไม่ควรรปิดจนค้ำ หรือตึกเกินไป
10. ขณะที่จะปิดหรือกำลังจะปิดสถานที่ประกอบการ หากมีคนแปลกหน้ามาติดต่อการค้าหรือธุรกิจต่างๆ ควรพิจารณาและระมัดระวังอาจจะเป็นคนร้าย ถ้าเป็นไปได้ควรรีบปฏิเสธในทุกเรื่องโดยอ้างว่าปิดทำการแล้ว
11. พยายามจดจำคำนิรูปพรรณคนที่เข้ามาติดต่อ หากเป็นคนร้ายแล้วก่อเหตุขึ้นจะได้แจ้งรายละเอียดให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจทราบ เพื่อเป็นประโยชน์ในการจับกุม
12. ไม่ควรมีแต่เพียงเด็ก หรือสตรีเท่านั้นอยู่เฝ้าดูแลสถานที่ประกอบการหรือที่พักอาศัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

13. ควรสำรวจ ประตู หน้าต่าง ช่องระบายอากาศ ของสถานประกอบการค้า หรือที่พักอาศัยให้อยู่ในสภาพที่มั่นคงแข็งแรง การปิดทุกครั้งต้องใส่กลอน ใส่กุญแจอย่างแน่นหนาทุกครั้ง
14. ไม่ควรนำสินค้าหรือเครื่องประดับที่มีราคาแพงๆออกมาให้ลูกค้าเลือกหลายๆแบบ หลายๆ ชนิดในคราวเดียวกัน
15. การจัดสถานประกอบการค้า ควรให้สามารถมองเห็นได้จากภายนอก
16. เมื่อเกิดเหตุพายุขมสงบสติอารมณ์ แล้วจงจำตำหนิรูปพรรณของคนร้าย การแต่งกาย อาวุธ พาหนะ เส้นทางหลบหนี
17. เมื่อเกิดเหตุควรช่วยรักษาสถานที่เกิดเหตุ จนกว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจจะเดินทางมาถึง
18. อย่าพยายามจับคนร้าย โดยลำพังด้วยตนเอง เมื่อคนร้ายก่อเหตุให้รีบแจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจทราบโดยเร็ว
19. วัว ควาย ในหมู่บ้านควรจัดเป็นคอกรวมและมีเวรยามดูแลรักษาตลอดคืน
20. กรณีที่มีการซื้อขาย พืชผลทางการเกษตร หรือสัตว์ที่มีมูลค่าสูง ไม่ควรเก็บเงินสดไว้ที่บ้านควรใช้บริการของธนาคาร
21. การเบิกจ่ายเงินเดือนของหน่วยราชการและบริษัทห้างร้านควรเบิกจ่ายกับธนาคารในท้องที่หากไม่มีควรขอความร่วมมือจากเจ้าหน้าที่ตำรวจในการเบิกเงิน และไม่ควรเดินทางในเวลากลางคืน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

บทภาพยนตร์

เราสามารถกำหนดแนวทางของภาพยนตร์ โดยตั้งวัตถุประสงค์ของการกำกับภาพยนตร์เรื่องนี้ได้ ดังนี้คือ

1. การพัฒนาของเรื่องราวจะสามารถทำให้ผู้ชมรู้สึกคล้อยตามได้
2. การใช้ภาษาทางภาพยนตร์ที่สามารถเล่าเรื่องราวและแสดงอารมณ์ของภาพยนตร์ได้

จากแนวทางดังกล่าวสามารถพัฒนาไปเป็นบทภาพยนตร์ตามขั้นตอนของการเขียนบทภาพยนตร์ ได้ดังนี้

ประเด็นที่ต้องการนำเสนอ

ต้องการสื่อให้เห็นถึงวิธีการเอาตัวรอดของคนในเวลาที่คับขันว่าสุดท้ายแล้วทุกคนต่างมีความสามารถในการเอาตัวรอดทุกคนแม้แต่คนที่อ่อนแอหรือคนที่คิดว่าไม่มีทางที่จะสู้ได้ ซึ่งสิ่งหนึ่งที่ทำให้เวลาเกิดเรื่องแล้วเราสามารถเอาตัวรอดได้นั้นคือการมีสติ

โครงเรื่องย่อ

ครอบครัวของเปรี๊ยะเพิ่งจ้างคนสวนมาใหม่ เนื่องจากคนสวนคนเก่ากลับบ้าน ครอบครัวของเปรี๊ยะพะงั่วใจไม่ทันระวังตัวว่าคนสวนคนนี้กำลังข่องจะเอาของมีค่าที่อยู่ภายในบ้าน ประจวบเหมาะกับการที่วันรุ่งขึ้นเปรี๊ยะต้องอยู่บ้านเพียงลำพังเพราะพ่อแม่ต้องออกไปทำงาน คนสวนปีนเข้าบ้านโดยเข้าทางหน้าต่างในห้องนอนของเปรี๊ยะ เปรี๊ยะที่เพิ่งอาบน้ำเสร็จก็โดนคนสวนใช้กำลังมัดมือมัดเท้าแล้วขโมยของมีค่าไป แต่คนสวนไม่เพียงแค่นั้นขโมยของแต่คิดที่จะข่มขืนเธอด้วย เปรี๊ยะใช้สติเข้าช่วย โดยแกล้งชักเพื่อให้โจรตกใจและหมดอารมณ์ ในที่สุดเปรี๊ยะก็รอดจากการถูกข่มขืน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การวิเคราะห์ตัวละคร

ตัวเอก ถูกกำหนดให้เป็นผู้ถูกกระทำ เนื่องจากทั้งเธอและครอบครัวต่างไว้ใจคนแปลกหน้า ด้วยความไว้ใจนี้ ส่งผลให้ทั้งเธอและครอบครัวเกิดปัญหาขึ้นมากมาย และมีเพียงสิ่งเดียวที่จะยุติปัญหาเหล่านี้ได้ คือการใช้สติของเธอเท่านั้นดังนั้น จึงต้องสร้างภาพตัวเอกขึ้นมาเป็นนักศึกษาสาวร่างเล็กซึ่งไม่มีทางที่จะต่อสู้เพศชายได้ด้วยการใช้กำลังซึ่งได้จำแนกรายละเอียดของตัวละครทั้งภายในและภายนอกดังนี้

ลักษณะภายนอกตัวละคร

ตัวละครหลัก (ลูกสาวเจ้าของบ้าน)

ชื่อ	เปรี๊ยะว
อายุ	22 ปี
เพศ	หญิง
การศึกษา	อุดมศึกษา
สถานภาพ	อาศัยอยู่กับพ่อแม่
ฐานะ	มีอันจะกิน

ลักษณะภายในตัวละคร

ความต้องการในชีวิต (Dramatic Need)

จบมาทำงานทำที่ดี และใช้ชีวิตกับครอบครัวอย่างมีความสุข

การมองโลก (Point of View)

มองโลกในแง่ดี ภัยอันตรายต่างๆที่เกิดขึ้น คงไม่เกิดกับตัวเองและครอบครัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวร้าย ถูกกำหนดให้เป็นคนที่ไม่ค่อยพูด เงียบๆ ปกปิดนิสัย ไม่มีใครเข้าใจในความคิดของเขา ซึ่งเสื้อผ้าที่ใส่ จึงกำหนดให้เป็นโทนมืดๆ ดังนั้นภาพตัวร้ายจึงออกมาเป็นคนที่ไม่แสดงออกถึงอารมณ์และความต้องการ มีความโลภ ไม่สามารถยับยั้งชั่งใจ ตัดสินใจด้วยอารมณ์ชั่ววูบโดยการขึ้นบ้านคนอื่นเพียงแค่มองเห็นทรัพย์สินของเขาเพียงวันเดียว และทำร้ายตัวละครเอกเพียงเพราะความโมโห ซึ่งได้จำแนกรายละเอียดของตัวละครทั้งภายในและภายนอกดังนี้

ตัวละครหลัก (คนสวน)

ชื่อ	เก่ง
อายุ	29 ปี
เพศ	ชาย
การศึกษา	ประถมศึกษาปีที่ 6
สถานภาพ	อยู่คนเดียว
ฐานะ	ยากจน

ลักษณะภายในตัวละคร

ความต้องการในชีวิต (Dramatic Need)

มีเงินกินเงินใช้อย่างพอเพียง ไม่อดอยาก

การมองโลก (Point of View)

โลกนี้ล้วนไม่ยุติธรรม คนที่ทำงานหนักแต่กลับได้เงินเดือนน้อย ต่างจากคนที่ทำงานน้อย แต่ดันมีเงินไว้ใช้จ่ายได้อย่างฟุ่มเฟือย เหมือนกับคำพูดที่ว่า ทำดีได้ดีมีที่ไหน ทำชั่วได้ดีมีถมไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การพัฒนาบทภาพยนตร์ เรื่อง “เล็ด...รอด !”

การเสนอโครงเรื่อง ครั้งที่ 1

เปรียวนักศึกษาสาวที่กำลังเปิดเพลงฟังอยู่ในห้องนอนของตนเอง เธอเปิดเพลงเสียงดังมาก ป้าข้างบ้านจึงเดินมากดกริ่ง เปรียวมองดู แต่แล้วก็ทำเป็นไม่สนใจ ป้าเอื้อจึงเดินกลับบ้านไป วันรุ่งขึ้นพ่อกับแม่ของเปรียวออกไปทำงาน โดยขับรถเหยียบขย่ะที่ป้าเอื้อกวาดรวมกองไว้แล้วที่บริเวณหน้าบ้าน ป้าเอื้อมองตามรถด้วยสายตาดอย่างโกรธๆ เปรียวตื่นสายเธอก็รีบออกจากบ้านไปอย่างรีบร้อน ขณะที่เปรียวรอรถเมล์อยู่那儿 เธอตั้งใจจะโทรหาเพื่อน แต่โทรศัพท์มือถือไม่ได้อยู่กับเธอ เปรียวนึกได้ว่าลืมไว้ที่โต๊ะกินข้าว เปรียวจึงกลับไปเอา

เปรียวกลับไปที่บ้าน รีบเดินเข้าไปในบ้าน โดยลืมสังเกตสิ่งต่างๆ ภายในบ้าน เปรียวเดินไปหยิบโทรศัพท์ เมื่อหันกลับมาก็พบชายแปลกหน้ายืนข้างหลังเธอ เปรียวตะโกนขอความช่วยเหลือ ชายแปลกหน้าจึงเอามือมาปิดปาก แต่เปรียวยังคงร้องต่อไป ชายแปลกหน้าจึงต้องเข้าที่ห้องของเธอจนเธอสลบไป ป้าเอื้อได้ยินเสียงร้องของเปรียว แต่ไม่สนใจจึงกินยานอนหลับ แล้วกลับไป เปรียวฟื้นมาก็พบว่าตนเองถูกมัดมือมัดเท้า และมีผ้าปิดปากอยู่ เปรียวพยายามส่งเสียงเพื่อให้โจรเข้ามาหาเธอ เมื่อโจรเข้ามา เธอก็แกล้งทำเป็นชัก โจรจึงเข้าไปแกะเชือกให้เธอ ต่อจากนั้นเปรียวจึงแกล้งทำเป็นสลบ โจรจึงรีบไปจโมยของต่อ เปรียวจึงถือโอกาสแอบออกไปโทรศัพท์ เปรียวโทรหา รปภ. ให้มาช่วย เมื่อวางหูโจรก็เอามือมาจ่อข้างหลังเธอ เปรียวจึงร้องขอชีวิต และใช้สติโดยการใช้คารม พูดยให้โจรสงสารเธอ เปรียวพูดพลางร้องไห้ไปด้วย โจรจึงจับเธอมัดอีกครั้ง สักพัก รปภ. ก็มาตักกริ่งที่หน้าบ้าน เมื่อไม่มีใครมา รปภ. จึงไป ประจวบกับที่เสียงรื้อของก็เงียบไปด้วย เปรียวเงี่ยหูฟังอีกที เมื่อไม่ได้ยินเสียง เปรียวจึงค่อยๆ คลานลงมาถึงบันได โดยอาศัยความคุ้นเคย เธอเดินไปที่ครัว ความหามืด แล้วตัดเชือกออก เปรียวรีบวิ่งไปขอความช่วยเหลือกับป้าเอื้อ ป้าเอื้อจึงรีบพาเปรียวเข้าบ้าน

วันรุ่งขึ้น พ่อแม่ของเปรียวนั่งดูโทรทัศน์ เห็นโจรที่ปล้นบ้านโดนจับตำรวจจับ จากนั้นเขาทั้งคู่ก็ออกไปทำงานตามปกติ เมื่อผ่านหน้าบ้านของป้าเอื้อ พ่อกับแม่ก็ลงมาขอบคุณป้าเอื้อ แล้วไปทำงานต่อ เปรียวที่ต้องรีบไปสอบ เธอเดินออกจากบ้าน และลือคประตูบ้านอย่างดี เธอเดินออกมาขอบคุณป้าเอื้อ เช่นเดียวกัน จากนั้นเธอก็รีบไปสอบ

ข้อควรปรับปรุงแก้ไข

- ส่วนของเนื้อหา และรายละเอียดของตัวละครนั้นยังไม่มีรายละเอียดพอ ตัวละครไม่มีอิริยาบถเฉพาะที่จะช่วยให้ผู้อ่านนั้นมองเห็นภาพที่ชัดเจนขึ้นได้ และไม่มีการใช้สติเท่าที่ควร ตัวละครยังไม่มีที่มาที่ไป และมีการเอาเพื่อนบ้านเข้ามาเกี่ยว ซึ่งเพื่อนบ้านนั้นยังดูไม่สมเหตุสมผลเท่าที่ควรกับการกระทำที่ยังชัดเจนอยู่

การปรับปรุงแก้ไข

- ดังนั้น จึงความใสความโดดเด่นของตัวละครเพิ่มเข้าไป เพิ่มรายละเอียดของนิสัยส่วนต่างๆ ให้ชัดเจน เพื่อช่วยให้มีความชัดเจนของนักแสดงและให้เข้าใจถึงภาพบรรยากาศโดยรวมของสถานที่นั้นได้มากขึ้นและตัดเรื่องของเพื่อนบ้านออกไปและพยายามคิดบทให้เปรี้ยวตัวเอกของเรื่องเผชิญปัญหาเพียงลำพังเพื่อให้ตัวละครสามารถใช้สติในการแก้ปัญหา ซึ่งจะมองเห็นได้อย่างชัดเจน

การเสนอโครงเรื่อง ครั้งที่ 2

คืนหนึ่งแม่ของเปรียวกำลังหลับอยู่หน้าโทรทัศน์ มีเสียงดังมาจากนอกบ้าน ทำให้เธอตื่น แม่ของเปรียวจึงเปิดโทรทัศน์เสียงดัง และแล้วเสียงนั้นก็หายไป วันรุ่งขึ้นเปรียวเดินกลับมาเอาของที่ลืมไว้ในบ้าน

เปรียวเปิดประตูบ้านเข้ามา ก็พบสิ่งผิดปกติมากมาย เธอเดินรอบบ้านจนพบกับโจรเข้า เปรียวจึงคิดจะหนีแต่เสียงโทรทัศน์ที่มีถ้อยคำดังขึ้น ทำให้โจรรู้ว่ามีคนอยู่ในบ้านจึงเกิดการต่อสู้กัน เปรียวร้องฮือวอนขอความเห็นใจจากโจรแต่โจรก็ไม่สนใจยังคงกระชากผมของเปรียว เปรียวความหวาดของที่อยู่ใกล้มือแล้วพาดเข้าไปที่หัวของโจร จากนั้นก็รีบวิ่งหนีเข้าห้องไป โจรที่เห็นว่ามือของกระชายอยู่เต็มพื้นจึงเดินเข้าไปรีดดูก็พบโทรทัศน์ที่มีถ้อยคำเบตหมคอยู่ จึงวางไว้ที่เดิม โจรเดินขึ้นมาพูดเกลี้ยกล่อมเปรียวให้เปิดประตูแต่ก็ไม่เป็นผล โจรจึงใช้มีดจัดห้องแต่แล้วเสียงกริ่งหน้าบ้านก็ดังขึ้น เปรียวเงี้ยวฟังการเคลื่อนไหวของโจร เมื่อรู้ว่าโจรเดินลงไปข้างล่างจึงเดินออกมาเอาโทรทัศน์ที่มีถ้อยคำแล้วกลับเข้าห้องเหมือนเดิม โจรที่แอบดูเพื่อนบ้านที่มากดกริ่งอยู่เมื่อเห็นว่าเดินกลับไปแล้วจึงเดินขึ้นมาข้างบน ก็ไม่เห็นโทรทัศน์ที่มีถ้อยคำแล้วจึงเดินลงไปเอาเหล็กมาจัดห้อง เปรียวหีบโทรทัศน์มาดูก็เห็นว่าเบตหมคจึงหาทางหนี เปรียวได้ยินเสียงโจรเดินลงข้างล่างจึงเปิดประตูออกมาแล้วไปหลบห้องตรงข้ามแทน โจรที่ลงไปเอาเหล็กมาก็จัดห้องของเปรียวแต่เมื่อเปิดเข้าไปก็ไม่พบเปรียว เปรียวอาศัยตอนที่คนสวนเดินเข้าห้องไป รีบวิ่งออกมาจากห้องตรงข้าม โจรเห็นว่าวิ่งตามเปรียวไม่ทันจึงหนีไปทางอื่นแทน

คืนต่อมาแม่ของเปรียวหลับอยู่หน้าโทรทัศน์เหมือนเคยและแล้วก็ได้ยินเสียงกุกกักดังมาจากนอกบ้าน เธอจึงเปิดโทรทัศน์เสียงดังเหมือนอย่างเคยแล้วเสียงก็เงียบไป

ข้อควรปรับปรุงแก้ไข

- ส่วนของเนื้อหาในครั้งนี้น่าจะซับซ้อนแต่รายละเอียดของตัวละครบางตัวยังขาดอยู่ เช่น ลักษณะนิสัยส่วนตัว อาชีพ ฐานะความสัมพันธ์
- ความสัมพันธ์ของตัวละครระหว่างพ่อแม่อุณนั้น ยังไม่ส่งผลต่อเนื้อเรื่องเท่าไร
- แรงจูงใจของโจรยังไม่เด่นชัดพอ
- ขาดพื้นหลังของตัวละคร ยังไม่มีการบอกปูมหลังที่มากพอ

การปรับปรุงแก้ไข

- เพิ่มส่วนรายละเอียดต่างๆของตัวละครให้มากขึ้น
- เพิ่มจากความสัมพันธ์ภายในบ้านให้มากขึ้น และต้องส่งเสริมกับบทภาพยนตร์อย่างต่อเนื่อง ต้องมีที่ไปที่ไป เพิ่มเพื่ออะไร จะส่งผลอย่างไรต่อเนื้อเรื่อง
- เพิ่มจากแรงจูงใจของโจรจากที่เป็นคนธรรมดาต้องกลายมาเป็นโจร
- เพิ่มปูมหลังของตัวละครให้ชัดเจน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเสนอโครงเรื่อง ครั้งที่ 3

เปรียวที่กำลังนอนอยู่ในห้องนอน เธอได้ยินเสียงกุกกักดังมาจากข้างนอกแทนที่เธอจะถูกขืนมาดูเธอกลับนอนต่ออย่างไม่สนใจ วันรุ่งขึ้นเปรียวเดินออกมานอกบ้านก็เห็นคนสวนคนใหม่กำลังทำสวนอยู่ พ่อเห็นคนสวนทำงานเสร็จแล้วจึงเดินไปดูความเรียบร้อย พ่อใช้ให้คนสวนเอาของไปเก็บหลังบ้านเมื่อคนสวนเดินไปเก็บของ หลังบ้านก็มองเข้าไปในบ้านจากนั้นจึงเดินกลับมาเพื่อขอเข้าห้องน้ำเมื่อคนสวนเดินออกมาจากห้องน้ำก็มานั่งที่โต๊ะหน้าบ้าน ซึ่งพ่อกับแม่ของเปรียวนั่งอยู่ พ่อกับแม่สนทนากับคนสวนอยู่พักหนึ่ง จึงเรียกให้เปรียวไปหยิบกระเป๋าเงินมา เมื่อแม่ให้เงินคนสวนเสร็จ คนสวนก็กลับไป วันรุ่งขึ้นทั้งสามคนพ่อแม่และเปรียวออกจากบ้านพร้อมกัน

แต่แล้วเปรียวก็ลืมของจึงนั่งมอเตอร์ไซค์รับจ้างกลับมาของ เมื่อมาถึงหน้าบ้านเปรียวจึงบอกให้วินมอเตอร์ไซค์รอหน้าบ้านส่วนเปรียวก็รีบเข้าบ้านเพื่อไปเอาบัตรนักศึกษา แต่เมื่อเปรียวเดินมาถึงหน้าบ้านนั้นก็เห็นจับหูหรีตคอยู่หน้าบ้านแต่เปรียวไม่สนใจรีบวิ่งขึ้นข้างบนไปขณะที่เปรียวหาของอยู่นั้นก็ได้ยินเสียงคนเดินขึ้นมาข้างบน เปรียวจึงรีบวิ่งไปแอบในห้องน้ำ คนสวนเดินเข้ามาในห้องเปรียว เขารื้อของจนทั่วห้องเมื่อไม่เห็นอะไร จึงเดินออกไปหาห้องแม่ต่อ เปรียวค่อยๆเดินลงมาแต่ วินมอเตอร์ไซค์กลับบีบแตรเรียกทำให้คนสวนลงมาดูก็เห็นเปรียวอยู่ตรงบันไดจึงจับเปรียวกระแทกกับกำแพงแล้วบอกให้เปรียวห้ามส่งเสียงร้อง จากนั้นจึงลากเปรียวเข้าห้องคอมพิวเตอร์แล้วมัดมือมัดเท้ารวมถึงปิดปากเปรียวด้วย จากนั้นคนสวนจึงไปหาของในห้องแม่ต่อส่วนเปรียวก็พยายามหาตัดเตอร์ในลิ้นชัก เมื่อเปรียวหาเจอจึงทำการตัดเชือกออกแล้วจากนั้นเปรียวตั้งใจจะออกทางประตูหลัง แต่ประตูดันเปิดไม่ออก ทำให้เปรียวต้องเดินมาออกทางหน้าบ้านแต่คนสวนเดินมาพอดี ทำให้เกิดการต่อสู้กัน เปรียวใช้ก้ามบีบน้ำฟาดเข้าที่หัวของคนสวนแต่คนสวนก็ตบเปรียวกลับเช่นเดียวกันทั้งคู่ต่อสู้กันอลหม่าน แต่สุดท้ายเปรียวก็หนีออกมาได้เธอรีบวิ่งออกไปขอความช่วยเหลือกับวินมอเตอร์ไซค์ คนสวนเห็นดังนั้นจึงหนีไปอีกทาง วินมอเตอร์ไซค์เห็นเปรียวคลานออกมาอย่างสะบักสะบอมจึงรีบเดินเข้ามาช่วยและพาเปรียวไปโรงพยาบาล

คืนต่อมาขณะที่เปรียวนอนอยู่ในห้อง เธอก็ได้ยินเสียงกุกกักดังมาจากข้างนอก เปรียวลุกขึ้นมาดูที่หน้าต่างเมื่อไม่เห็นอะไรเธอก็กลับมาที่เตียงแล้วเปิดโทรทัศน์เสียงดังไม่นานเสียงนั้นก็เงียบไป จากนั้นเธอก็นอนหลับตามปกติ

ข้อควรปรับปรุงแก้ไข

- ตัวละครยังไม่มีความลึกซึ้งหรือตัวละครแบน
- บทสรุปของเรื่องไม่ได้เกี่ยวกับประเด็นของเรื่อง
- ยังมี Shot ที่ยังใช้ไม่ได้อีกมากมาย ซึ่งเป็นส่วนที่ถ่ายไม่สวยและยังคงไม่สมจริง
- ต้องเพิ่มฉากที่สนับสนุนเรื่องอีก เพราะจะช่วยให้ดูสมเหตุสมผลและเป็นการเพิ่มอารมณ์ของ คนดู รวมถึงจะช่วยให้เพิ่มความเข้มข้นให้กับภาพยนตร์

การปรับปรุงแก้ไข

- เพิ่มฉากรายละเอียดเล็กๆน้อยๆทั้งหมด
- เพิ่มฉากที่ทำให้รู้ถึงที่มาที่ไปของกนสวนตอนวันที่จัดบ้าน
- เพิ่มฉากที่ทำให้รู้สึกว่ามีปริศนาจริงๆ
- และต้องถ่ายฉากตอนที่ปริศนาใช้สติเข้าแก้ไขปัญหาใหม่ทั้งหมด

การเสนอภาพยนตร์ (SCREENPLAY) ครั้งที่ 4

“ เล็ด...รอด ! ”

Act I

Scene 1 ภายใน / ห้องนอนเปรี๊ยะ / ตอนสาย

เปรี๊ยะนั่งวาดรูปอยู่ในห้องนอน ส่วนแม่ก็นั่งนับทองอยู่ในห้อง คนสวนที่ป็นต้นไม้ยูงก็เรียกให้
เจ้าของบ้านมาว่าจะให้ตรงไหนต่อ สายตาก็เลื้อยไปเห็นแม่นับทองพอดี พ่อจึงเรียกแม่ให้ลงมาดู

คนสวน
จะให้ตัดกิ่งไหนอีกครับ

พ่อเดินมาดูคนสวน จากนั้นจึงตะโกนเรียกแม่ให้ลงมาดู

พ่อ
คุณ...ลงมาดูหน่อย จะให้ตัดตรงไหนอีก

แม่เก็บทองเดินลงมาข้างล่าง แล้วสั่งให้คนสวนทำงานต่อ

Scene 2 ภายใน / ห้องนอนเปรี๊ยะ / ตอนเย็น

หลังจากที่เปรี๊ยะนั่งวาดรูป เปรี๊ยะก็พักสายตา แล้วเดินไปที่หน้าต่าง เปรี๊ยะเห็น รถป. มองมาที่บ้าน
อย่างลับๆล่อๆ ซึ่งไม่นานคนสวนก็ทำสวนเสร็จ พ่อกับแม่จึงให้เงินพร้อมกับไถ่ถามถึงคนสวนคนก่อน

แม่

แล้วคนสวนคนเก่าหายไปไหนหละ

(หน้าที่ 1)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คนสวน

อ้อ...ลุงคนเก่าแก่กลับต่างจังหวัดไปแล้วครับ

เลยให้ผมมาแทนครับ

พ่อ

เสร็จจากนี้แล้วต้องไปทำที่ไหนต่อรีเปล่า

คนสวน

ไม่มีแล้วครับ

แม่หยิบเงินให้คนสวน จากนั้นคนสวนจึงขอลากลับ

คนสวน

ขอบคุณครับ ฉันผมขอตัวกลับก่อนนะครับ

(ยกมือไหว้)

Act II

Scene 3

ภายนอก / ห้องน้ำ / ตอนสาย

พ่อกับแม่ออกไปทำงานมีเพียงเปรี้ยวที่นั่งวาดรูปอยู่ในบ้านคนเดียวขณะที่เปรี้ยวกำลังล้างจานสีอยู่ในห้องน้ำนั้นก็ได้ยินเสียงกุกกักดังมาจากห้องนอนของตนเองจึงเงยและเงยหูฟังเมื่อเสียงนั้นใกล้เข้ามาเรื่อยๆ เปรี้ยวจึงไปหลบอยู่หลังม่านอาบน้ำ คนสวนเปิดประตูห้องน้ำแต่แล้วก็ปิดอย่างเดิมแล้วเดินเข้าห้องข้างๆ ไป เปรี้ยวจึงรีบออกมาจากห้องน้ำทันทีและรีบเดินลงข้างล่าง เปรี้ยวเดินไปที่ประตูหน้าบ้านก็พบว่าประตูบ้านล็อกอยู่ เปรี้ยวจึงเดินขึ้นไปข้างบน แต่ยังไม่ทันขึ้นข้างบนเสียงโทรศัพท์ก็ดังขึ้น เปรี้ยวถึงเลใจอยู่สักพักก็ตัดสินใจรับโทรศัพท์เปรี้ยวรู้ว่าเป็นแม่จึงร้องให้แม่ช่วย ขณะที่เธอคุยกับแม่อยู่นั้น คนสวนก็เดินเข้ามาล็อกคอเปรี้ยวจากด้านหลังโทรศัพท์หลุมมือเปรี้ยว คนสวนพูดกับเปรี้ยว

(หน้า 2)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คนสวน
อยู่เฉยๆ ไม่งั้นเจ็บตัว

เปรี้ยว
(พยักหน้า)

เปรี้ยวเริ่มสงบลง หลังจากนั้นคนสวนค่อยๆคลายมือออกจากคอกของเปรี้ยว เปรี้ยวเอาดินสอที่คว่ำมาตอนที่คนสวนถือคอกมาแทงเข้าที่ขาของคนสวน เปรี้ยวผลัดตัวออกจากคนสวนทันทีแต่คนสวนคว้าผมของเปรี้ยวได้จากนั้นจึงค่อยสวนทันที เปรี้ยวล้มกองไปกับพื้นด้วยความเจ็บ คนสวนโมโหจึงกระหน่ำต่อยเปรี้ยวแบบไม่ยั้ง เปรี้ยวสลบจมกองเลือดจากนั้นคนสวนดึงสายโทรศัพท์ออกแล้วลากเปรี้ยวเข้าห้องน้ำจับเปรี้ยวมัดกับอ่างล้างหน้าจากนั้นก็ออกจากห้องน้ำแล้วขึ้นไปหาของในห้องแม่ต่อ เปรี้ยวฟื้นขึ้นมา ก็พบว่าตัวเองโดนมัดอยู่จึงพยายามแก้ออกระหว่างนั้นคนสวนก็หาของจนในที่สุดก็เจอทอง เปรี้ยวพยายามทำมือให้มีแรงซึ่งจะสามารถทำให้สายโทรศัพท์แก้ออกได้ง่ายขึ้นขณะที่เปรี้ยวแกะใกล้ออกนั้น เธอก็ได้ยินเสียงคนสวนเดินเข้ามาใกล้เรื่อยๆเมื่อคนสวนเปิดประตูก็เห็นว่าเปรี้ยวหลับอยู่คนสวนมองไปที่เรือนร่างของเปรี้ยว จากนั้นคนสวนก็ค่อยๆปลดกระดุมกางเกงออก เปรี้ยวเห็นท่าไม่ดีจึงแกล้งทำเป็นฟื้น แล้วขอร้องให้คนสวนปล่อยเธอ

เปรี้ยว

พี่...ปล่อยหนูไปเถอะนะ พี่จะเอาอะไรก็เอาไปเถอะ
อย่าทำอะไรหนูเลย เดี่ยวพ่อแม่หนูก็จะกลับมาแล้ว
เดี๋ยวมีคนมาเห็นแล้วจะหนีไม่ทันนะ

คนสวนไม่สนใจกับคำอ้อนวอนของเปรี้ยว กลับรีบแก้มัดสายโทรศัพท์ที่ขาของเธอออกหวังจะข่มขืน ในระหว่างนั้นเปรี้ยวก็แก้สายโทรศัพท์ที่มัดมือของเธอออก คนสวนไปชไร้ไปที่ชอกคอกของเปรี้ยว เปรี้ยวจึงตัดสินใจกัคคอกของคนสวนขณะที่คนสวนผลัดตัวออก เปรี้ยวก็ถีบสวนอีกทีจากนั้นเธอลุกขึ้น คว่ำเงกั้นที่วางอยู่บนชั้นวางของหน้ากระจกฟาดเข้าที่ศีรษะของคนสวน คนสวนสลบคาที่เธอใช้เท้าเขี่ยคนสวนเพื่อตรวจดูว่าคนสวนสลบหรือยัง เมื่อเห็นว่าคนสวนนิ่งไปเปรี้ยวจึงรีบวิ่งขึ้นไปข้างบน เพื่อไปเอากุญแจมาเปิดประตูแต่เมื่อเปรี้ยวลงมาเธอก็ไม่เห็นคนสวนอยู่ที่เดิมแล้ว เปรี้ยวมองไปรอบๆบ้าน เมื่อหันกลับมาอีกทีก็เห็นว่าคนสวน

(หน้า 3)

เพิ่งเดินออกมาจากห้องน้ำ คนสวนมองเห็นเปรี้ยวพอดิ เปรี้ยววิ่งหนีขึ้นไปข้างบน คนสวนจึงวิ่งตามเปรี้ยวไป เปรี้ยววิ่งเข้าห้องแล้วลือคประตู คนสวนเห็นว่าได้ของที่ต้องการแล้วจึงหนีออกทางเดิม

Act III

Scene 4 ภายใน / ห้องนอนแม่ / ตอนบ่าย

เปรี้ยวนั่งร้องไห้อย่างหวาดกลัวอยู่ในห้อง จนพ่อแม่ของเปรี้ยวตะโกนเรียกเปรี้ยวอยู่นานกว่าเปรี้ยวจะเดินมาเปิดประตู

(หน้า ที่ 4)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อควรปรับปรุงแก้ไข

- ขาดพื้นที่หลังของตัวละคร ยังไม่มีการบอกปมหลังที่มากพอ
- เหตุผลที่คนสวนเข้ามาทำร้าย ยังไม่มากพอ
- การใช้สติของเปรี้ยวยังไม่ดีพอ
- การเข้ามาขโมยของ ของคนสวนยังดูธรรมดา และยังไม่สมจริง
- บางฉากยังดูเป็นละคร มีการสนทนามากเกินไป

การปรับปรุงแก้ไข

- ตัดฉากที่ไม่ส่นับสนุนเรื่องออก
- คิดวิธีการใช้สติของเปรี้ยวใหม่ ที่ดูแล้วมีความเป็นไปได้ และที่ดูสมจริงกว่านี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเสนอภาพยนตร์ (SCREENPLAY) ครั้งที่ 5

“ เล็ด...รอด ! ”

Act I

Scene 1 ภายใน / ห้องนอนเปรี้ยว / ตอนสาย

เปรี้ยวหาของอยู่ในห้องนอนของตนเอง จากนั้นเปรี้ยวก็ตามหาแม่ในห้องต่างๆ เพื่อจะถามหาสิ่งที่เธอตามหาอยู่

เปรี้ยว
แม่คะ...แม่...

เปรี้ยวเดินลงมาข้างล่างเห็นแม่กำลังนั่งจัดดอกไม้แห้งลงแจกันอยู่ เธอจึงถามแม่ในสิ่งที่เธอกำลังตามหาอยู่

เปรี้ยว
แม่คะ...เห็นที่ตัดอะคริลิกของหนูรีเปล่าคะ

แม่
ไม่เห็นเลขลูก หนู..ชอบเก็บของไม้เข้าที่
ปิดทอมนี้ หัดจัดห้องบ้างนะ ู้ใหม่

ขณะที่แม่กับเปรี้ยวกำลังสนทนากันอยู่นั้น คนสวนที่กำลังตัดกิ่งไม้อยู่ก็เรียกให้พ่อไปดูว่าจะให้ตัดกิ่งไหนอีก

คนสวน

จะให้ผมตัดกิ่งไหนอีกครับ

พ่อลุกเดินไปหาคนสวน ส่วนเปรี้ยวนั้นก็ขึ้นไปหาที่ตัดอะคริลิกต่อ

(หน้าที่ 1)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Scene 2 ภายนอก / สวนหน้าบ้าน / ตอนเย็น

คนสวนรดน้ำต้นไม้ จากนั้นเขาก็เดินมาหาเจ้าของบ้านที่นั่งอยู่หน้าบ้าน

คนสวน

ผมทำสวนเสร็จแล้วครับ

แม่
จ๋า...นั่งก่อนสิจ๊ะ

แม่ตะโกนเรียกเปรี้ยวให้หยิบกระเป๋ามาให้

แม่
หยิบกระเป๋ามาให้แม่หน่อยลูก

ทั้งสามคนต่างพูดคุยกัน

พ่อ
อ้าว...แล้วคนสวนคนเก่าหละ

คนสวน

อ้อ...คุณลุงคนเก่า เขากลับต่างจังหวัดแล้วครับ เขาเลยให้ผมมาแทน

เปรี้ยวหยิบกระเป๋ามาให้แม่ แล้วเปรี้ยวก็นั่งร่วมโต๊ะด้วย

แม่

อ๊ะ...นี่จะ คำแรง

(หน้าที 2)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คนสวน
เอ่อ...ผมไม่มีเงินทอนนะครับ

แม่
ไม่เป็นไรจะ ฉันทให้

คนสวน
ขอบคุณครับ...เงินผมขอตัวกลับก่อนนะครับ
สวัสดีครับ...

คนสวนเดินออกจากบ้านไป

Act II

Scene 3

ภายนอก / หน้าบ้าน / ตอนเช้า

พ่อกับแม่ออกไปทำงานตอนเช้าปล่อยให้เปรี้ยวนอนหลับตื่นสาย ไม่นานเปรี้ยวก็ตื่นเปรี้ยวลุกจากที่นอนไปอาบน้ำซึ่งขณะเดียวกันก็เป็นช่วงจังหวะที่คนสวนแอบขโมยขึ้นบ้านพอดี เมื่อเปรี้ยวออกจากห้องน้ำเธอก็ได้ยินเสียงโทรศัพท์ เปรี้ยวรีบเข้ามารับโทรศัพท์มือถือที่วางอยู่บนเตียงนอนของเธอ คนสวนที่ปีนเข้ามาทางห้องนอนเธอได้แอบอยู่หลังประตูเมื่อเห็นว่าเปรี้ยวเข้ามาในห้อง เขาจึงเข้ามาทางด้านหลังของเปรี้ยวแล้วถือคอกของเธอ เปรี้ยวรีบกดรับโทรศัพท์ทันทีแต่คนสวนสะบัดมือให้โทรศัพท์ที่ถือนั้นหล่น เสียงของแม่เปรี้ยวดังออกมาจากโทรศัพท์ เปรี้ยวจึงรีบขอความช่วยเหลือจากแม่ทันที

เปรี้ยว
แม่...ช่วยด้วย

แม่
เปรี้ยว ...เป็นอะไรลูก เกิดอะไรขึ้น

(หน้าที่ 3)

เสียงโทรศัพท์ตัดไป เปรียวจึงต้องต่อสู้กับคนสวนเพียงลำพัง คนสวนค่อยเปรียวจนล้มกองไปกับพื้น จากนั้นจึงเตะเข้าที่ห้องของเปรียวจนแน่นิ่งไป คนสวนเดินออกจากห้องไป คนสวนเข้าไปหาของมีค่าในห้องแม่ต่อ ในระหว่างนั้นเปรียวก็พยายามควานหาสิ่งของใกล้ตัวเพื่อที่จะตัดเชือกที่คนสวนมัดเธอเอาไว้ เปรียวหาของรอบตัวไม่เจอเธอจึงพยายามคลานไปหาของที่โต๊ะหัวเตียงเธอเอาเท้าดึงลิ้นชักออกมา เมื่อไม่เห็นของที่ที่จะตัดเชือกได้ เธอจึงหาที่อื่นต่อ เปรียวล้มลงไปนอนกับพื้นสายตาของเปรียวมองไปเห็นที่ตัดอะคริลิกที่อยู่ใต้โต๊ะหัวเตียงแต่อยู่ลึกสุด เปรียวเอาเท้าเข้าไปเขี่ยออกมาแล้วรีบเอามาดัดเชือกฟางที่มัดแขนของเธออยู่ เปรียวยังไม่ทันตัดเสร็จก็ได้ยินเสียงคนสวนเดินใกล้เข้ามา เปรียวรีบทำตัวทุกอย่างให้ดูเหมือนเดิมเหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้น คนสวนเดินเข้ามามองสภาพของเปรียวที่เสื้อผ้าหลุ่รื้อ คนสวนมองตั้งแต่หัวจรดเท้า จากนั้นจึงเดินเข้าไปทำที่จะแก้เชือกให้เปรียวแต่เมื่อคนสวนเอาแต่กลับได้ร่างกายของเปรียว คนสวนบอกให้เปรียวอยู่เฉยๆเพราะเขาจะแกะเชือกให้เปรียว

คนสวน

อยู่เฉยๆ...จะแกะเชือกให้

เปรียวรู้ดีว่าคนสวนต้องการอะไรกันแน่ แต่เธอก็ยอมอยู่เฉยๆเพื่อรอโอกาส คนสวนแกะเชือกที่ขาให้เปรียว ส่วนที่แขนนั้น เปรียวก็ตัดออกได้ คนสวนเริ่มก้มคลานเข้ามาที่ตัวเปรียว เปรียวจึงพูดกับคนสวนว่าเขาต้องการทำอะไรกันแน่

เปรียว

ทำอะไร...

คนสวนไม่สนใจกับคำพูดของเปรียว ยังคงมุ่งหน้าทำตามสิ่งที่ตนคิดอยู่ เปรียวจึงขอร้องคนสวนให้ปล่อยตน

เปรียว

พี่...อย่าทำอะไรหนูเลยนะ หนูขอร้อง

พี่อยากได้อะไรก็เอาไป หนูไม่แจ้งตำรวจหรอกนะ เชื่อใจหนูได้

ขอร้องหละ...

(หน้า 4)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คนสวนยังคงดูใบไม้ที่ร่วงลงพื้น เปรี๊ยะจึงเอาที่ตัดอะคริลิกที่เธอกำอยู่ในมือด้านหลังตัวไปตัดที่ตาของคนสวนซึ่งโดนบริเวณใบหน้าของคนสวน เปรี๊ยะจึงตัวไปอีกที่แต่คนสวนจับไว้ทันจึงสะบัดออกจากมือของเปรี๊ยะเขา ต่อเปรี๊ยะกลับจนเปรี๊ยะล้มหน้าไปพาดกับพื้นในขณะที่คนสวนจะต่อเธอซ้ำ เปรี๊ยะก็คว้าสเปรย์กาวได้ทัน เปรี๊ยะจึงได้ตัดตาของคนสวนจากนั้นจึงหนีออกจากห้องอย่างสุดชีวิต คนสวนล้มลงไปไม่นานก็รีบวิ่งตามเปรี๊ยะลงมาถึงข้างล่าง คนสวนจิกผมเปรี๊ยะแล้วต่อเธอจนล้มลงไปกับพื้น ในขณะที่คนสวนจะจิกผมมาต่อซ้ำนั้น คนสวนก็ตะลึงเมื่อเห็นว่าเปรี๊ยะกำลังชัก คนสวนไม่เชื่อจึงลองเตะเปรี๊ยะดูเมื่อเห็นว่าเปรี๊ยะไม่หายชักจึงทำให้เขาตกใจบวกกับเสียงโทรศัพท์ที่ดังขึ้นทำให้คนสวนรีบวิ่งขึ้นไปเอาของข้างบนแล้วหนีออกจากบ้านทันที

Act III

Scene 4

ภายใน / บริเวณหน้าประตูบ้าน / ตอนบ่าย

เปรี๊ยะที่แกล้งชัก ก็ค่อยๆมองไปทางบันไดที่คนสวนวิ่งขึ้นไป เธอค่อยๆลุกแล้วกลานมานั่งชิดกำแพง เปรี๊ยะร้องให้ด้วยอาการหวาดผวา ส่วนคนสวนนั้นเดินสวนกับรถของพ่อแม่เปรี๊ยะ คนสวนเดินหลบๆ

พ่อ

คุณ...นั่นคนสวนของเรา

แม่

อืม...แล้วเขามาทำอะไรที่นี่หละ

พ่อกับแม่ต่างสงสัย แต่ไม่ได้ติดใจอะไร เพราะแม่หวังแต่เรื่องเปรี๊ยะเท่านั้น

แม่

พ่อ...อย่าไปสนใจเลย ตอนนี้ฉันเป็นห่วงลูกมากกว่า

พ่อกับแม่เมื่อไปถึงบ้าน ทั้งคู่ก็รีบวิ่งเข้าไปหาเปรี๊ยะทันที ทั้งคู่สารพัดจะถามเปรี๊ยะ แต่เปรี๊ยะกลับไม่พูดอะไร เอาแต่ร้องไห้

(หน้าที่ 5)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แม่
 เปรี๊ยะ...เป็นอะไรลูก เกิดอะไรขึ้น ตอบแม่หน่อย เปรี๊ยะ
 ใครทำลูก

แม่หันไปพูดกับพ่อต่อ

แม่
 คุณ...พาลูกไปหาหมอเร็ว

พ่อกับแม่ต่างพุงเปรี๊ยะออกจากบ้านไปหาหมอ

Scene 5 ภายนอก / หน้าบ้าน / ตอนสาย

มีรถกระบะคันหนึ่งมาจอดหน้าบ้าน ซึ่งเป็นรถที่บริษัทรับตกแต่งสวนส่งมา เพราะพ่อแม่ของเปรี๊ยะได้เรียกมา แต่คราวนี้พ่อแม่ของเปรี๊ยะได้ตรวจสอบประวัติคนสวนคนใหม่ รวมถึงมีการตรวจบัตรประชาชน ซึ่งคราวนี้พ่อแม่ของเปรี๊ยะ ต่างมีความรอบคอบขึ้น แล้วคนสวนคนใหม่ก็เข้ามาทำสวนในบ้านของเปรี๊ยะ

(หน้าที่ 6)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อควรปรับปรุงแก้ไข

- ตัดฉากคำพูดออกบางส่วน เนื่องจากคำพูดนั้นไม่ได้สนับสนุนเรื่อง หรือส่งผลต่อเรื่อง แต่กลับทำให้เรื่องนั้นดูเขินเขื่อ น่าเบื่อก
- แรงจูงใจในการเข้ามาขโมยของยังมีไม่มากพอ
- ตอนจบยังไม่ค่อยมีความเกี่ยวข้องกับประเด็นของเรื่องสักเท่าไร

การปรับปรุงแก้ไข

- เพิ่มแรงจูงใจในการเข้ามาขโมยของ ของคนสวน
- ปรับเรื่องให้กระชับกว่าเดิม
- และเปลี่ยนตอนจบให้มีความเกี่ยวข้องกับประเด็นของเรื่องให้มากที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ขั้นตอนเตรียมการก่อนถ่ายทำภาพยนตร์ (PRE - PRODUCTION)

การคัดเลือกนักแสดง

เนื่องจากตัวละครเอกในเรื่องเป็นนักศึกษาที่เรียนวาดรูป เป็นเพศหญิงซึ่งเป็นเพศที่อ่อนแอ และไม่มีความสามารถพอที่จะต่อสู้กับคนร้ายด้วยพลังกำลัง ฉะนั้นการคัดเลือกนักแสดงจะต้องหาคนที่ตัวผอมบาง ดูแล้วก็รู้ว่าหมดทางสู้ และในบทที่เป็นศิลปินนั้น ตัวผู้กำกับเองต้องการคนที่ดูคมเข้ม หน้าไทย และผิวก็ต้องสีเข้มประมาณหนึ่ง เพื่อดูแล้วให้ได้อารมณ์ของการเป็นศิลปินวาดรูป ไม่รักสวยรักงาม และเมื่อมีการถ่ายภาพยนตร์เกือบ 2 ผู้กำกับก็ได้เปลี่ยนให้ตัวเอกเรียนสถาปัตยกรรมแทน แต่เนื่องจากสาขาที่เรียนของทั้ง 2 ที่มีลักษณะคล้ายกัน คือต้องมีการใช้ความคิด จินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ จึงทำให้มีความต้องการเลือกหน้าตาและบุคลิกเหมือนกัน คือเหมือนกับตอนที่ศิลปินวาดรูปและเมื่อเลือกหน้าตาของนักแสดงได้แล้วก็ถึงเวลาของการฝึกซ้อมบท

การฝึกซ้อมนักแสดง

เนื่องจากในบทนั้น ต้องมีการต่อสู้ของทั้งตัวเอกและโจร ดังนั้นจึงต้องมีการซ้อมคู่กันบ่อยๆ เพื่อให้ภาพออกมาดูสมจริง และเพื่อให้นักแสดงไม่ได้รับบาดเจ็บตอนแสดง บทของคนสวนที่ต้องปีนเข้าบ้าน รวมถึงบทที่ต้องแสดงความหื่นนั้น ต้องมีการเล่นให้ดูเป็นแบบอย่าง จากนั้นจึงให้นักแสดงเล่นตามพอนักแสดงเริ่มเล่นได้ ก็กลับมาเงินอายุอีก ไม่กล้าแสดงจริง จึงต้องใช้การฝึกซ้อมคู่กันบ่อยๆ เพื่อให้เกิดความเคยชิน ส่วนตัวเอกที่ยังไม่ค่อยรู้สึกกลัวเท่าไรนั้น จึงต้องมีการเปิดตัวอย่างการแสดงจากภาพยนตร์เรื่องอื่นให้ชม เพื่อให้เกิดความเข้าใจว่าเวลากลับนั้นต้องมีอาการหรือทำทางอย่างไร แล้วจึงให้กลับไปซ้อมเป็นประจำทุกวัน จนกระทั่งตัวละครหลักทั้ง 2 ตัว เกิดความเคยชินและความชำนาญ ภาพยนตร์เรื่องนี้จึงลุล่วงไปได้ด้วยดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CASTING SHEET		
Title : “เลือด...รอด!”	Director : ชูวณีย์ ชูเชิดเกียรติสกุล	
ชื่อ : ศศิอนงค์ บุญศิริ	เพศ : หญิง	อายุ : 22 ปี
สัญชาติ : ไทย	น้ำหนัก : 48 kg	ส่วนสูง : 169 cm
ผมสี : สีดำ	สีตา : สีดำ	อาชีพ : นักศึกษา
รับบท : เปรี๊ยะ		
		

ภาพที่ 4.1 ภาพนักแสดง บทบาท “ เปรี๊ยะ ” - ศศิอนงค์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CASTING SHEET		
Title : “เล็ด...รอด!”	Director : ชุวณี ชูเชิดเกียรติสกุล	
ชื่อ : ทิพย์วิมล พิพัฒน์โยชะพงส์ เพศ หญิง	อายุ : 21 ปี	
สัญชาติ : ไทย	น้ำหนัก : 45 kg	ส่วนสูง : 167 cm
ผมสี : สีดำ	สีตา : สีดำ	อาชีพ : นักศึกษา
รับบท : เปรี๊ยะ		
		

ภาพที่ 4.2 ภาพนักแสดง บทบาท “ เปรี๊ยะ ” - ทิพย์วิมล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CASTING SHEET		
Title : “เลือด...รอด!”	Director : ยุวณี ชูเชิดเกียรติสกุล	
ชื่อ : อรวรรณ สุวรรณาวิจิตร	เพศ หญิง	อายุ : 24 ปี
สัญชาติ : ไทย	น้ำหนัก : 46 kg	ส่วนสูง : 165 cm
ผมสี : สีดำ	สีตา : สีดำ	อาชีพ : นักศึกษา
	รับบท : เปรี๊ยะ	
		

ภาพที่ 4.3 ภาพนักแสดง บทบาท “ เปรี๊ยะ ” - อรวรรณ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CASTING SHEET		
Title : “เถิด...รอด!”	Director : ยูวณี ชูเชิดเกียรติสกุล	
ชื่อ : เกียรติชัย ปานบุญหอม เพศ ชาย	อายุ : 28ปี	
สัญชาติ : ไทย	น้ำหนัก : 58 kg	ส่วนสูง : 175 cm
ผมสี : สีดำ	สีตา : สีดำ	อาชีพ : พนักงาน
รับบท : คนสวน		
		

ภาพที่ 4.4 ภาพนักแสดง บทบาท “ เก่ง ” - เกียรติชัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CASTING SHEET		
Title : “เลือด...รอด!”	Director : ชุวณี ชูเชิดเกียรติสกุล	
ชื่อ : ชานนท์ เหลืองสกุล	เพศ ชาย	อายุ : 23 ปี
สัญชาติ : ไทย	น้ำหนัก : 65 kg	ส่วนสูง : 176 cm
ผมสี : สีดำ	สีตา : สีดำ	อาชีพ : พนักงาน
รับบท : คนสวน		
		

ภาพที่ 4.5 ภาพนักแสดง บทบาท “ เก่ง ” - ชานนท์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CASTING SHEET		
Title : “เลือด...รอด!”	Director : ยุวณี ชูเชิดเกียรติสกุล	
ชื่อ : สุภกรณ์ อุดรไสว	เพศ : ชาย	อายุ : 17 ปี
สัญชาติ : ไทย	น้ำหนัก : 60 kg	ส่วนสูง : 177 cm
ผมสี : สีดำ	สีตา : สีดำ	อาชีพ : นักเรียน
รับบท : คนสวน		
		

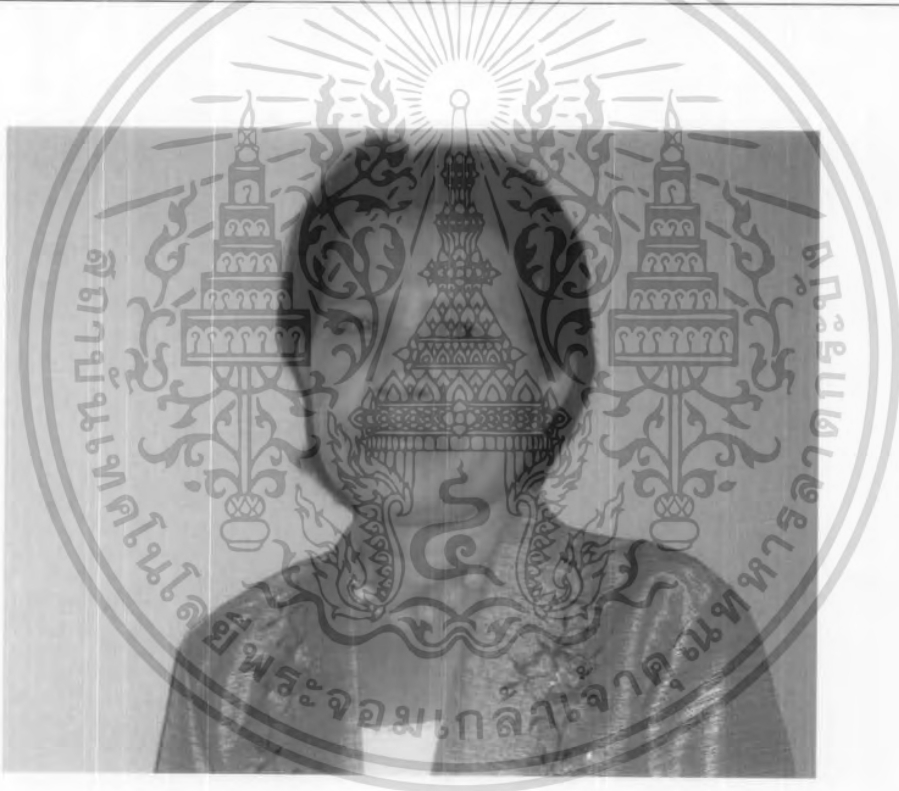
ภาพที่ 4.6 ภาพนักแสดง บทบาท “ เก่ง ” - สุภกรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CASTING SHEET		
Title : “เลือด...รอด!”	Director : ชุวณี ชูเชิดเกียรติสกุล	
ชื่อ : ชุชาติ ชูเชิดเกียรติสกุล	เพศ : ชาย	อายุ : 55 ปี
สัญชาติ : ไทย	น้ำหนัก : 60 kg	ส่วนสูง : 160 cm
ผมสี : สีดำ	สีตา : สีดำ	อาชีพ : ค้าขาย
รับบท : พ่อ		
		

ภาพที่ 4.7 ภาพนักแสดง บทบาท “พ่อ” - ชุชาติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CASTING SHEET		
Title : “เสียด...รอด!”	Director : ยวณี ชูเชิดเกียรติสกุล	
ชื่อ : บั้วคำ สิงหพ	เพศ : หญิง	อายุ : 50 ปี
สัญชาติ : ไทย	น้ำหนัก : 45 kg	ส่วนสูง : 148 cm
ผมสี : สีดำ	สีตา : สีดำ	อาชีพ : ค้าขาย
รับบท : แม่		
		

ภาพที่ 4.8 ภาพนักแสดง บทบาท “แม่” - บั้วคำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การประเมินผลนักแสดง

บทบาท : เปรี๊ยว

- ศศิอนงค์ บุญศิริ

เข้าใจในสถานะของตัวละครได้ดี มีความพยายามในการฝึกซ้อมอย่างสม่ำเสมอ มีการคิดแทนตัวละครและมีการเอาตัวเองเข้าไปอยู่ในเหตุการณ์ เพื่อให้ตัวเองรู้สึกตามไปกับตัวละคร การแสดงนั้นจึงออกมาได้ผลดีตามที่คาดไว้และเหตุผลที่เลือกคนนี้ เพราะเธอเข้าใจในความรู้สึกของตัวละครว่าตอนนี้ควรรู้สึกอย่างไร ควรทำอะไรและมีการเอาความรู้สึกของตนเองมาผสมกับความรู้สึกของตัวละครทำให้ดูแล้วเกิดความรู้สึกว่าตัวละครกำลังรู้สึกแบบนี้จริงๆหรือที่เรียกว่าทำให้เราเชื่อ

- ทิพย์วิมล พิพัฒน์โยธะพงศ์

ยังแสดงออกมาเกินจริง ดูแล้วไม่สมจริง ยังไม่เข้าใจในตัวละครดีพอและยังคงแสดงตามความรู้สึกของตนเอง

- อรวรรณ สุวรรณวิจิตร

การแสดงนั้นยังดูแข็งเกินไป ดูแล้วไม่เกิดอารมณ์ร่วมยังไม่เข้าใจในตัวละครซึ่งในเรื่องเปรี๊ยวก็ยังคงเป็นเหมือนหญิงสาวทั่วไปที่ต้องกรี๊ดร้อง รวมถึงการหวาดระแวงต่างๆ แต่การแสดงที่แสดงออกมานั้นกลับตรงข้ามกับนิสัยของตัวละครในเรื่องอย่างสิ้นเชิงทำให้ดูแล้วเกิดความขัดแย้ง

บทบาท : คนสวน

- เกียรติชัย ปานบุญหอม

มีการปรับปรุงตัวเองอยู่เสมอและมีการทำการบ้าน ทำให้ตอนที่แสดงนั้นไม่ค่อยมีปัญหา รวมถึงสามารถแสดงอารมณ์ของคนสวนออกมาได้หลายรูปแบบและเหตุผลที่เลือกคนนี้ เพราะเมื่อลองให้เขาสวมบทบาทนี้รวมถึงลองแต่งตัวให้เหมือนคนสวน ทำให้ดูเหมือน

เป็นคนสวนจริงๆและเขาสามารถแสดงอารมณ์ต่างๆออกมาได้ตีความหลากหลายทาง
อารมณ์

- ชานนท์ เหลืองสกุล

ยังคงแสดงออกมาเกินจริงอยู่บ้าง แต่มีบางฉากที่ต้องปีนต้นไม้ และรูปร่างที่ใหญ่ทำให้ไม่สะดวกและดูลำบากเกินกว่าจะปีนต้นไม้ได้

- ศุภกรณ์ อัครไสว

การแสดงนั้นยังขาดการฝึกซ้อมอยู่ ทำให้เมื่อแสดงออกมาแล้วยังดูแข็งไม่เป็น
ธรรมชาติดูแล้วไม่เกิดอารมณ์ร่วมหรือไม่อาจรับรู้ได้ว่าตัวละครนี้คือคนสวน

บทบาท : พ่อ

- ชูชาติ ชูเชิดเกียรติสกุล

บทบาทของพ่อในเรื่องนั้นยึดเอานิสัยและแบบอย่างมาจากพ่อของข้าพเจ้าเอง จึงได้
ให้พ่อแสดงเป็นตัวละครตัวนี้ซึ่งท่านก็แสดงออกมาได้ในระดับหนึ่ง ในส่วนของการแสดง
นั้นก็ไม่ได้ดูขาดๆเกินๆดูแล้วเป็นธรรมชาติ และเหตุผลที่เลือกคนนี้ เพราะข้าพเจ้าคิด
อุปนิสัยรวมถึงท่าทางเป็นพ่อของข้าพเจ้าเองจึงเลือกพ่อของข้าพเจ้ามารับบทบาทนี้

บทบาท : แม่

- บัวคำ สิงห์

บทบาทนี้ต้องการคนที่มีความตั้งใจและพยายามมาก ต้องเป็นคนที่มึลูกแล้ว ถึงจะ
เข้าใจในอารมณ์ของตัวละครที่อยู่ๆลูกสาวก็ต้องโดนคนอื่นรังแก เมื่อเขาเข้าใจความรู้สึกก็จะ
แสดงออกมาได้อย่างเป็นธรรมชาติ ซึ่งเมื่อแสดงออกมาแล้วดูสมจริง และเกิดอารมณ์ร่วมไป
กับตัวละครดูแล้วรู้สึกเหมือนตัวละครแม่นั้นเป็นแม่ลูกกันจริงๆและเหตุผลที่เลือกคนนี้
เพราะเขาทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกว่าเขาเข้าถึงบทบาทดูแล้วเกิดความรู้สึกเศร้าเสียใจไปกับตัวละครที่
เป็นแม่

การหาสถานที่ถ่ายทำภาพยนตร์ (LOCATION SCOUT)

เนื่องจากฉากส่วนใหญ่ในภาพยนตร์เรื่อง “เลือด...รอด!” นั้นเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นภายในบ้าน จึงมีความจำเป็นที่ต้องหาสถานที่ถ่ายให้ได้ทั้งบรรยากาศที่ใกล้เคียงและสอดคล้องกับบทภาพยนตร์ที่สุด และไม่โคจรจนเกินไปอีกทั้งเพื่อความสะดวกในการถ่ายทำในแต่ละครั้งจะได้ไม่ต้องเดินทางไปไกล เพราะสถานที่ถ่ายทำเป็นสถานที่ที่ใกล้เคียงกับที่พักของผู้กำกับเองและนักแสดงด้วย

ในการออกไปหาสถานที่ถ่ายแต่ละครั้ง ข้าพเจ้านั้นก็จะพกกล้องถ่ายภาพนิ่งและกล้องถ่ายภาพยนตร์วีดีโอระบบดิจิทัล อย่างละ 1 ตัว ติดไปด้วย เพราะจะได้นำไปใช้ในการบันทึกภาพ เพื่อวิเคราะห์ตัดสินใจในส่วนประกอบต่างๆที่จะเหมาะสมต่อการถ่ายทำ เช่น ภาพบรรยากาศโดยรวม ขนาดของห้องภายในบ้าน พื้นที่ต่างๆ

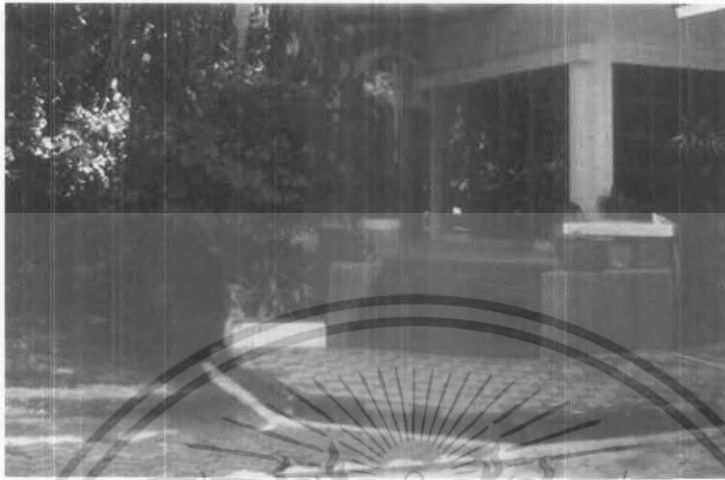
ในขณะเดียวกันข้าพเจ้าก็ถ่ายมุมที่สามารถจะใช้ในการถ่ายทำจริงได้ เพื่อช่วยในการประหยัดเวลาและได้วิเคราะห์มุมมองว่าเหมาะสมกับภาพยนตร์ หรือไม่อย่างไรและนั่นจำเป็นมากเพราะข้าพเจ้าจะต้องถ่ายทำด้วยตนเอง

ภาพฉากหลักในภาพยนตร์เรื่อง “เลือด...รอด!” บ้านหลังที่ 1

4.9 ภาพบ้านสวนย่านลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.10 ภาพบริเวณหน้าบ้านสวน

4.11 ภาพบันไดขึ้นชั้น 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.12 ภาพห้องโถงบริเวณหน้าบ้าน

ภาพฉากหลักในภาพยนตร์เรื่อง “เลือด..รอด!” บ้านหลังที่ 2

4.13 ภาพตัวบ้านจัดสรรย่านนนทบุรี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.14 ภาพโต๊ะมาหินหน้าบ้าน อยู่ในสถานที่พอกับแม่ให้เงินคนสวน

4.15 ภาพสวนหน้าบ้านจัดสรร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

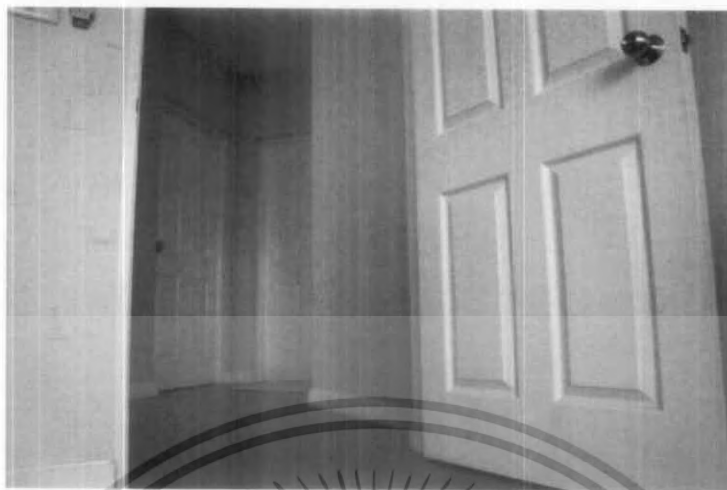

4.16 ภาพห้องนั่งเล่นในบ้าน

4.17 ภาพบันไดลงชั้น 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.18 ภาพบริเวณหน้าประตูห้องนอนของแม่และของเปรี๊ยว

4.19 ภาพห้องนอนของเปรี๊ยว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.20 ภาพห้องนอนของพ่อกับแม่

การเปลี่ยนแปลงสถานที่ถ่ายทำภาพยนตร์

เหตุที่ตอนแรกเลือกบ้านหลังที่ 1 เพราะตรงกับบทที่เขียนไว้คือต้องบ้านที่ตั้งอยู่โดดๆ ไม่มีเพื่อนบ้าน มีฐานะและอยู่ใกล้สวนบรรยากาศบ้าน โดยรวมดูน่าจะเหมาะแก่การที่ขโมยขึ้นบ้าน แต่เมื่อต้องมีการถ่ายซ่อมในครั้งต่อไปก็มีการเปลี่ยนแปลงบทพอสมควรและไม่ต้องใช้บ้านที่มีลักษณะแบบนี้ไม่ต้องดูน่ากลัวและสันโดษขนาดนี้ บ้านหลังนี้ก็ไกลพอสมควรสำหรับการจะไปถ่ายซ่อมหลายๆครั้งจึงต้องหาบ้านหลังใหม่ที่ตรงกับบทที่แก้และอยู่ใกล้กับที่พักของนักแสดงและทีมงาน ซึ่งสามารถที่จะไปถ่ายแก้รอบหลังๆได้โดยไม่ติดขัดอะไรและบทที่แก้ใหม่นั้นเรื่องเกิดที่บ้านจัดสรรซึ่งในปัจจุบันไม่ว่าที่ไหนจะมีคนพลุกพล่านหรือไม่ขโมยก็ขึ้นหมดไมเว้นแม้แต่บ้านจัดสรร ซึ่งบ้านหลังที่ 2 นั้นใช้ถ่ายในทุกๆรอบตั้งแต่รอบที่ 2 เป็นต้นไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุปรายละเอียดของแต่ละฉาก

SEQUENCE 1

ภาพยนตร์เรื่อง

“ เลิศ...รอด! ”

ผู้กำกับ

ยูวณี

ชูเชิดเกียรติสกุล

Tel. 085-829-8033

หมายเลขฉาก	ภายใน/ภายนอกสถานที่	เหตุการณ์โดยย่อ	กลางวัน/กลางคืน	ตัวละคร
1	ภายใน/บ้าน	เปรี้ยวหาของไม่เจอ จึง ลงมาถามพ่อกับแม่ เมื่อ พ่อกับแม่ไม่เห็น เปรี้ยว จึงไปหาที่อื่นต่อ	D	เปรี้ยว คนสวน พ่อ แม่
2	ภายใน/บ้าน	คนสวนทำงานไปเรื่อยๆ จนถึงตอนเย็น พ่อกับแม่ ให้ค่าแรงแก่คนสวน จากนั้นคนสวนก็ออกไป จากบ้านไป	D	คนสวน พ่อ แม่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SEQUENCE 2

ภาพยนตร์เรื่อง

“ เล็ด...รอด! ”

ผู้กำกับ

ยุวณิ

ชูเชิดเกียรติสกุล

Tel. 085-829-8033

หมายเลขฉาก	ภายใน/ภายนอกสถานที่	เหตุการณ์โดยย่อ	กลางวัน/กลางคืน	ตัวละคร
3	ภายใน/บ้าน	วันต่อมา พ่อกับแม่ ออกไปทำงาน เหลือ เพียงเปรี้ยวที่นอนตื่น สาย เมื่อเปรี้ยวตื่นและ เข้าห้องน้ำ เป็นจังหวะที่ คนสวนขึ้นบ้านพอดี เมื่อเปรี้ยวออกจาก ห้องน้ำ ก็รีบไปรับ โทรศัพท์ คนสวนที่แอบ อยู่ในห้องก็เข้ามาลือคคอ เปรี้ยว ทำให้เกิดการ ต่อสู้กัน เปรี้ยวใช้สติ โดยการแกล้งชัก ทำให้ คนสวนตกใจ และหนี ออกไปในที่สุด	D	เปรี้ยว คนสวน พ่อ แม่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SEQUENCE 3

ภาพยนตร์เรื่อง

“ เล็ด...รอด! ”

ผู้กำกับ

ชวณัฏฐ์ ชูเชิดเกียรติสกุล

Tel. 085-829-8033

หมายเลขฉาก	ภายใน/ภายนอกสถานที่	เหตุการณ์โดยย่อ	กลางวัน/กลางคืน	ตัวละคร
4	ภายใน/บ้าน	พ่อกับแม่รีบกลับมาหาเปรี้ยว ระหว่างทางได้สวนทางกับคนสวน แต่พ่อกับแม่ไม่สนใจ และเมื่อกลับไปเจอเปรี้ยวในสภาพนั้น พ่อกับแม่จึงรีบพาเปรี้ยวไปโรงพยาบาล	D	เปรี้ยว คนสวน พ่อ แม่
5	ภายใน/บ้าน	พ่อกับแม่จ้างคนสวนคนใหม่ โดยจ้างกับบริษัทที่มีที่มาที่ไปแน่นอน และน่าเชื่อถือ	D	คนสวน พ่อ แม่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทภาพยนตร์ฉบับการถ่ายทำ (SHOOTING SCRIPT)

เรื่อง “เสียด...รอด!”

SEQUENCE 1

SCENE 1

ภายใน / บ้าน / กลางวัน

1. MS.	เปิดเรื่องเป็นภาพบ้านในตอนเช้า	ตัดไป
2. MS.	เปรี้ยวกำลังหาที่ตัดอะคริลิกอยู่ แต่หาไม่เจอ	”
3. LS.	เปรี้ยวลงไปถามพ่อกับแม่	”
4. MS.	พ่อกับแม่ตอบปฏิเสธกลับมาว่าไม่เห็น	”
5. LS.	แม่ยื่นบันเปรี้ยวเรื่องเก็บของไม่เข้าที่	”
6. LS.	คนสวนที่กำลังป็นต้นไม้อยู่ จึงตะโกนถามพ่อ	”
	คนสวน	
	จะให้ผมตัดกิ่งไหนอีกครั้ง	
7. LS.	พ่อเดินออกไปบอกคนสวน	”

(หน้าที่ 1)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

14. MS.	เปรี้ยวนอนอยู่ที่บ้านคนเดียว	ตัดไป
15. LS.	เป็นจังหวะที่คนสวนป็นเข้าบ้านพอดี	”
16. MS.	เปรี้ยวตื่นขึ้นมาจึงเดินเข้าห้องน้ำไป	”
17. CU.	คนสวนมองขึ้นไปบนบ้าน เพื่อหาทางเข้า	”
18. MS.	เปรี้ยวอาบน้ำอยู่	”
19. MS.	คนสวนเดินไปลองเปิดประตูหน้าบ้าน แต่เปิดไม่ออก	”
20. CU.	เปรี้ยวก็ยังอาบน้ำอยู่ โดยที่ไม่รู้ว่าคนสวนกำลังป็นเข้าบ้าน	”
21. LS.	คนสวนเดินไปรอบบ้านแล้วลองเปิดประตูหลังบ้านแต่เปิดไม่ออก	”
22. CU.	คนสวนหันซ้ายหันขวาจนไปเห็นต้นไม้หน้าบ้าน	”
23. CU. (TRACKING SHOT)	คนสวนป็นต้นไม้ขึ้นไป	”
24. MS.	คนสวนป็นข้ามไปที่ตัวบ้าน แล้วค่อยๆ ไปได้เรื่อยๆ	”
25. LS.	คนสวนได้จนไปถึงห้องของเปรี้ยว	”
26. MS.	คนสวนงัดหน้าต่างห้องเปรี้ยว จากนั้นก็กระโดดเข้าห้องของเธอ	”

(หน้าที่ 3)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

27. CU. เสียงโทรศัพท์มือถือของเปรี้ยวดัง แม่โทรเข้ามาที่เครื่องของเปรี้ยว ตัดไป
28. LS. เปรี้ยวเดินออกมาจากห้องน้ำ เธอเดินเข้ามาในห้องเพื่อจะรับโทรศัพท์ ”
29. MS. เปรี้ยวเดินมาที่เตียง เธอหยิบโทรศัพท์มือถือขึ้นมา ”
30. MS. คนสวนเดินเข้ามาจากด้านหลัง เขาถือคอกของเปรี้ยว ”
31. LS. เปรี้ยวคว้าโทรศัพท์ แล้วตะโกนออกมาให้แม่ช่วย คนสวนสะบัดมือของเธอ โทรศัพท์จึงตัดไป ”
32. LS. คนสวนจับเปรี้ยวเหวี่ยงลงพื้น เปรี้ยวขัดขืน คนสวนจึงต่อย และตะเข้ที่ท้องของเปรี้ยวจนเธอนิ่งไป ”
33. CU. คนสวนมองที่เปรี้ยว ”
34. LS. คนสวนเดินออกไป เพื่อไปหยิบเชือกฟางมัดเปรี้ยว ”
35. CU. เปรี้ยวนอนนิ่งอยู่กับที่ ขยับไปไหนไม่ได้ ”
36. CU. คนสวนมัดมือของเปรี้ยว ”
37. CU. จากนั้นก็มีคทาของเปรี้ยว ”
38. LS. คนสวนเดินออกจากห้องไป เพื่อไปหาของมีค่าต่อ ”

(หน้าที่ 4)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

39. MS. คนสวนเดินเข้ามาที่ห้องแม่มองไปรอบห้องก่อนเดินไปหาของ ตัดไป
40. CU. คนสวนเปิดลิ้นชักออก จากนั้นก็ลงมาหาของ ”
41. CU. เปรี้ยวก็ลุกขึ้นมาหาของมีคมที่จะมาตัดเชือกที่มัดมือเธอเหมือนกัน เธอเปิดลิ้นชัก
แล้วมองหาของมีคม ”
42. CU. เปรี้ยวพยายามหาในลิ้นชัก แต่ก็หาไม่เจอ ”
43. MS. คนสวนเดินไปหาของมีค่าที่ตู้เสื้อผ้า แต่ก็หาไม่เจอเช่นกัน ”
44. MS. เปรี้ยวหันซ้ายหันขวา มองหาของรอบๆตัว จนเธอทรงตัวไม่อยู่จึงล้มลงไปในอน
สายนตาเธอมองไปเห็นที่ตัดอะคริลิกพอลิ ซึ่งอยู่ใต้โต๊ะหัวเตียง และอยู่ในชุด ”
45. CU. เปรี้ยวเอาเข้าเข้าไปหยิบออกมา ”
46. MS. คนสวนปีนขึ้นไปหาด้านบนของตู้เสื้อผ้า และแล้วเขาก็เจอกองใส่ทอง ”
47. CU. เปรี้ยวหยิบที่ตัดอะคริลิกมาตัดเชือกที่มัดมือเธออยู่ ”
48. MS. คนสวนหยิบทั้งกล่องทองนั้นใส่ย่ามของตัวเอง แล้วเดินออกจากห้อง ”
49. MS. คนสวนปิดประตูห้องแม่เหมือนเดิม จากนั้นจึงเดินมาที่ห้องของเปรี้ยว ”
50. CU. เปรี้ยวได้ยินเสียง จึงมองไปที่ประตู ”

(หน้าที่ 5)

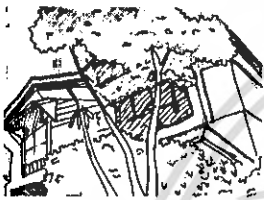
51. MS. เปรี้ยวขยับตัว โดยพยายามบังไม่ให้คนสวนเห็นว่าเธอกำลังตัดเชือกอยู่ ตัดไป
52. CU. (TRACKING SHOT) คนสวนเดินเข้ามาใกล้เปรี้ยว โดยตั้งใจจะข่มขืน เขาจึงแกะเชือกที่
ขาออกให้เปรี้ยว แต่ระหว่างนั้นเปรี้ยวก็พูดขอร้องให้คนสวนปล่อยเธอ ”
- เปรี้ยว
- ที่จะทำอะไรหนะ...ปล่อยหนูไปเถอะนะ
- คนสวน
- อยู่เฉยๆ จะแก้มัดให้
53. CU. ในที่สุดเปรี้ยวก็แก้เชือกที่มัดมือเธอออกได้ ”
54. MS. เปรี้ยวค่อยๆถอยตัวออกมาจากคนสวนเรื่อยๆ ”
55. MS. เปรี้ยวเอาที่ตัดอะคริลิกตัวดีไปที่หน้าของคนสวน ”
56. MS. ขณะที่เปรี้ยวจะซ้ำคนสวนก็คว้ามือทันแล้วสะบัดออกจนหลุดมือไป ”
57. CU. ที่ตัดอะคริลิกหล่นไปที่พื้น ”
58. MS. คนสวนโมโห จึงต่อยที่หน้าของเปรี้ยว ”
59. MS. เปรี้ยวล้มไปที่พื้น เปรี้ยวคว้าของที่อยู่ใกล้ตัว ซึ่งเป็นสเปรย์กาว ”
(หน้าที่ 6)

59. CU. เปรี้ยวฉ็ดเข้าไปที่ตาของคนสวน ตัดไป
60. MS. คนสวนล้มลง และร้องโวยวาย ”
61. MS. เปรี้ยววิ่งหนีออกจากห้องไป ”
62. MS. คนสวนจึงพยายามวิ่งตามไปให้ทัน ”
63. MS. เปรี้ยววิ่งลงมาถึงข้างล่าง คนสวนวิ่งตามมาทัน เขากระซอกผมของเปรี้ยว เหวี่ยงลง
กับพื้น ”
64. MS. เปรี้ยวล้มลงไปกับพื้น เธอค่อยารุ่นตัวลอยหลังไปเรื่อยๆ ”
65. MS. คนสวนดึงเปรี้ยวขึ้นมา แล้วตอยเข้าที่หน้าของเปรี้ยว ด้วยความโมโห ”
66. MS. เปรี้ยวล้มไปนอนกับพื้นอีกครั้ง เธอนิ่งไป ”
67. MS. ขณะที่คนสวนกำลังจะมาตอยซ้ำอีกรอบ ”
68. CU. เปรี้ยวก็แก้งซัก คนสวนตกใจ ”
69. MS. คนสวนเดินขึ้นไปข้างบนที่ห้องของเปรี้ยว ”
70. MS. คนสวนคว่ำของมีค่า แล้วหนีกลับทางเดิม ”
71. LS. คนสวนป็นร้วบ้านออกไป ”

(หน้าที่ 7)

บทภาพ (STORY BOARD)

ภาพที่แสดงเรื่องราวการเคลื่อนไหวแบบภาพนิ่งของตัวละคร และกล้องซึ่งสอดคล้องไปด้วยกัน สามารถใช้เพื่อการกำหนดมุมที่จะถ่าย ขนาดภาพ หรือทิศทางในการเคลื่อนกล้อง ช่วยทำให้เข้าใจได้โดยง่าย ในการนำไปใช้ถ่ายทำและเป็นการป้องกันการหลงลืมถ่ายฉากบางฉากที่สำคัญด้วย

01. MS. เปิดเรื่องเป็นภาพบ้านในตอนเช้า

02. MS. เปรี้ยวหาที่ตัดอะคริลิกไม่เจอ

03. LS. เปรี้ยวลงไปตามพ่อกับแม่

04. MS. พ่อกับแม่ตอบปฏิเสธกลับมาว่าไม่เห็น

05. LS. แม่ยื่นบ่นเปรี้ยว เรื่องเก็บของไม่เข้าที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

06. LS. คนสวนตะโกนถามพ่อ

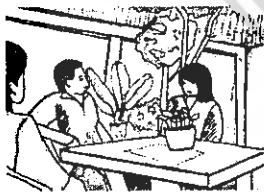
07. LS. พ่อเดินออกไปบอกคนสวน

08. MS. คนสวนรดน้ำต้นไม้

09. MS. คนสวนทำสวนเสร็จแล้ว จึงเก็บสายยาง

10. MS. คนสวนเดินมาเอาค่าแรง

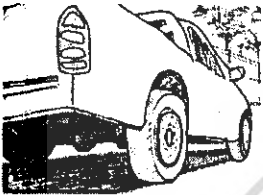

11. CU. แม่ยื่นเงินค่าแรงให้คนสวน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

12. MS. คนสวนขอตัวกลับ

13. MS. วันรุ่งขึ้น พ่อกับแม่ออกไปทำงาน

14. MS. เปรี้ยวนอนอยู่ที่บ้านคนเดียว

15. LS. เป็นจังหวะที่คนสวนป็นเข้าบ้านพอดี

16. MS. เปรี้ยวตื่นขึ้นมา จึงเดินเข้าห้องน้ำไป

17. CU. คนสวนมองขึ้นไปบนบ้าน เพื่อหาทางเข้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

18. MS. เปรี้ยวอาน้ำอยู่

19. MS. คนสวนเดินไปเปิดประตูหน้าบ้าน แต่เปิดไม่ออก

20. CU. เปรี้ยวก็ขังอาน้ำอยู่

21. LS. คนสวนลองเปิดประตูหลังบ้าน แต่ก็เปิดไม่ออก

22. CU. คนสวนหันไปเห็นต้นไม้หน้าบ้าน

23. CU. (TRACKING SHOT) คนสวนปีนต้นไม้ขึ้นไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

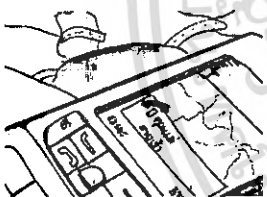
24. MS. คนสวนปีนข้ามไปที่ตัวบ้าน

25. LS. คนสวนไต่จนไปถึงห้องของเปรี๊ยะ

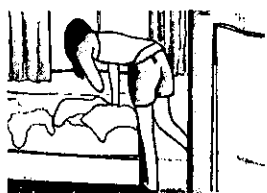
26. MS. คนสวนเข้าห้องของเปรี๊ยะ

27. CU. เสียงโทรศัพท์มือถือของเปรี๊ยะดัง

28. LS. เปรี๊ยะเดินเข้ามาในห้องเพื่อจะรับโทรศัพท์

29. MS. เปรี๊ยะเดินมาที่เตียง เธอหยิบโทรศัพท์มือถือขึ้นมา

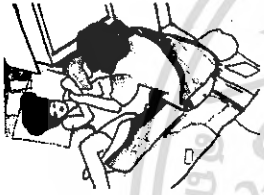
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

30. MS. คนสวนเดินเข้ามาถือคอกของเปรี๊ยะ

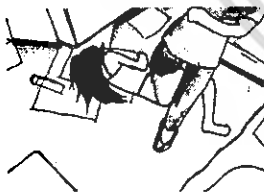
31. LS. เปรี๊ยะกรับโทรศัพท์ ตะโกนให้แม่ช่วย

32. LS. คนสวนกับเปรี๊ยะต่อสู้กัน

33. CU. คนสวนมองที่เปรี๊ยะ

34. LS. คนสวนเดินออกไปหิบบเชือกฟาง

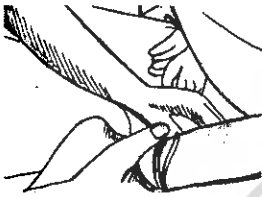

35. CU. เปรี๊ยะนอนนิ่งอยู่กับที่ ขยับไปไหนไม่ได้

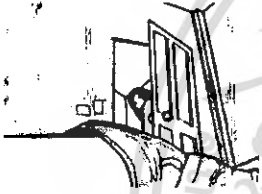
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

36. CU. คนสวนมัดมือของเปรี๊ยะ

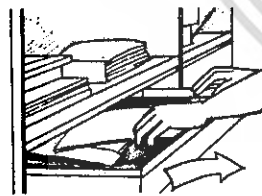
37. CU. จากนั้นก็มีคชาของเปรี๊ยะ

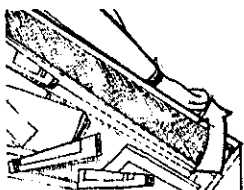
38. LS. คนสวนเดินออกจากห้องไป เพื่อไปหาของมีค่าต่อ

39. MS. คนสวนเดินเข้ามาหาของมีค่าที่ห้องแม่

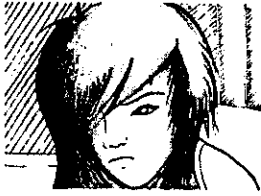

40. CU. คนสวนเปิดลิ้นชักออก จากนั้นก็ลงมาหาของ

41. CU. เปรี๊ยะก็ถูกขังมาหาของมีค่าที่จะมาตัดเชือก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

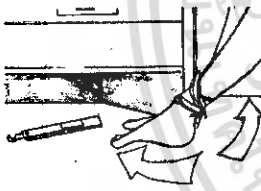
42. CU. เปรี๊ยพยายามหาในลันชัก แต่ก็หาไม่เจอ

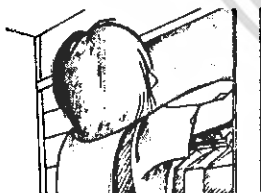
43. MS. คนสวนเดินไปหาของมีค่าที่ตู้เสื้อผ้า

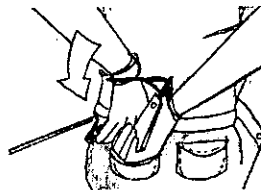
44. MS. เปรี๊ยหั่นไปเห็นที่ตัดอะกริลิก

45. CU. เปรี๊ยวเอาขาเข้าไปหีบออกมา

46. MS. คนสวนเจอก่องใส่ทอง

47. CU. เปรี๊ยวหีบที่ตัดอะกริลิกมาตัดเชือกที่มัดมือเธออยู่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

48. MS. คนสวนหยิบกล่องทองใส่ข่าม

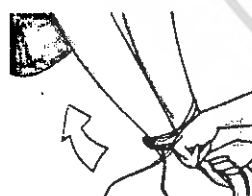
49. MS. คนสวนเดินมาที่ห้องของเปรี๊ยะ

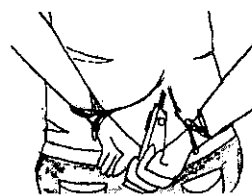
50. CU. เปรี๊ยะได้ยินเสียง จึงมองไปที่ประตู

51. MS. เปรี๊ยะยังไม่ให้คนสวนเห็นว่าเธอกำลังตัดเชือกอยู่

52. CU. (TRACKING SHOT) คนสวนแกะเชือกให้เปรี๊ยะ

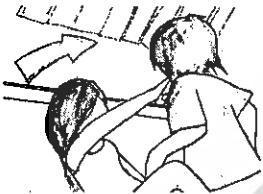

53. CU. ในที่สุดเปรี๊ยะก็แก้เชือกที่มัดมือเธอออกได้

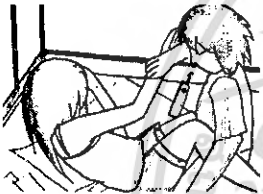
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

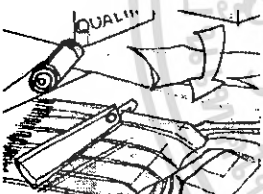
54. MS. เปรี้ยวค่อยๆ ถอยตัวออกมาจากคนสวนเรื่อยๆ

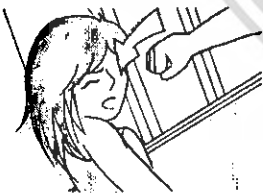
55. MS. เปรี้ยวเอาที่ตัดอะคริลิกตัวไปทิ้งหน้าของคนสวน

56. MS. คนสวนสะบัดที่ตัดอะคริลิกออกจากมือเปรี้ยว

57. CU. ที่ตัดอะคริลิกหล่นไปที่พื้น

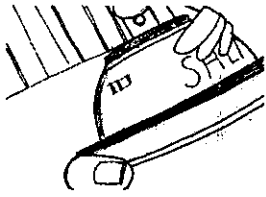

58. MS. คนสวนโมโห จึงตบหน้าของเปรี้ยว

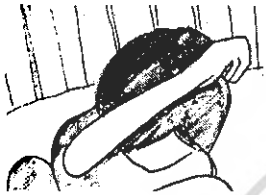

59. MS. เปรี้ยวก็กลัวของที่อยู่ในใกล้ตัว ซึ่งเป็นสเปรย์กาว

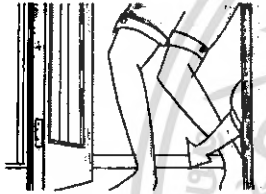
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

60. CU. เปรี้ยวติดเข้าไปที่ตาของคนสวน

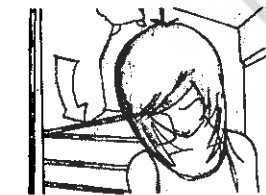
61. MS. คนสวนล้มลง และร้องไห้ออกมา

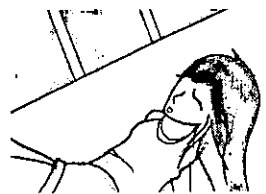
62. MS. เปรี้ยววิ่งหนีออกจากห้องไป

63. MS. คนสวนจึงพยายามวิ่งตามไปให้ทัน

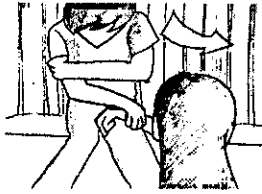

64. MS. เปรี้ยววิ่งลงมาถึงข้างล่าง

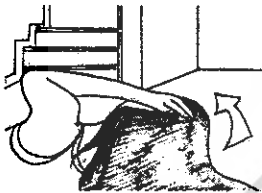

65. MS. เปรี้ยวล้มลงไปกับพื้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

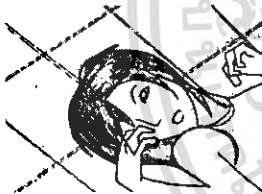
66. MS. คนสวนต๋อยหน้าของเปรียว

67. MS. เปรียวล้มน้ไปนอนกับพื้นอีกครั้ง เธอหนึ่งไป

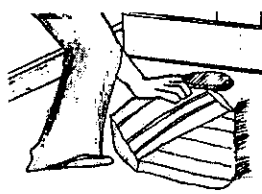
68. MS. ขณะทีคนสวนกำลังจะมอดอช้ำอีกรอบ

69. CU. เปรียวก็แกล้งซึก คนสวนตกใจ

70. MS. คนสวนเดินขึ้นไปข้างบน ทีห้องของเปรียว

71. MS. คนสวนคว่ำของมีค่า แล้วหนีกลับทางเดิม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

72. LS. คนสวนป็นร้วบ้านออกไป

73. MS. เปรี๊วค้อยๆลุกขึ้นและร้องไห้

74. MS. แม่เข้ามา ตกใจเมื่อเห็นเปรี๊วในสภาพนั้น

75. MS. พ่อกับแม่พาเปรี๊วไปส่งโรงพยาบาล

76. MS. แม่โทรเรียกคนสวนคนใหม่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SCRIPT BREAKDOWN SHEET

วันที่ : 10 มีนาคม 2550			SHEET No. 01
TITLE : เล็ด...รอด !		DIRECTOR : ยวดี ชูเชิดเกียรติสกุล	
LOCATION : บ้านจัดสรร ม.ชลลดา 99/629 ต.บางรักพัฒนา อ.บางบัวทอง จ.นนทบุรี			DAY
			NIGHT
			EXT
			INT
SCENE	SHOT	PAGE	DESCRIPTION
1	1,2,3,4,5,6,7	1-2	เปรี้ยวหาที่ตัดอะคริลิกไม่เจอ จึงลงไป ถามพ่อกับแม่
2	8,9,10,11,12	2-3	คนสวนทำสวนเสร็จแล้ว พ่อกับแม่จึงให้ ค่าแรง หลังจากนั้นคนสวนก็กลับบ้านไป
MAIN CAST		EXTRAS	PROPERTIES
เปรี้ยว คนสวน พ่อ แม่			
EQUIPMENT			
กล้อง Digital Sony mini DV ขาตั้งกล้อง ไฟ 500w 2 ดวง			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SCRIPT BREAKDOWN SHEET

วันที่ : 11 มีนาคม 2550		SHEET No. 02	
TITLE : เล็ด...รอด!		DIRECTOR : ยูวณี ชูเชิดเกียรติสกุล	
LOCATION : บ้านจัดสรร ม.ชลลดา 99/629 ต.บางรักพัฒนา อ.บางบัวทอง จ.นนทบุรี		DAY	NIGHT
		EXT	INT
SCENE	SHOT	PAGE	DESCRIPTION
3	13-72	4-5	พ่อกับแม่ของเปรี้ยวออกไปทำงาน เหลือ เพียงเปรี้ยวคนเดียวที่ยังนอนอยู่ที่บ้าน เป็นจังหวะที่คนสวนป็นเข้าบ้านพอดี คน สวนทั้งทำร้ายร่างกาย และกำลังจะข่มขืน เธอ แต่เปรี้ยวแกล้งชัก เพื่อเอาตัวรอด คนสวนตกใจ จึงคว่ำทองแล้วหนีออก จากบ้านไป
MAIN CAST		EXTRAS	PROPERTIES
เปรี้ยว คนสวน พ่อ แม่			ที่ตัดอะคริลิก สเปรย์ขาว กล่องใส่ทอง กระเป๋าย่อม
EQUIPMENT			
กล้อง Digital Sony mini DV ขาตั้งกล้อง ไฟ 500w 2 ดวง			

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

SCRIPT BREAKDOWN SHEET

วันที่ : 13 มีนาคม 2550			SHEET No. 03				
TITLE : เล็ด...รอด!		DIRECTOR : ชูวณีย์ ชูเชิดเกียรติสกุล					
LOCATION : บ้านจัดสรร ม.ชลลดา 99/629 ต.บางรักพัฒนา อ.บางบัวทอง จ.นนทบุรี			<table border="1"> <tr> <td>DAY</td> <td>NIGHT</td> </tr> <tr> <td>EXT</td> <td>INT</td> </tr> </table>	DAY	NIGHT	EXT	INT
DAY	NIGHT						
EXT	INT						
SCENE	SHOT	PAGE	DESCRIPTION				
4	73,74,75	5-6	พ่อแม่ของเปรี้ยวขับรถผ่านคนสวนไปแต่ไม่สนใจ เมื่อไปถึงพ่อแม่ของเปรี้ยวตกใจ จึงรีบพาเปรี้ยวส่งโรงพยาบาล				
5	76	6	พ่อแม่ของเปรี้ยวรับคนสวนคนใหม่ ที่มาจากบริษัทที่รับทำสวนโดยเฉพาะ				
MAIN CAST		EXTRAS	PROPERTIES				
เปรี้ยว คนสวน พ่อ แม่		พนักงานบริการของบริษัท คนสวนของบริษัท	รถกระบะ นามบัตร				
EQUIPMENT							
กล้อง Digital Sony mini DV ขาตั้งกล้อง ไฟ 500w 2 ดวง							

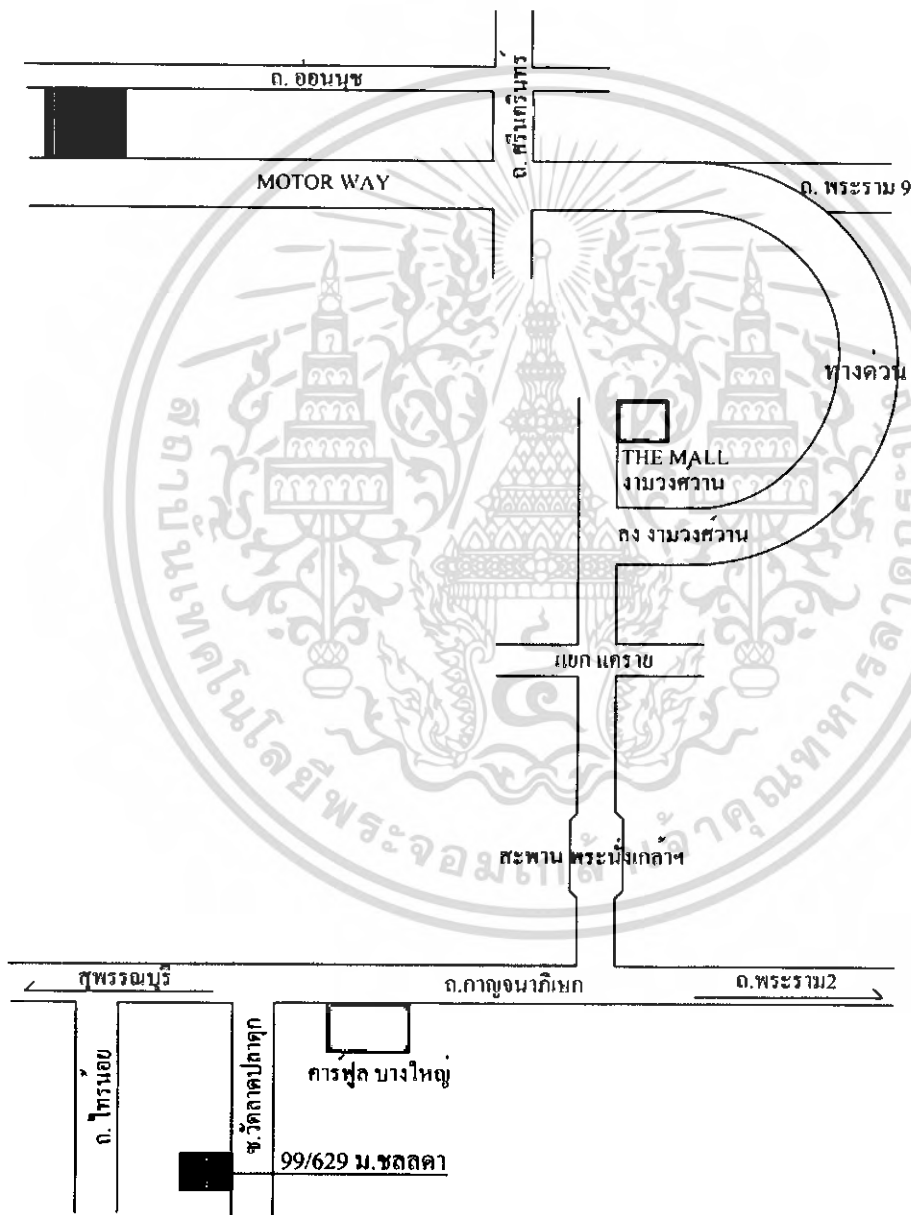
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CALL SHEET

วันที่	: 10 มีนาคม 2550	SHEET No. 01
TITLE	: เล็ด...รอด!	
DIRECTOR	: ยูวณี ชูเชิดเกียรติสกุล	
CONTACT	: 085-829-8033	
SCENE LIST	LOCATION	DAY / NIGHT
Scene 1	บ้านจัดสรร ม.ชลลดา 99/629 ต.บางรักพัฒนา อ.บางบัวทอง จ.นนทบุรี	D
Scene 2	"	D
TIME QEUE	MAIN CAST	CONTACT
10.00-18.30 น.	ศศิอนงค์ บุญศิริ เกียรติชัย ปานบุญหอม ชูชาติ ชูเชิดเกียรติสกุล บัวคำ สิงห์พ	089-140-8382 086-554-5008 086-522-0645 081-480-0512

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป็นแผนที่จากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังมายังสถานที่ถ่ายทำที่บ้าน
จัดสรร หมู่บ้านชลลดา 99/629 ต.บางรักพัฒนา อ.บางบัวทอง จ.นนทบุรี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CALL SHEET

วันที่	: 11 มีนาคม 2550	SHEET No. 02
TITLE	: เล็ด...รอด !	
DIRECTOR	: ยูวณี ชูเชิดเกียรติสกุล	
CONTACT	: 085-829-8033	
SCENE LIST	LOCATION	DAY / NIGHT
Scene 3	บ้านจัดสรร ม.ชลลดา 99/629 ต.บางรักพัฒนา อ.บางบัวทอง จ.นนทบุรี	D
TIME QEUE	MAIN CAST	CONTACT
10.00-18.30 น.	ศศิอนงค์ บุญศิริ เกียรติชัย ปานบุญหอม ชูชาติ ชูเชิดเกียรติสกุล บัวคำ สิงห์	089-140-8382 086-554-5008 086-522-0645 081-480-0512

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

CALL SHEET

วันที่	: 12 มีนาคม 2550	SHEET No. 03
TITLE	: เล็ด...รอด!	
DIRECTOR	: ยูวดี ชูเชิดเกียรติสกุล	
CONTACT	: 085-829-8033	
SCENE LIST	LOCATION	DAY / NIGHT
Scene 4	บ้านจัดสรร ม.ชลลดา 99/629 ต.บางรักพัฒนา อ.บางบัวทอง จ.นนทบุรี	D
Scene 5	บ้านจัดสรร ม.ชลลดา 99/629 ต.บางรักพัฒนา อ.บางบัวทอง จ.นนทบุรี	D
TIME QUEUE	MAIN CAST	CONTACT
10.00-18.30 น.	ศศิอนงค์ บุญศิริ	089-140-8382
	เกียรติชัย ปานบุญหอม	086-554-5008
	ชูชาติ ชูเชิดเกียรติสกุล	086-522-0645
	บัวคำ สิงห์พ	081-480-0512
	EXTRA	
	วิทยา วิริยะอรณพร	086-888-0022
	เมธา ชูเชิดเกียรติสกุล	086-611-3119

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

งบประมาณการถ่ายทำภาพยนตร์ (BUDGET)

เป็นการแจกแจง สรุปข้อมูลการใช้จ่ายต่างๆที่จำเป็นในการใช้ถ่ายทำภาพยนตร์ในทุกขั้นตอนตั้งแต่ก่อนการถ่ายทำไปจนถึงขั้นตอนที่เสร็จสมบูรณ์

Pre-production	จำนวน	งบที่ตั้งไว้	งบที่ใช้จริง
1. ค่าการเดินทางประสานงาน	4 เที่ยว	2,000	1,500
2. ค่าการติดต่อสื่อสารกับนักแสดงและสถานที่	-	3,000	1,800
Production	จำนวน	งบที่ตั้งไว้	งบที่ใช้จริง
1. ค่าการติดต่อสื่อสาร นัดหมายกับนักแสดง	-	1,500	1,500
2. ค่าน้ำมันรถในการขนส่งนักแสดงและอุปกรณ์	2 คัน 10 เที่ยว	8,000	12,000
3. ค่าอุปกรณ์ในการถ่ายทำ - โฟม , กระจาดายใจ , กระจาดายขาว	3 ครั้ง	3,000	1,500

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Production	จำนวน	งบที่ตั้งไว้	งบที่ใช้จริง
4. ค่าอุปกรณ์การแต่งหน้า / เสื้อผ้าของนักแสดง	2 ชุด	1,000	500
5. ค่าอาหาร / เครื่องดื่ม	40 มื้อ/16 คน	20,000	27,000
6. ค่าเช่าดวงไฟจากที่อื่น	3 ดวง	4,500	3,500
7. ค่าเช่าสถานที่ / ค่าไฟ	2 วัน	4,000	3,000
8. ค่าตัวนักแสดง - บทบาทนักศึกษาเจ้าของบ้าน	3 ครั้ง	3,000	3,000
Post-production	จำนวน	งบที่ตั้งไว้	งบที่ใช้จริง
1. ค่าไฟจากการตัดต่อ	15 วัน	1,500	1,500
รวมทั้งหมด		51,500	56,800

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ** หมายเหตุ -** ค่าใช้จ่ายด้านกล้องและอุปกรณ์ต่อพ่วงไม่มี เพราะได้รับความอนุเคราะห์ให้ยืมจาก คุณ
ภูริพันธ์ กันทรพิชัย
- ค่าใช้จ่ายด้านอุปกรณ์เข้าฉากบางอย่าง ไม่มี เพราะได้รับความอนุเคราะห์ให้ยืม เช่น
 - อุปกรณ์ทำสวน ได้รับความอนุเคราะห์จากครอบครัว
 - อุปกรณ์ทางสถาปัตยกรรม ได้รับความอนุเคราะห์จากครอบครัว
 - อุปกรณ์วาดรูป ได้รับความอนุเคราะห์จากคุณสุรัชย์
 - เครื่องเพชรทอง ได้รับความอนุเคราะห์จากครอบครัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

ขั้นตอนการถ่ายทำภาพยนตร์ (PRODUCTION)

การถ่ายทำภาพยนตร์ควรมีการเตรียมงานที่ดี ซึ่งจะทำให้การถ่ายทำภาพยนตร์เป็นไปอย่างสะดวก รวดเร็วและมีประสิทธิภาพ การทำงานควรเป็นไปอย่างรอบคอบและรัดกุมคิดวางแผนให้ดีที่สุด ก่อนลงมือทำเพื่อเป็นการป้องกันถึงปัญหาที่จะเกิดขึ้นข้างหน้าได้ด้วย

การถ่ายทำภาพยนตร์ เรื่อง “ เล็ด...รอด! ” นั้นแบ่งเป็น 3 ช่วงใหญ่ๆ คือ

1. ช่วงเดือน กุมภาพันธ์ 2550
2. ช่วงเดือน ต้นมีนาคม 2550
3. ช่วงเดือน ปลายมีนาคม 2550

ซึ่งแต่ละช่วงนั้นล้วนเป็นขั้นตอนของการพัฒนาบทภาพยนตร์ไปด้วย ตั้งแต่บทภาพยนตร์ฉบับที่ 1 จนกระทั่งถึงฉบับที่ 3

1. ในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ 2550 คือ ช่วงเวลาการถ่ายทำภาพยนตร์เรื่อง “ เล็ด...รอด! ” ครั้งที่ 1 เป็นการถ่ายทำในส่วนของบทภาพยนตร์ฉบับที่ 1 ซึ่งในบางส่วนของบทที่ถ่ายไปนั้นสามารถนำไปใช้ได้ และมีบางส่วนของบทที่ถ่ายไปแล้วใช้ไม่ได้ เนื่องจากปัญหาหลายประการ เช่น บทไม่ต่อเนื่องกันหรือนักแสดงไม่สามารถเล่นอารมณ์ได้ตามต้องการจึงมีการปรับเปลี่ยนรายละเอียดต่างๆเหล่านี้ เพื่อให้สอดคล้องอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

2. ในช่วงต้นเดือนมีนาคม 2550 คือช่วงการถ่ายทำครั้งที่ 2 เป็นการถ่ายในส่วนของภาพยนตร์ฉบับที่ 2 ซึ่งเป็นการปรับเปลี่ยนรายละเอียดต่างๆหลังจากที่เห็นจุดบกพร่องที่มาจากกาถ่ายทำในครั้งก่อน ช่วยทำให้การถ่ายทำในครั้งที่ 2 นี้เป็นไปอย่างราบรื่นมากขึ้น และได้ถ่ายทำเฉพาะบางส่วนของบทภาพยนตร์ที่ต้องแก้ไขเท่านั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ในช่วงปลายเดือนมีนาคม 2550 คือช่วงการถ่ายทำในครั้งที่ 3 เป็นการถ่ายทำในส่วนของบทภาพยนตร์ ฉับที่ 3 ซึ่งเป็นการแก้ไขในฉบับสุดท้าย เป็นส่วนที่แก้ไขหลังจากการตัดต่อที่เสร็จไปแล้วบางส่วน ดังนั้นจึงมีการถ่ายทำเพิ่มเติมอีกบางฉาก ซึ่งใช้เป็นฉากจบที่ช่วยให้ภาพยนตร์มีความสมบูรณ์มากขึ้น และเป็นการถ่ายทำแบบสั้นๆ คือใช้เวลาถ่ายแก้ไขบางฉาก เพียง 3 วัน หลังจากนั้นก็เสร็จสิ้นการถ่ายทำภาพยนตร์เรื่อง “เล็ด...รอด!”

การจัดฉาก

เนื่องจากสถานที่ที่ไปถ่ายทำนั้นเป็นบ้านที่มีคนอาศัยอยู่และมีของที่ไม่จำเป็นในเรื่องวางอยู่มากมายจึงต้องมีการจัดบ้านใหม่ทั้งหลัง เพราะภาพยนตร์เรื่องนี้มีสถานที่ที่ใช้ถ่ายทำเพียงที่เดียว จึงมีการใช้บ้านหลังนี้ถ่ายทำเกือบทุกห้องต้องมีการจัดบ้านใหม่ทั้งหลัง เพื่อให้ดูแล้วไม่รกจนเกินไป ซึ่งของที่ไม่ต้องการนั้น เราจะวางไว้ในห้องที่ยังไม่ถ่ายซึ่งถ้าถ่ายห้องไหนของก็จะวางอีกห้องและเมื่อถ่ายห้องที่ของวางอยู่ก็จะย้ายไปไว้ห้องที่ถ่ายเสร็จแล้ว ย้ายไปเช่นนี้เรื่อยๆจนถ่ายเสร็จครบทุกห้อง

การจัดแสง

ภาพยนตร์เรื่องนี้ไม่มีฉากกลางคืน ฉะนั้นเพื่อให้ดูสมจริง จึงต้องถ่ายเฉพาะตอนกลางวันหรือเฉพาะตอนที่มีแสงและอีกเหตุผลหนึ่งที่ต้องถ่ายเฉพาะตอนกลางวัน เพราะในบ้านหลังนี้มีหน้าต่างมากถึงแม้จะปิดผ้าม่านแสงก็ส่องทะลุผ้าม่านอยู่ดีไม่ว่าจะตั้งกล้องไว้มุมไหน ส่วนใหญ่ก็เห็นหน้าต่าง ฉะนั้นจึงต้องถ่ายเฉพาะตอนกลางวันแต่แสงที่ทะลุผ้าม่านออกมานั้นสว่างเกินไป จึงต้องใช้ผ้าม่านมาจึงประตุน้ำต่างไว้หมดทุกบานเพื่อไม่ให้เวลาดูในกล้องแล้วบริเวณประตุน้ำต่างสว่างเกินไป แต่เมื่อเอาผ้าม่านมาจึงประตุน้ำต่างไว้หมดแล้วทุกบานภายในบ้านจะดูมืดทันที จึงต้องมีการจัดไฟภายในบ้าน เพื่อให้เห็นรายละเอียดของบ้านและสีหน้าท่าทางของนักแสดงอย่างชัดเจน ซึ่งการจัดแสงนั้นจะวางไฟไว้ตรงจุดกำเนิดแสงของบริเวณนั้น เช่น ในห้องก็จะวางไฟไว้บริเวณหน้าต่าง เพื่อให้ดูเป็นธรรมชาติ ซึ่งในตอนกลางวันนั้นปกติแล้วส่วนใหญ่ไม่มีใครเปิดไฟ จึงต้องสมมุติให้แสงที่เข้ามาในฉากเป็นแสงธรรมชาติ แต่ในบางจุดที่มืดและแสงไฟเข้าไม่ถึงก็จะมีการใช้ไฟจำนวนวัดค่น้อยๆวางไว้ตามจุดต่างๆ เพื่อให้เห็นรายละเอียดที่ต้องการจะให้เห็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การถ่ายทำ

การถ่ายทำภาพยนตร์เรื่องนี้จะถ่ายทำกันตอนกลางวัน ซึ่งภาพที่ออกมานั้นจะไม่น่ากลัวดูแล้วไม่มีทางทำให้คนดูเชื่อว่าบ้านหลังนี้จะมีโจรขึ้นบ้านโดยเฉพาะฉากที่โจรกำลังปีนเข้าบ้านและฉากที่ตัวเอกต่อสู้กับโจรถ่ายออกมาแล้วดูไม่น่ากลัว คนดูดูแล้วไม่เกิดอารมณ์ร่วม การจัดแสงนั้นก็ช่วยให้ดูน่ากลัวได้ในระดับหนึ่ง แต่แค่การจัดแสงนั้นยังไม่พอยังต้องใช้ทักษะการถ่ายภาพเข้ามามีส่วนช่วยจึงจะทำให้ภาพยนตร์เรื่องนี้ออกมาสมบูรณ์ ซึ่งการถ่ายทำภาพยนตร์เรื่องนี้ ส่วนใหญ่จะใช้การถ่ายแบบไม่ใช้ขาตั้งกล้อง ภาพที่ออกมาจะไม่นิ่ง ซึ่งต้องการให้ภาพที่ออกมามีอารมณ์รู้สึกตื่นเต้น ไม่นิ่ง และภาพส่วนใหญ่จะเป็นภาพแคบ ซึ่งต้องการจะทำให้คนดูรู้สึกอึดอัด หวาดระแวง เหมือนกับที่ตัวละครกำลังเผชิญอยู่ การถ่ายภาพแบบนี้จะช่วยส่งเสริมอารมณ์ของคนดูให้รู้สึกร่วมไปกับภาพยนตร์ ซึ่งตรงตามจุดประสงค์ของผู้กำกับภาพยนตร์ที่ต้องการให้เป็นเช่นนี้

การกำกับการแสดง

ผู้กำกับต้องคอยชี้แนะแนวทางในการแสดงออกของนักแสดงแต่ละคนที่แตกต่างกัน เพราะนักแสดงแต่ละคนนั้นมีความสามารถและความเข้าใจไม่เท่ากันดังนั้นวิธีการกำกับจึงต้องมีความละเอียดอ่อนสูงต่อนักแสดงแต่ละคนเมื่อเริ่มการถ่ายทำ นักแสดงก็จะเกิดอาการเกร็ง ดังนั้นจึงต้องคอยหาวิธีที่จะทำให้นักแสดงเคยชินกับกล้องและลดอาการเกร็งลงเพื่อให้นักแสดงสามารถแสดงใกล้เคียงกับความเป็นจริงที่สุด

ขณะถ่ายทำนั้น ข้าพเจ้าต้องคอยอธิบายอารมณ์ความรู้สึกของตัวละครให้นักแสดงเข้าใจอย่างชัดเจนทั้งนิสัยท่าทางความเป็นตัวตนในเรื่องแล้วค่อยปล่อยให้นักแสดงทบทวนและทดลองบท มีเวลาให้นักแสดงทำความเข้าใจกับตัวละคร จากนั้นจึงจัดการเกี่ยวกับกล้อง การวางตำแหน่งมุมกล้องที่สามารถสื่อเรื่องราวและกันพื้นที่ให้นักแสดงเล่น เพื่อกันไม่ให้นักแสดงเล่นหลุดเฟรม

ก่อนที่จะถ่ายทำจริงนั้นก็ให้นักแสดงลองซ้อมบทดูก่อน 1 รอบ หรือมากกว่านั้นเพื่อเช็คความพร้อม จากนั้นเมื่อเห็นว่าทุกฝ่ายพร้อมแล้วจึงเริ่มถ่ายจริงและบันทึกภาพ

PRODUCTION LOG

TITLE : เลิศ...รอด !
DIRECTOR : ขวัญ ชูเชิดเกียรติสกุล

SHEET No. 01

TAPE	SCENE	SHOT	COUNTER	TAKE	COMMENT
1	1	1	00:03:45	1	OK.
		7	00:06:27	2	OK.
			00:06:50	1	หลุดเฟรม
		2-4	00:13:37	1	กล้องไม่ได้
		5-6	00:15:23	1	OK.
			00:15:46	2	เล่นไม่ดี
			00:15:53	1	หลุดเฟรม
	4	73	00:16:06	1	OK.
			00:16:35	1	มีเสียงแทรก
			00:17:00	2	OK.
			00:17:15	1	เล่นไม่ดี
			00:17:20	1	เล่นไม่ดี
			00:21:45	1	เล่นไม่ดี
			00:22:06	2	กล้องไม่ได้
			00:24:18	1	OK.
			00:25:20	1	มีเสียงแทรก
			00:26:45	1	OK.
			00:27:20	2	OK.
		74	00:29:06	3	PAN ไม่ดี
2	4		00:02:56	4	OK.
			00:05:02	3	OK.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

PRODUCTION LOG

TITLE : เล็ด...รอด !
DIRECTOR : บุวณิ ชูเชิดเกียรติสกุล

SHEET No. 02

TAPE	SCENE	SHOT	COUNTER	TAKE	COMMENT
2	4		00:06:47	2	เล่นไม่ดี
		75	00:07:11	1	OK.
			00:07:30	2	หลุดเฟรม
			00:07:53	3	หลุดเฟรม
			00:08:00	1	OUT FOCUS
			00:08:55	3	หลุดเฟรม
			00:09:14	1	หลุดเฟรม
			00:12:12	3	OK.
	3		00:12:59	1	มีเสียงแทรก
		13	00:15:02	1	เล่นไม่ดี
		14-15	00:16:09	3	OK.
		16	00:16:46	1	กล้องสั่น
			00:16:57	2	กล้องสั่น
		17	00:20:30	3	กล้องกระตุก
		18	00:20:59	1	สุนัขเดินผ่าน
			00:21:32	1	แสงเปลี่ยน
		19	00:22:38	2	เสียงแทรก
			00:23:05	1	กล้องสั่น
		20-22	00:25:50	2	OK.
			00:26:30	1	พูดผิดบท
			00:27:05	1	เล่นไม่ดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

PRODUCTION LOG

TITLE : เล็ด...รอด !
DIRECTOR : ยวณี ชูเชิดเกียรติสกุล

SHEET No. 03

TAPE	SCENE	SHOT	COUNTER	TAKE	COMMENT
2	3	23	00:27:44	2	พูดเข้าไป
		24	00:28:58	2	เล่นผิดคิว
			00:29:25	1	เล่นไม่ได้
			00:30:23	1	เล่นไม่ดี
			00:31:24	1	เล่นไม่ดี
		25	00:31:49	2	เล่นไม่ดี
		26-31	00:47:52	3	OK.
3	3		00:01:33	3	OUT FOCUS
		69	00:02:20	1	OUT FOCUS
		32	00:03:19	1	OK.
			00:05:35	2	เล่นไม่ดี
			00:06:20	2	กล้องถ่ายไม่ทัน
		33	00:07:00	1	กล้องถ่ายไม่ทัน
		34	00:07:47	2	OK.
		35	00:08:15	2	OK.
			00:09:05	1	กล้องถ่ายไม่ทัน
			00:09:50	1	เล่นผิดคิว
			00:10:34	1	เล่นผิดคิว
		36	00:12:19	2	หลุดเฟรม
			00:12:32	1	พูดเบา
		37	00:12:51	1	มีเสียงแทรก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

PRODUCTION LOG

TITLE : เล็ด...รอด !
DIRECTOR : ยวณี ชูเชิดเกียรติสกุล

SHEET No. 04

TAPE	SCENE	SHOT	COUNTER	TAKE	COMMENT
3	3	51	00:13:15	2	พุดผิด
		52	00:14:00	1	เล่นไม่ดี
			00:15:50	1	OK.
			00:17:18	3	กล้องสั่น
		53-54	00:17:57	1	กล้องกระตุก
		55-56	00:18:42	3	OK.
		57	00:19:10	1	เล่นไม่ดี
			00:20:06	2	เล่นไม่ดี
			00:21:29	2	ฉากหลังรก
		58	00:22:09	1	เล่นไม่ดี
			00:22:36	1	OK.
		59-60	00:24:46	2	OK.
		63	00:25:59	1	เสียงแทรก
		61-62	00:26:33	1	ถ่ายเฟือ
			00:28:20	1	ถ่ายเฟือ
		65-66	00:33:23	4	ถ่ายติดคนอื่น
		67	00:34:39	1	กล้องสั่น
		63-64	00:47:23	5	OK.
		70-72	00:49:25	2	กล้องสั่น
		68	00:51:36	1	OK.
		38-41	00:53:00	1	เล่นไม่ดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

PRODUCTION LOG

TITLE : เลิศ...รอด !
DIRECTOR : ยวณี ชูเชิดเกียรติสกุล

SHEET No. 05

TAPE	SCENE	SHOT	COUNTER	TAKE	COMMENT
3	3	42-44	00:56:49	2	มีเสียงรบกวน
4	3	45	00:03:47	1	เล่นเร็วไป
		46	00:05:27	2	PAN ตามไม้ทั้น
		47-49	00:06:50	1	OK.
			00:12:56	3	ถ่ายเฟือ
			00:14:40	1	OK.
		50	00:15:46	2	กล้องสั่น
			00:16:20	2	ม้วนหมด
	2		00:16:45	1	พูดผิดบท
			00:17:05	1	กล้องสั่น
			00:17:17	2	กล้องไม่ได้
			00:17:54	1	PAN ตามไม้ทั้น
			00:20:06	4	PAN ตามไม้ทั้น
		8-9	00:22:35	2	OK.
			00:25:45	3	มีคนเดินผ่าน
			00:26:29	4	ถ่ายเฟือ
			00:33:05	1	OK.
		10	00:35:42	1	กล้องไม่ได้
		11	00:35:48	2	หลุดเฟรม
			00:41:00	3	OK.
			00:42:55	1	พูดบทผิด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 6

ขั้นตอนหลังการถ่ายทำ (POST - PRODUCTION)

การตัดต่อลำดับภาพ

เมื่อเรามีฟุตเทจแล้วจึงสามารถนำมาเรียงลำดับเรื่องราวเข้าด้วยกัน โดยลำดับตามบทภาพยนตร์เป็นหลัก ในขั้นนี้ยังไม่มีการตัดภาพส่วนใดส่วนหนึ่งทิ้ง แต่จะเป็นการเรียงลำดับภาพและเสียงตามความยาวของฟุตเทจทั้งหมดที่ถ่ายมา เราเรียกว่าการเรียงลำดับ (ASSEMBLY)

การเรียงลำดับภาพที่มีอยู่ทั้งหมดเรียบร้อยแล้ว ผู้ตัดต่อลำดับภาพจึงเริ่มลงมือตัดต่อครั้งที่ 1 ซึ่งคือวิธีตัดหยาบ (ROUGH CUT) โดยตัดส่วนที่ไม่ต้องการออก เหลือไว้แต่ส่วนที่ต้องการ ที่จะใช้ในแต่ละช็อตแต่ละฉากต่อความลำดับเข้าด้วยกัน โดยคำนึงถึงความต่อเนื่องตั้งแต่ขึ้นพื้นฐาน ไปจนถึงความต่อเนื่องของเนื้อหา ลีลา และอารมณ์ของภาพยนตร์ การตัดต่อด้วยวิธีตัดหยาบนี้ ถือเป็นเหมือนเป็นแบบร่างของงานตัดต่อลำดับภาพที่ใกล้เคียงกับงานตัดต่อขั้นสมบูรณ์ (FINE CUT) มากที่สุดหรือบางครั้งอาจใช้ได้จริงเลยถ้าผู้กำกับไม่มีความคิดเห็นด้านการตัดแบบหยาบนั้น

ในส่วนของการตัดต่อภาพในภาพยนตร์เรื่อง “ เลิศ...รอด! ” ได้ใช้โปรแกรมตัดต่อที่มีชื่อว่า Adobe Premiere Pro , Sony Vegas 6.0 เพราะว่าเป็นโปรแกรมที่มีความละเอียดในการตัดต่อสูง ทั้งเรื่องภาพและเสียงมีหน้าตาต่างใช้งานที่ใช้ได้ง่าย ไม่ซับซ้อนจนเกินไป และที่สำคัญมีช่วงเวลา RENDER ที่เร็วด้วย ทั้งนี้ข้าพเจ้าจึงเลือกใช้โปรแกรม Adobe Premiere Pro , Sony Vegas 6.0 นี้ตัดต่องานขั้นนี้ทั้งหมด

ในส่วนของโปรแกรม Adobe Premiere Pro นั้นใช้ในขั้นตอนของการตัดต่อทั้งภาพและเสียงยังรวมถึงการทำ Effect และ Transition ต่างๆ ส่วนโปรแกรม Sony Vegas 6.0 นั้นใช้ในขั้นตอนของการ Capture หรือการนำ Footage ทั้งหมดเข้าคอมพิวเตอร์ซึ่งการ Capture จากโปรแกรมนี้ดีกว่าโปรแกรมอื่น เพราะโปรแกรมนี้จะแบ่ง Footage ที่ถ่ายทั้งหมดออกเป็น Clip สั้นๆ ตามจำนวนครั้งที่สั่ง Cut หรือง่ายๆคือเราถ่าย Shot ใด Shot หนึ่งซ้ำๆกันหลายครั้งโปรแกรมนี้จะแบ่งออกเป็น Clip ตามจำนวนครั้งที่เราถ่ายซ้ำ

ซึ่งในการตัดต่อภาพในภาพยนตร์เรื่องนี้ส่วนใหญ่แล้วจะไม่ใช้ Transition มากนักจะมีแค่การ Cut ชนเพราะต้องการทำให้ภาพยนตร์เรื่องนี้ดูแล้วตัดอารมณ์คนดูไม่มีการค่อยๆเปลี่ยน Shot เพราะจะทำให้จากเรื่องที่ดูโหดร้าย กลายเป็นค่อยๆอ่อนลงดูแล้วไม่เกิดอารมณ์ร่วมหรือทำให้อารมณ์ไม่ถึง ซึ่งเหตุที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต้องการนำเสนอออกมาแบบนี้ เพราะต้องการให้เวลาในภาพยนตร์นั้นตรงกับเวลาจริง คนดูอยู่แล้วรู้สึกถึงความกดดันของตัวเอกที่ต้องเผชิญสถานการณ์เลวร้ายเพียงลำพังในเวลาที่ไม่นานมาก แต่ในสถานการณ์นั้นช่างเป็นเวลาที่ยาวนาน

การตัดต่อลำดับภาพแบบละเอียด ครั้งที่ 1 (FINE CUT)

6.1

6.2

6.3

6.4

6.5

6.6

6.7

6.8

6.9

6.10

6.11

6.12

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.13

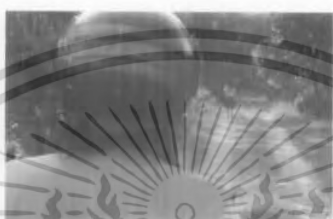
6.14

6.15

6.16

6.17

6.18

6.19

6.20

6.21

6.22

6.23

6.24

6.25

6.26

6.27

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.28

6.29

6.30

6.31

6.32

6.33

6.34

6.35

6.36

6.37

6.38

6.39

6.40

6.41

6.42

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.43

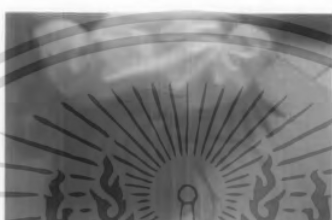
6.44

6.45

6.46

6.47

6.48

6.49

6.50

6.51

6.52

6.53

6.54

6.55

6.56

6.57

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.58

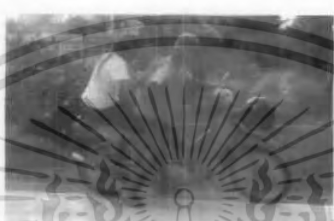
6.59

6.60

6.61

6.62

6.63

6.64

6.65

6.66

การตัดต่อลำดับภาพแบบละเอียด ครั้งที่ 2 (FINE CUT)

6.67

6.68

6.69

6.70

6.71

6.72

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.73

6.74

6.75

6.76

6.77

6.78

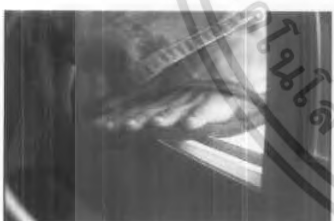
6.79

6.80

6.81

6.82

6.83

6.84

6.85

6.86

6.87

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.88

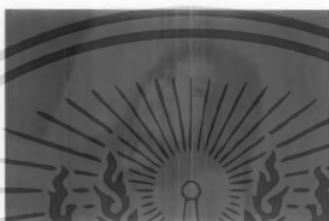
6.89

6.90

6.91

6.92

6.93

6.94

6.95

6.96

6.97

6.98

6.99

6.100

6.101

6.102

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.103

6.104

6.105

6.106

6.107

6.108

6.109

6.110

6.111

6.112

6.113

6.114

6.115

6.116

6.117

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.118

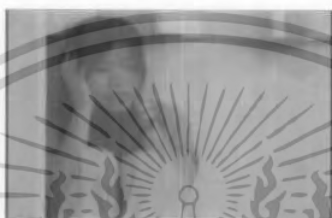
6.119

6.120

6.121

6.122

การตัดต่อลำดับภาพแบบละเอียด ครั้งที่ 3 (FINE CUT)

6.123

6.124

6.125

6.126

6.127

6.128

6.129

6.130

6.131

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.132

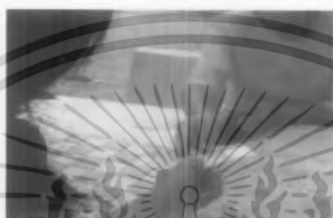
6.133

6.134

6.135

6.136

6.137

6.138

6.139

6.140

6.141

6.142

6.143

6.144

6.145

6.146

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.147

6.148

6.149

6.150

6.151

6.152

6.153

6.154

6.155

6.156

6.157

6.158

6.159

6.160

6.161

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.162

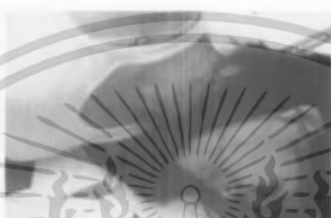
6.163

6.164

6.165

6.166

6.167

6.168

6.169

6.170

6.171

6.172

6.173

6.174

6.175

6.176

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.177

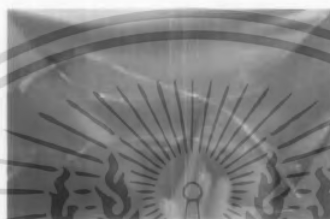
6.178

6.179

6.180

6.181

6.182

6.183

6.184

6.185

6.186

6.187

6.188

6.189

6.190

6.191

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.192

6.193

6.194

6.195

6.196

6.197

6.198

6.199

6.200

6.201

6.202

6.203

6.204

6.205

6.206

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.207

6.208

6.209

6.210

6.211

6.212

6.213

ซึ่งหลังจากที่ทำการตัดต่อภาพยนตร์ออกมาถึง 3 ครั้งแล้ว ก็พบ Shot ที่ต้องเอาออก เพื่อให้ภาพในเรื่องนั้นดูเข้ากัน กลืนกันและดูเป็นธรรมชาติเพราะ Shot ที่ตัดออกนั้น เป็น Shot ที่นักแสดงเล่นไม่เป็นธรรมชาติและเป็น Shot ที่ผู้กำกับคิดพฤติกรรมออกมาตรงข้ามกับความเป็นจริงซึ่งมีดังนี้

การตัด Shot ที่ใช้ไม่ได้ทั้ง หลังการตัดต่อครั้งที่ 1

6.214 แม่ใส่ชุดผ้าไหมเข้าครัว ดูผิดธรรมชาติ ไม่สมจริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.215 พ่อแม่และลูกสาวออกไปทำงานแต่เช้าตรู่เกินไป ถ้ายามมืดเกินไป มอง Action ไม่ชัดเจนว่าทำอะไร

6.216 เปรี้ยวน่าจะให้วินมอเตอร์ไซค์มาส่งถึงประตูบ้าน เพราะกำลังรีบ แต่กลับให้มาส่งที่ทางเข้าบ้านแทน คุณคิดธรรมชาติ ไม่สมจริง

6.217 คนสวนดูเป็นใจเกินไป ไม่น่าจะรับมาเป็นคนสวน เพราะดูไม่น่าไว้วางใจ

6.218 การใช้เทพกาวมัด เป็นการง้อใจเกินไปควรใช้วัสดุพื้นบ้าน เช่น เชือกฟางหรือสายโทรศัพท์ภายในบ้านแทน

6.219 ตอนจบไม่เกี่ยวกับประเด็น ตัวเอกมีการเปลี่ยนแปลงคือจากที่ไม่เคยสนใจกับเสียงแปลกๆที่ได้ยินในตอนกลางคืน แต่ตอนนี้กลับสนใจ ซึ่งไม่ได้ช่วยอะไร เพราะโจรขึ้นตอนกลางวันไม่ใช่กลางคืนถึงดูไปก็ไม่ได้ช่วยอะไร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การตัด Shot ที่ใช้ไม่ได้ทั้ง หลังการตัดต่อครั้งที่ 2

6.220 แม่ใส่ชุดที่ตรงกันข้ามกับชุดที่เข้าครัวดูแล้วขัดแย้ง และการนั่งทอง
ในห้องนอนดูผิดธรรมชาติ

6.221 แม่น่าจะชะ โลกตัวลงมากุยกกับคนสวน ที่ระเบียงห้องนอนได้เลย
ไม่จำเป็นต้องยกมามอกข้างล่าง ดูผิดวิสัยของคนทั่วไป

6.222 การกอดเป็นตบแรกแก้ไขปัญหาของตัวละครที่ดูขัดแย้งกับความเป็น
จริง

6.223 ตัวละคร ราบก ไม่มีความหมายต่อเรื่อง ไม่มีความสัมพันธ์กับตัว
ละครอื่น

6.224 ดวงใจเกินไปที่เปรี้ยวแอบอยู่หลังม่าน แล้วใจไม่เห็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.226 Shot นี้ โจรต๋อยจนเลือดท่วม ซึ่งเหตุผลไม่สนับสนุน โจรย่องเบา ทรัพย์สิน จะไม่ทำร้ายร่างกายเจ้าของบ้านเกินกว่าเหตุ

6.227 โจรลากเปรี๊ยะมามัดในห้องน้ำ ซึ่งดูมีความพยายามเกินไป ความเป็นจริงน่าจะมัดไว้ในห้องโถง

6.228 โจรหยิบทองใส่ผ้าเช็ดหน้าที่เตรียมมา ซึ่งปกติแล้วโจรย่องเบา น่าจะเอาไปทิ้งกล่อง แต่การหยิบที่ละชิ้นดูเหมือนไม่รีบ

การตัด Shot ที่ใช้ไม่ได้ทั้ง หลังการตัดต่อครั้งที่ 3

6.229 มุมกล้องที่ถูกต้อง ต้องอยู่ในระดับสายตาของตัวละครแม่ ควรถ่ายด้วย Shot ข้ามไหล่

6.230 Shot นี้ควรเป็นภาพกว้าง ที่ถ่ายเห็นตัวบ้านมากกว่าเห็นแค่ประตู

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.231 Shot จบนี้ บทสรุปไม่เกี่ยวกับประเด็น สุกท้ายแล้วเปรียวจะเก็บห้องเรียบริ้อยหรือ ไม่เรียบริ้อย โจรกก็ขึ้นบ้านอยู่ดีและถึงตอนที่โจรเข้ามาทำร้ายเปรียวก็ต่อสู้ไม่ได้อยู่ดี

ซึ่งในภาพยนตร์เรื่องนี้ผู้กำกับเองได้ให้ความสำคัญไปอย่างมากเป็นพิเศษในการตัดต่อเสียง เนื่องจากเสียงมีส่วนสำคัญต่อเนื้อเรื่องและอารมณ์ของเรื่องในการตัดต่อเสียงของเรื่องนี้ ไม่มีการใช้เทคนิคอะไรมากมาย นอกจากการ Cut ชนตามภาพ

เสียงประกอบภาพยนตร์ แบ่งได้ 3 ลักษณะ

1. เสียงสนทนา (DIALOGUE)

ในภาพยนตร์เรื่องนี้มีเสียงสนทนายระหว่างตัวละครด้วยกันอยู่หลายฉาก ซึ่งบทสนทนานั้นมีความสำคัญต่อเนื้อเรื่องมาก ถ้าภาพยนตร์เรื่องนี้ไม่มีบทสนทนาคนดูก็ไม่สามารถจะดูรู้เรื่อง ฉะนั้นการบันทึกเสียงสนทนาจึงต้องมีการบันทึกต่างหาก ไม่ได้บันทึกไว้กับกล้องตัวเดียวกับที่ถ่าย การบันทึกเสียงสนทนาของเรื่องนี้ใช้บันทึกจากกล้องวิดีโออีก 1 ตัว ที่ตั้งไว้ใกล้ๆกับตัวละครเวลาเข้าฉาก แต่ถ้าเป็นเสียงลมหายใจต้องบันทึกต่างหาก เพราะเป็นเสียงที่เบาที่สุดจึงต้องอัดใกล้มาก แต่ถ้าเป็นเสียงแตรมอเตอร์ไซค์ซึ่งต้องมีในเรื่อง แต่กลับไม่มีเป็นเพราะตอนถ่ายจริงเสียงแตรมอเตอร์ไซค์นั้นบีบเท่าไรก็ไม่เห็นเสียงจึงต้องอัดต่างหากแต่ลึ้มอัดจึงไม่มีปรากฏอยู่ในภาพยนตร์ และในภาพยนตร์ยังขาดอีกเสียงคือเสียงกรี๊ดร้องของเปรียว เป็นเพราะด้วยความซุกมุนในกองถ่ายที่ต้องการจะรีบถ่ายให้ทันกันแสงหมด จึงลึ้มว่าตัวละครต้องกรี๊ดร้องและนักแสดงที่แสดงเป็นเปรียวก็ไม่ได้กรี๊ดร้องเพราะด้วยส่วนตัวนั้นเป็นคนที่มีก็จะไม่กรี๊ดร้อง และลึ้มว่าต้องกรี๊ดร้องด้วยเวลาเล่นฉากนี้ ทำให้ทุกฝ่ายลึ้มเรื่องนี้ไปจนเวลาตัดต่อเสียงไม่มีเสียงกรี๊ดร้องของเปรียว เสียงที่อัดนั้นออกมาชัดพอสมควร ได้ยินแม้กระทั่งเสียงบรรยากาศในตอนนั้น

2. เสียงบรรยากาศ (AMBIENCE)

เสียงบรรยากาศก็เช่นเดียวกันคือใช้การอัดเสียงต่างหากจากการอัดภาพและการอัดเสียงสนทนา ด้วยกล้องวิดีโออีกตัวหนึ่ง แต่บางเสียงที่ต้องอัดพร้อมกับเสียงสนทนานั้นก็จะเลือกเสียงบรรยากาศที่เรียบ ไม่รบกวนเสียงสนทนาและต้องเลือกเสียงบรรยากาศที่คล้ายๆกัน เพื่อไม่ให้เสียงบรรยากาศนั้นดูโดดจนเกินไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และมีอีกบางเสียงที่ต้องการเอาจากเสียงในคอมพิวเตอร์ที่ต้องทำเช่นนั้น เพราะลิมิตเสียงบ้างและเป็นเสียงหาโดยทั่วไปไม่ได้ แต่ต้องการให้เสียงนั้นอยู่ในภาพยนตร์ เช่น เสียงนกร้อง เป็นต้น ซึ่งเสียงที่อัดจากกล้องวิดีโอ นั้นเสียงชัดพอสมควร และไม่เบาเหมือนการอัดเสียงพร้อมภาพในเวลาเดียวกัน

3. เสียงดนตรีประกอบ (MUSIC)

ในภาพยนตร์เรื่องนี้จำเป็นมากที่ต้องมีเสียงประกอบ เพราะในการตัดต่อในครั้งแรกๆ ไม่ได้ใส่เสียงดนตรีประกอบเข้าไปทำให้ภาพยนตร์เรื่องนี้ดูแล้วรู้สึกเฉยๆ คนดูไม่เกิดอารมณ์ร่วมเลยแม้แต่นิดเดียว ทำให้รู้ว่าดนตรีประกอบมีผลต่อภาพยนตร์เรื่องนี้มาก จึงมีการคัดเลือกเสียงดนตรีที่จะเอามาใส่ในภาพยนตร์เรื่องนี้ อย่างพิถีพิถัน ซึ่งภาพยนตร์เรื่องนี้จะใช้เสียงดนตรีประกอบที่ไม่มีเสียงร้อง มีแต่เสียงเพลงบรรเลงเท่านั้น เนื่องจากภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นแนวระทึกขวัญ ทำให้เสียงที่ใส่นั้นต้องเป็นเสียงที่ฟังแล้วเกิดอารมณ์กลัว หนาว ซึ่งเสียงจำพวกนี้ส่วนใหญ่จะปรากฏอยู่ในภาพยนตร์แนวภูตผีปีศาจ หรือแนวระทึกขวัญ เขย่าขวัญ เป็นต้น

ซึ่งเสียงที่เอามาใช้นั้นเอามาจากเสียงที่อยู่ในแผ่นที่รวบรวมไว้แต่เสียง Effect และแผ่นซีดีที่รวบรวมไว้แต่เสียงที่เกี่ยวกับเสียงแนวภูตผีปีศาจ ซึ่งการตัดต่อเสียงดนตรีประกอบนั้นในหนึ่งฉากจะเอาเสียงมาซ้อนกันไม่น้อยกว่า 3 เสียง ได้แก่ เสียงบรรยากาศ เสียงสนทนาและเสียงดนตรี ซึ่งดนตรีในบางช่วงก็จะใส่ถึง 2-3 เสียงด้วยกัน ซึ่งจะเป็นเสียงตอนที่ตัวละครเข้าฉากหรือตอนที่ตื่นตื่น เพื่อเร้าอารมณ์คนดู แต่บางเสียงก็ต้องทำให้ซาลง เพื่อให้คนดูเกิดอารมณ์สงสารตัวละคร อย่างเช่นในตอนที่พักกับแม่เปิดประตูเข้ามาเห็นสภาพของเปรี้ยวซึ่งเสียงดนตรีจริงๆ แล้วไม่ซำขนาดนี้ จึงต้องมีการปรับเพื่อให้เข้ากับภาพในตอนนั้น

ภาพเบื้องหลังการถ่ายทำภาพยนตร์เรื่อง เล็ด...รอด! ครั้งที่ 1

6.232

6.233

6.234

6.235

6.236

6.237

6.238

6.239

6.240

6.241

6.242

6.243

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพเบื้องหลังการถ่ายทำภาพยนตร์เรื่อง เล็ด...รอด! ครั้งที่ 2

6.244

6.245

6.246

6.247

6.248

6.249

6.250

6.251

6.252

6.253

6.254

6.255

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.256

6.257

6.258

6.259

6.260

6.261

6.262

6.263

6.264

ภาพเบื้องหลังการถ่ายทำภาพยนตร์เรื่อง เล็ด...รอด! ครั้งที่ 3

6.265

6.266

6.267

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

กฤษดา เกิดดี , ประวัติศาสตร์ภาพยนตร์การศึกษาว่าด้วย 10 ตระกูลสำคัญ , กรุงเทพมหานคร ;
 หสน. ห้องภาพสุวรรณ , 2544

พรประสิทธิ์ พัฒนานุรักษ์ , การผลิตภาพยนตร์ชั้นสูง , กรุงเทพมหานคร ;
 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราชา , 2542

รักสานต์ วิวัฒน์สินอุดม , นักสร้าง สร้างหนัง หนังสือ , กรุงเทพมหานคร ;
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2545

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ นางสาว ยูวณี ชูเชิดเกียรติสกุล

เกิดวันที่ 20 กันยายน 2527 ที่กรุงเทพมหานคร

ประวัติการศึกษา

ระดับอนุบาลศึกษา		พ.ศ. 2531	โรงเรียนวิชัยวิทยา
ระดับประถมศึกษาปีที่ 1-6	พ.ศ. 2533		”
ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1-3	พ.ศ. 2549		โรงเรียนมัธยมวัดสิงห์
ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4-6	พ.ศ. 2542		โรงเรียนเบญจมราชาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์
ระดับปริญญาตรี	พ.ศ. 2545		สถาบันราชภัฏสวนดุสิต
ระดับปริญญาตรี	พ.ศ. 2546-2550		สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า- เจ้าคุณทหารลาดกระบัง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ภาควิชานิเทศศิลป์ สาขา ภาพยนตร์และวีดิโอ

ประวัติผลงาน

- ภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิต ความยาว 15 นาที เรื่อง “ อีกล้วน ” จากวิชา การกำกับภาพยนตร์ 1 ปี พ.ศ. 2547 ในตำแหน่งผู้กำกับภาพยนตร์
- ภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิต ความยาว 17 นาที เรื่อง “ ช่วยครั้งสุดท้าย ” จากวิชาการกำกับภาพยนตร์ 2 ปี พ.ศ. 2548 ในตำแหน่งผู้กำกับภาพยนตร์
- ภาพยนตร์โฆษณาคอลเกต ความยาว 30 วินาที จากวิชาหลักการโฆษณา
- ภาพยนตร์โฆษณาส่งเสริมภาพลักษณ์ ความยาว 30 วินาที เรื่อง “ มอบรอยยิ้ม ” จากวิชาหลักการโฆษณา
- สารคดี ความยาว 17 นาที เรื่อง “ สับหระอี่เห่า ” จากวิชาการถ่ายทำสารคดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวชีวิต ความยาว 13 นาที เรื่อง “ ปิดตา-เปิดใจ ” จากวิชา
โครงการพิเศษ ปี พ.ศ. 2549 ในตำแหน่งผู้กำกับภาพยนตร์
- ภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวระทึกขวัญ ความยาว 16 นาที เรื่อง “ เล็ด...รอด! ” จากวิชา
ศิลปนิพนธ์ ปี พ.ศ. 2550 ในตำแหน่งผู้กำกับภาพยนตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก

ใบปิดภาพยนตร์เรื่อง “ เล็ด...รอด ! ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้